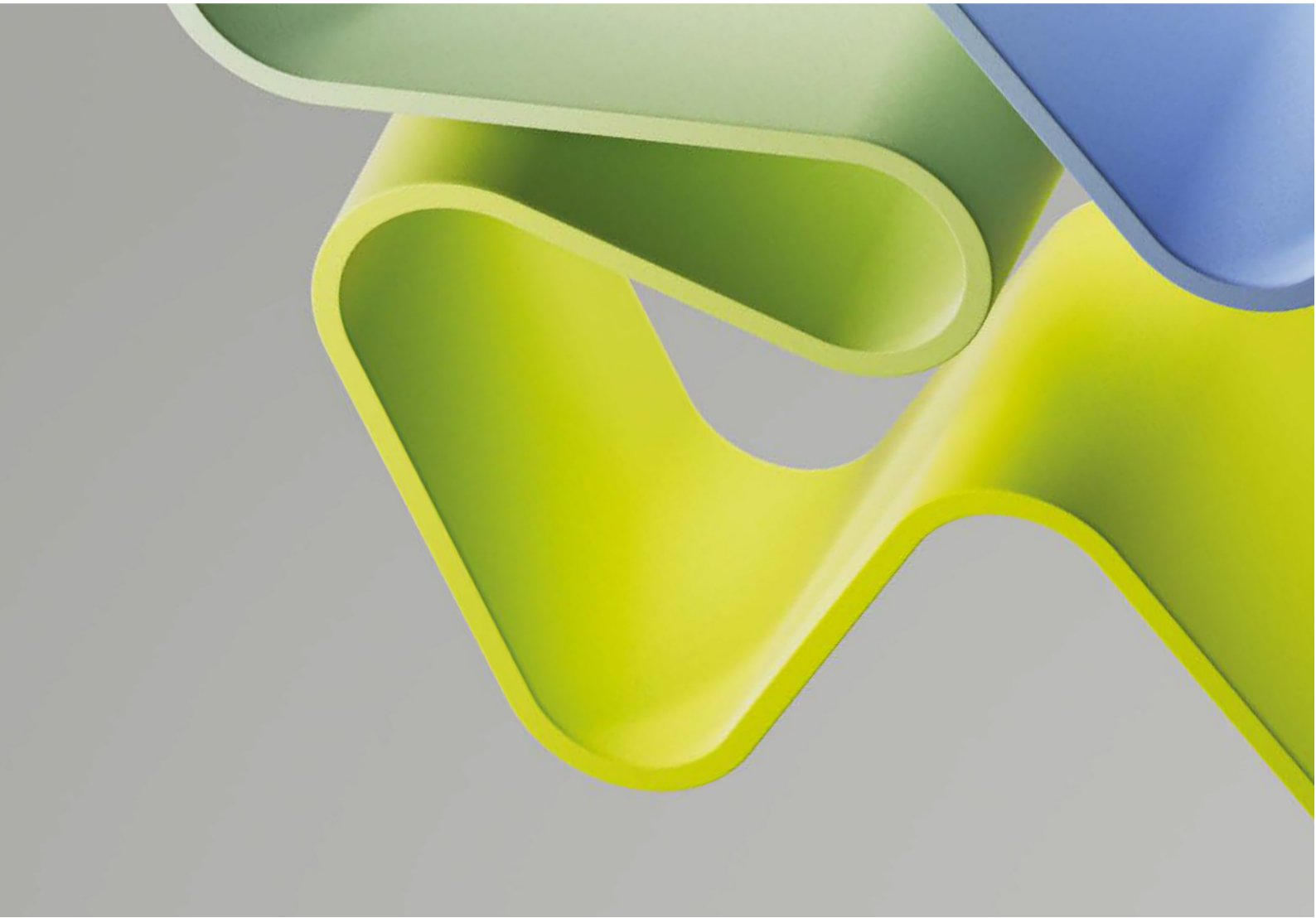
Forskningsrådet

Kunnskapsgrunnlag og anbefalinger om strategisk viktige teknologiområder for Norge

Teknologisk handlingsevne og muligheter

Innholdsfortegnelse

1. Sammendrag med anbefalinger 3
2. Mandat, bakgrunn og avgrensing 5
   2.1. Bakgrunn 6
3. Analytisk rammeverk, metode og datagrunnlag 7
   3.1. Definisjon av teknologisk handlingsevne 7
   3.2. Strategisk viktige teknologiområder 8
   3.3. Analysekriterier og sentralt datagrunnlag 9
   3.4. Metodisk tilnærming 12
   3.5. Søknadstilfang – samlet analyse 13
4. Overordnet beskrivelse av strategiske viktige teknologiområder i Norge 17
   4.1. Avanserte halvlederteknologier 17
   4.2. Teknologier med kunstig intelligens (KI) 19
   4.3. Kvanteteknologier 21
   4.4. Bioteknologier 22
   4.5. Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier 24
   4.6. Avanserte sensorteknologier 25
   4.7. Romteknologier (romdrifts- og fremdriftsteknologier) 27
   4.8. Energiteknologier 28
   4.9. Robotikk og autonome systemer 31
   4.10. Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier 32
   4.11. Undervannsteknologier 34
   4.12. Nevroteknologi 36
5. Vurdering av strategiske viktige teknologiområder i Norge 37
   5.1. Teknologiområder med særlig faglig fortrinn 38
   5.2. Teknologiområder med uutløst potensial 39
   5.3. Svakheter og mangler som bør rettes opp 40
   5.4. Sammenhenger mellom teknologiområder 42
6. Kobling til Forskningsrådets budsjettforslag 2028 43
7. Forskningens koblinger til samfunn og næringsliv 44
8. Andre relevante forskningsfinansiører 46

Vedlegg 49

Litteraturliste 49

1. Sammendrag med anbefalinger

Konkurransekraft, omstilling, samfunnssikkerhet, suverenitet og internasjonalt samarbeid avhenger i økende grad av Norges evne til å utvikle, forstå og sikre tilgang til og kunne utnytte strategisk viktig teknologi. Rapporten vurderer forsknings- og kunnskapssystemets (det vil si innsatsen i forskningsinstitusjonene, i Forskningsrådet og i Horisont Europa) bidrag til denne teknologiske handlingsevnen.

Norge har et godt utgangspunkt: høy vitenskapelig kvalitet på flere områder, godt utbygd forskningsinfrastruktur, sterke anvendelsesnære miljøer og betydelig deltakelse i europeisk samarbeid. Samtidig viser analysen et vedvarende gap mellom gode strukturelle forutsetninger og vår evne til å omsette forskning, teknologi og kompetanse til innovasjon, omstilling og internasjonal konkurransekraft.

Handlingsevnen og mulighetene begrenses av kompetanse og rekruttering innen naturvitenskap, teknologi, ingeniørfag og matematikk (STEM-fagene), realnedgang i forskningsinnsatsen, små og fragmenterte fagmiljøer og avhengighet av utenlandsk infrastruktur, komponenter og plattformer. Kjente norske utfordringer som å ta kunnskap i bruk, lave private investeringer i forskning og tidlig fase teknologiutvikling samt lite tilgang på risikokapital, treffer handlingsevnen og mulighetene innen dype teknologier særlig sterkt.

Handlingskraft innen dype teknologiområder er vesentlig for at våre sterke internasjonale posisjoner innenfor energi- og havdomenene skal opprettholdes og forsterkes, for fremvekst av nye næringsområder med stort internasjonalt potensial, samt for nisjeposisjoner i det stadig tydeligere kappløpet om investeringer, kommersiell verdi og suverenitet innenfor dype teknologier. Det må være gjennomgående høy norsk forskningskvalitet og solid teknologikunnskap for at norske forskningsaktører får delta i internasjonalt samarbeid – noe som er helt nødvendig for teknologiabsorpsjon og teknologianvendelse i fagmiljøene, i næringslivet og i ulike samfunnssektorer.

Denne analysen identifiserer klare norske faglige fortrinn innen energiteknologier, subområder innen kunstig intelligens (KI) og bioteknologi, robotikk og autonome systemer, avansert samband, navigasjon og digitale teknologier, avanserte materialer samt undervanns- og romrelaterte nisjer. Fortrinnene er gjennomgående sterkest der kritisk masse, langsiktig finansiering, infrastruktur, domenestyrker og internasjonale nettverk har virket sammen.

Innen avanserte halvlederteknologier og kvanteteknologier er det betydelig uutløst potensial, og i dag begrenset kapasitet og sterk internasjonal avhengighet. Innen avanserte sensorteknologier er det spesialisert kompetanse, solid infrastruktur og anvendelsesstyrker innen flere domener, men ikke en gjennomgående sterk forskningsposisjon. Nevroteknologi framstår som et lovende område basert på særlig sterk norsk posisjon innenfor nevrovitenskap og solid kvalitet i nevrologisk translasjonsforskning og klinisk praksis.

Teknologiområdene er koblet faglig, både når det gjelder aktører og anvendelser, og teknologikonvergens vil være stadig viktigere. Halvledere, sensorer, kvanteteknologi og avanserte materialer deler behov for mikro- og nanofabrikasjon, fotonikk, elektronikk, kryogenikk, karakterisering, pakking og internasjonal infrastruktur. Tilsvarende går behovet for KI, data, samband, posisjonsbestemmelse, navigasjon og tidsbestemmelse, sensorer og sikkerhet på tvers av energi, robotikk og rom- og undervannsteknologi. Potensialene og utviklingen innen bioteknologi er akselerert gjennom stordata, KI, sensorikk og avanserte materialer. Prioriteringer og innsats fremover må omfatte dybde i utvalgte teknologier og

nisjer samt gjennomgående kapasitet på tverrgående funksjoner som data, beregning, test, verifikasjon, sikkerhet og standardisering.

Forskningsrådets anbefalinger

Forskningsrådet anbefaler en differensiert innsats om å ytterligere styrke områdene der Norge har solid posisjon, sette inn kraft der Norge har potensial som pt. er uutløst, og generelt sikre bred teknologikvalitet og -kapasitet for å kunne delta i internasjonale nettverk og derav ha nasjonal absorpsjonsevne. Dette krever spissing, retning og langsiktig kompetansebygging, relevant infrastruktur og internasjonalt samarbeid. Vi anbefaler å:

- **Styrke områdene der Norge har faglige fortrinn.** Videreutvikle sterke posisjoner innen energiteknologi, utvalgte områder innen KI og bioteknologi, robotikk og autonome systemer og avanserte materialer, samt norske nisjer innen samband, sensorer, rom- og undervannsteknologi. Fremragende forskning, robuste fagmiljøer og nasjonale nettverk skal styrke grunnlaget for konkurransekraft, omstilling og samfunnsnytte. Styrke forskerrekruttering og evnen til å tiltrekke og beholde talenter.
- **Sette mer fart der Norge har uutløst potensial.** Intensivere kapasitetsbyggingen innen avanserte halvlederteknologier og kvanteteknologi, og utnytte mulighetene innen blant annet industriell og syntetisk bioteknologi, fysisk KI og nevroteknologi. Bygge kompetanse og rekruttere forskertalenter, koble fagmiljøer, infrastruktur og brukere tettere sammen, og utnytte sterke forskningsmiljøer slik at vi omsetter sterke forskningsmessige forutsetninger til teknologiutvikling og nye anvendelser.
- **Bygge generell teknologiabsorpsjonsevnen.** Bygge tilstrekkelig forskningskvalitet og -kapasitet samt internasjonale nettverk slik at vi kan forstå, vurdere, tilpasse og ta i bruk teknologi. Prioritere strategisk viktige delområder der kunnskapsmangler og avhengigheter begrenser handlingsevnen, styrke rekruttering og mobilitet der små fagmiljøer og kompetansemangler skaper sårbarhet og styrke samspillet mellom forskningsmiljøer, næringsliv og offentlig sektor.
- **Sikre infrastrukturen.** Sørge for langsiktige investeringer, drift, oppgradering og teknisk kompetanse i forsknings-, data-, test- og demonstrasjonsinfrastruktur. Benytte og bidra til å utvikle relevant internasjonal infrastruktur.
- **Forkorte veien fra forskning til bruk.** Etablere sammenhengende løp fra grunnleggende forskning og teknologiutvikling til verifikasjon, demonstrasjon, kommersialisering og anvendelse. Koble forskningsmiljøene tettere til behovseiere og brukere, slik at kunnskap og teknologi raskere bidrar til verdiskaping og bedre offentlige tjenester.
- **Styrke sikkerhet og beredskap.** Opprettholde og utvikle nasjonal kompetanse og kapasitet i sikkerhetskritiske funksjoner som overvåking, sikker datahåndtering, posisjonsbestemmelse, navigasjon og tidsbestemmelse, kommunikasjon og sikring av kritisk infrastruktur. Integrere vurderinger av forskningssikkerhet, flerbruk, leverandøravhengighet og uønsket teknologioverføring i innsatsen.
- **Bruke internasjonalt samarbeid til å styrke norsk handlingsevne.** Sikre norsk deltakelse i nordiske og europeiske programmer, infrastrukturer, partnerskap og standardiseringsarbeid gjennom nasjonal medfinansiering og aktive koordinator- og styringsroller. Kombinere kapasitet i kritiske nasjonale ledd med forutsigbar tilgang til teknologi, kompetanse og infrastruktur som Norge ikke kan eller bør utvikle alene.

- **Utvide analysen til økosystemnivå**. Innsikt i nasjonal teknologisk handlingsevne og muligheter er ikke komplett før analysen utvides til å omfatte mer enn forsknings- og kunnskapssystemet (det vil si innsatsen i forskningsinstitusjonene, i Forskningsrådet og i Horisont Europa). For kommende langtidsplan for forskning og innovasjon bør analysen omfatte forsknings-, produksjons- og anvendelsesevne i oppstartsbedrifter og etablert næringsliv, kapitalaktørers investeringsstrategier, eventuelt også status, behov og muligheter i deler av offentlig sektor.

2. Mandat, bakgrunn og avgrensing

I supplerende tildelingsbrev nr. 7 for 2026[1] har Kunnskapsdepartementet gitt Forskningsrådet i oppdrag å utarbeide et kunnskapsgrunnlag om Norges teknologiske handlingsevne og muligheter. Oppdraget skal vurdere strategisk viktige teknologiområder og identifisere faglige fortrinn, uutløst potensial, muligheter, utfordringer og kritiske mangler. Rapporten skal også belyse utviklingstrekk og modenhet i norske miljøer i lys av nordisk og europeisk status. Analysen er basert på eksisterende interne og eksterne kunnskapsgrunnlag.

Denne første fasen er avgrenset til forsknings- og kunnskapssystemets bidrag til teknologisk handlingsevne. Analysen tar derfor utgangspunkt i forsknings- og kunnskapsmiljøer i norske forskningsorganisasjoner[2], kompetanse og rekruttering, relevant infrastruktur og datatilgang, faglig kvalitet og søknadsaktivitet samt internasjonalt samarbeid og tilknytning til europeiske programmer. Vurderingen gjelder dokumenterte forutsetninger i forsknings- og kunnskapssystemet. I kapittel 3 presenterer vi det analytiske rammeverket, metoden og datagrunnlaget, samt en samlet analyse av teknologiområdene i søknadstilfanget, basert på et semantisk søk i alle søknader til Forskningsrådet.

I kapittel 4 oppsummerer vi funnene fra den overordnede analysen av forsknings- og kunnskapsgrunnlaget for de tolv teknologiområdene. Et detaljert kunnskapsgrunnlag for hvert teknologiområde finnes i vedlegg 2. Kapittel 5 sammenfatter vurderingene av teknologiområder der Norge har særlig faglige fortrinn eller uutløst potensial, og identifiserer svakheter og mangler som bør rettes opp. Vi beskriver også nærmere sammenhengen mellom teknologiområdene. Kapittel 6 kobler rapportens vurderinger og anbefalinger til Forskningsrådets budsjettforslag for 2028.

Forskningsinnsats og profil, produksjons- og anvendelsesevne i oppstartsbedrifter og etablert næringsliv inngår ikke i den systematiske kartleggingen i denne fasen. Vi har imidlertid gjort en overordnet vurdering av koblinger til næringsliv og marked, basert på vår kunnskap om områdene, som presenteres i kapittel 7. I kapittel 8 er det gitt en oversikt over sentrale fond og stiftelser som finansierer teknologirelevant forskning.

Videre i kapittel 2 beskriver vi Norges overordnede utgangspunkt for teknologisk handlingsevne, med vekt på forskningsmessige styrker og strukturelle utfordringer.

[1] Fullstendig oppdragsbeskrivelse i vedlegg 1.
[2] Universitet og høyskoler, institutt og helseforetak.

2.1. Bakgrunn

Norges utgangspunkt for teknologisk handlingsevne er preget av høy vitenskapelig kvalitet, generelt godt samarbeid og betydelig internasjonal integrasjon. Langsiktige satsinger innenfor blant annet bio-, hav- og energiteknologi, og de nyere løftene innenfor KI og kvanteteknologi er eksempler på dette. I EUs rammeprogram er Norge det 12. mest aktive landet relatert til sensitiv teknologiutvikling (målt i mottatte midler), og justert for folketall det åttende mest aktive landet. Når det gjelder koordineringsgrad, har Norge den nest høyeste målt i prosent og den fjerde høyeste målt i prosent av tildelte midler.[3] Dette viser gode forutsetninger for å forstå og utvikle strategisk viktig teknologi og for å mobilisere kunnskap på tvers av sektorer.

Samtidig avhenger Norges teknologiske handlingsevne og muligheter av flere andre faktorer. Utfordringer med rekruttering og kompetanse innen STEM-fagene, mangel på teknologisk spisskompetanse, lav patentering og lite risikokapital, realnedgangen i FoU-ressurser i 2024 og reduksjonen i FoU-årsverk kan begrense evnen til langsiktig kapasitetsbygging. Det samme gjelder nedgangen i næringslivets FoU-investeringer i 2024, avstanden til målet om at FoU skal utgjøre 3 prosent av BNP, og Norges svakere innovasjonsposisjon[4]. Dette speiler evnen til å omsette offentlige investeringer i forskning og teknologi til innovasjon og internasjonal konkurransekraft. Internasjonalt samarbeid er nødvendig, og geopolitiske forhold, hensyn til samfunns- og forskningssikkerhet, teknologiens flerbrukspotensial og verdimessige forskjeller gjør det viktig å vurdere hvem Norge samarbeider med, og om hva.

Internasjonale sammenligninger peker på et vedvarende gap mellom Norges sterke offentlige FoU-innsats og innovasjonsresultatene. I Global Innovation Index 2026 rangeres Norge rangeres tilfredsstillende på innsatsfaktorer, men betydelig svakere på innovasjonsresultater.[5] Gapet har økt siden forrige måling, og resultatene er svakere enn land som Sverige, Danmark og Sveits.[6] Dette samsvarer med Indikatorrapportens vurdering av at Norge ligger litt bak teten og stort sett bak de nordiske sammenligningslandene på sentrale innovasjonsindekser.[7]

International Institute for Management Development (IMD) sin konkurransekraftrangering viser også et fall fra 12. plass i 2025 til 18. plass i 2026, og etter bak Danmark og Sverige.[8] Abelias Omstillingsbarometer 2026 plasserer Norge på 12. plass av 27 OECD-land og peker særlig på svak tilgang på risikokapital, lite privatfinansiert forskning og lav teknologikompetanse. Norge har gode digitale ferdigheter og offentlige digitale tjenester, men ligger bak de nordiske nabolandene i teknologisk spisskompetanse, talentattraksjon, næringslivets bruk av teknologier og utvikling av kunnskaps- og teknologinæringer.[9]

Samlet tyder indikatorene på et vedvarende gap mellom en del gode strukturelle forskningsforutsetninger, som for eksempel sterk offentlig forskningsinnsats, og evnen til å omsette dette til innovasjonsresultater, kapitaltilgang, samfunnsnytte, produktivitetsvekst og internasjonal konkurransekraft.

SSBs FoU-statistikk viser samlede driftsutgifter til FoU i Norge for prioriterte teknologiområder (IKT, bioteknologi, nye materialer og nanoteknologi). Statistikken viser betydelig nominell vekst i norsk FoU innen IKT og bioteknologi, men en svakere utvikling

[3] Norges forskningsråd, FFI og NSM, *Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST), deleveranse 3, 2025*.
[4] Indikatorrapporten viser at Norge ligger bak sammenlignbare nordiske og europeiske land i samlede innovasjonsrangeringer.
[5] World Intellectual Property Organization (WIPO), Global Innovation Index 2026: Norway ranking profile.
[6] World Intellectual Property Organization (WIPO), Global Innovation Index 2025: Norway ranking profile.
[7] Norges forskningsråd, «Internasjonale sammenligninger av innovasjon», Indikatorrapporten, oppdatert 10. februar 2026.
[8] International Institute for Management Development (IMD), IMD World Competitiveness Booklet 2026.
[9] Abelia, Omstillingsbarometeret 2026.

innen nanoteknologi og nye materialer. Fra 2019 til 2023 økte driftsutgiftene til IKT fra ca. 25 til 31 mrd. kroner. Underområdene til IKT viser at driftsutgiftene til KI, maskinlæring og maskinresonnering mer enn doblet seg i perioden, og digital transformasjon og digitalisering hadde også sterk vekst. For robotikk og automatisering, digital sikkerhet, og elektronikk, maskinvare, smarte komponenter og kommunikasjonsteknologi var veksten mer moderat. Bioteknologi økte fra ca. 5 mrd. kroner i 2017 til 7 mrd. kroner i 2023. Samtidig falt de samlede utgiftene til nanoteknologi, og nye materialer hadde en moderat utvikling. Tallene er oppgitt i løpende priser og dokumenterer derfor ikke i seg selv realvekst, forskningskvalitet eller teknologisk modenhet.[10]

Forskningsrådets fagevalueringer nyanserer dette bildet. Norsk forskning innen matematikk, IKT og teknologi vurderes samlet som solid og ofte sterk i nasjonalt viktige, anvendelsesnære nisjer, særlig der forskningsmiljøene har kritisk masse, tydelige strategier, tett kontakt med brukere, næringsliv og internasjonale nettverk. Evalueringene peker samtidig på gjennomgående utfordringer: små og fragmenterte miljøer, for lite grunnleggende forskning på enkelte teknologiområder, varierende strategisk fornyelsesevne, generasjonsskifte og behov for flere forskere tidlig og midt i karrieren. Forskningsinfrastrukturen vurderes gjennomgående som en styrke, men må følges av langsiktig drift, kompetanse og tilgang.[11]

Forskningsrådets portefølje viser at teknologiutviklingen er sektor- og porteføljeområdeovergripende. Porteføljen for muliggjørende teknologier utgjorde 39 prosent av Forskningsrådets totalportefølje i 2025, og med sterk teknologinnsats også i porteføljene for innovasjon, forskningssystemet, energi og transport, helse og banebrytende forskning. Andelen tverrfaglige prosjekter har økt. EU finansierer en betydelig del av innsatsen, og har over tid fått større betydning. Samlet tyder dette på at Norges teknologiske handlingsevne er delvis avhengig av nasjonalt FoU-volum, men også av evnen til å konsentrere og fornye fagmiljøer, sikre rekruttering og infrastruktur, koble grunnleggende og anvendt forskning og utnytte nasjonale investeringer i samspill med europeiske programmer og på tvers av sektorer.[12]

Den videre kartleggingen vil forsøke å identifisere nærmere innenfor hvilke teknologiområder Norge har robuste, omstillingsdyktige miljøer, og hvor kritiske mangler, avhengigheter og sårbarheter reduserer den teknologiske handlingsevnen.

3. Analytisk rammeverk, metode og datagrunnlag

3.1. Definisjon av teknologisk handlingsevne

Teknologisk handlingsevne defineres som Norges evne til å utvikle, forstå og sikre tilgang til teknologi som er strategisk viktig for samfunn, konkurransekraft, omstilling, sikkerhet og suverenitet. Handlingsevnen bygger på tilstrekkelig kunnskap og kompetanse, sterke fagmiljøer, relevant infrastruktur, internasjonalt samarbeid og evne til å håndtere uforutsette hendelser, muligheter, kritiske mangler, avhengigheter og sårbarheter.

Analysen inkluderer bredden av det norske forsknings- og kunnskapssystemet, og dets bidrag til Norges teknologiske handlingsevne. Forskningsinnsats og -profil og produksjons-

[10] Statistisk sentralbyrå, «Tabell 13711: Driftsutgifter til FoU (mill. kr), etter forskningsområde, år og sektor»
[11] Norges forskningsråd, *Evaluation of Mathematics, ICT and Technology in Norway 2023–2025: National Report*, 2025 (EVALMIT); *Evaluation of Natural Sciences in Norway 2022–2024: National Report*, 2025 (EVALNAT); *Evaluation of Life Sciences 2022–2024: National Report*, 2024 (EVALBIOVIT).
[12] Norges forskningsråd, Forskningsrådets totalportefølje (2026); *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier* (2026).

og anvendelsesevne i oppstartsbedrifter og etablert næringsliv inngår ikke i kartleggingen i denne fasen.

3.2. Strategisk viktige teknologiområder

En sentral kunnskapskilde for arbeidet er Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST) som ble utarbeidet i samarbeid mellom Forskningsrådet, Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM) og Forsvarets forskningsinstitutt (FFI). I KVAST delleveranse 2 ble det utarbeidet en gruppering over 11 sensitive teknologier, med totalt 48 underkategorier.

For dette oppdraget har vi vurdert det som analytisk nyttig å benytte i hovedsak sammenfallende kategorier som i KVAST. For det første gir det kontinuitet mellom to kunnskapsgrunnlag som er tett koblet i oppdraget. Videre skal oppdraget vurdere modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkludert EUs rammeprogram. En kategorisering som bygger på samme struktur som KVAST og EUs liste over kritiske teknologiområder[13], gjør det mulig å bruke kunnskapsgrunnlaget direkte og systematisk, noe vi er avhengige av for å kunne svare ut spørsmålene gitt oppdragets tids- og ressursramme.

For å gjøre teknologiområdene mer relevante i konteksten av strategisk viktige teknologiområder for den kommende langtidsplanen for forskning og innovasjon, vil vi i den innledende beskrivelsen av hvert teknologiområde beskrive hvilke tema- og fagområder det er særlig relevant for. Vi har i tillegg lagt til enkelte underkategorier i noen av teknologiområdene, slik at de også omfatter teknologier som er sentrale for det gitte teknologiområdet, selv om de ikke nødvendigvis vurderes som sensitive.

De fire teknologiområdene kvanteteknologier, avanserte sensorteknologier, avanserte halvlederteknologier og avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier overlapper når det gjelder materialer, mikro- og nanofabrikasjon, fotonikk, elektronikk, sensorer, kryogenikk, karakterisering, pakking, dataanalyse og internasjonal infrastruktur. De bør derfor sees på som et sammenhengende teknologiøkosystem, samtidig som forskjellene i modenhet, kritisk masse, faglig kvalitet, infrastrukturbehov og internasjonal avhengighet må komme tydelig fram.

Undervannsteknologi er et teknologiområde med stor overlapp med bl.a. sensorteknologier, robotikk og autonome systemer, samband, navigasjon og digitale teknologier, teknologier med kunstig intelligens, energiteknologi, romteknologi og avanserte materialer. Teknologisk handlingsevne og muligheter må derfor sees opp mot en bredde av teknologiområder og variasjon i anvendelser.

Vi har i tillegg supplert listen med teknologikategorien nevroteknologi, som vurderes som relevant da Norge har nevrovitenskaplig forskning av høy kvalitet, relevant infrastruktur (inkludert helsedata) og sterke kliniske miljøer. Nevroteknologi er et framvoksende og tverrfaglig teknologiområde i skjæringspunktet mellom nevrovitenskap, bioteknologi, sensorteknologi, informatikk og kunstig intelligens. Selv om deler av feltet berører flere av de øvrige teknologikategoriene, fanges ikke teknologier som direkte måler, samhandler med eller påvirker hjernen og nervesystemet tilstrekkelig tydelig av én eksisterende kategori. Nevroteknologi behandles derfor som en egen kategori for å gjøre det mulig å vurdere Norges kunnskapskapasitet, kompetanse, infrastruktur, avhengigheter og sårbarheter på området samlet.

[13] Europakommisjonen, *Annex to the Commission Recommendation on critical technology areas for the EU's economic security for further risk assessment with Member States,* 2023.

3.3. Analysekriterier og sentralt datagrunnlag

Analysen tar utgangspunkt i definisjonen av teknologisk handlingsevne som Norges (det vil si primært forskningsinstitusjonenes) evne til å utvikle, forstå og sikre tilgang til teknologi som er strategisk viktig for samfunn, konkurransekraft, omstilling, sikkerhet og suverenitet. Handlingsevnen bygger på tilstrekkelig kunnskap og kompetanse, sterke fagmiljøer, relevant infrastruktur, internasjonalt samarbeid og evne til å håndtere muligheter, kritiske mangler, avhengigheter og sårbarheter.

De fem analysekriteriene er valgt for å operasjonalisere denne definisjonen og gjøre det mulig å gjennomføre systematiske og sammenlignbare vurderinger på tvers av teknologiområdene. Kriteriene belyser henholdsvis dagens kunnskapskapasitet, de materielle og digitale forutsetningene for forskning, systemets evne til å opprettholde og fornye kompetansen, forskningens kvalitet og evne til å konkurrere om finansiering, samt norsk forsknings relative posisjon og tilknytning til nordiske og europeiske kunnskaps- og teknologiløp. Kriteriene må ses i sammenheng. Et teknologiområde kan for eksempel ha forskning av høy faglig kvalitet, men samtidig være sårbart dersom forskningsmiljøene er små, rekrutteringsgrunnlaget er svakt eller nødvendig infrastruktur bare er tilgjengelig gjennom internasjonalt samarbeid.

3.3.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer representerer den kapasitet Norge allerede har til å utvikle og forstå strategisk viktig teknologi. Kriteriet skal belyse hvilke institusjoner og forskergrupper som er aktive, miljøenes faglige innretning, størrelse og kritiske masse, deres nasjonale og internasjonale samarbeid, og om kapasiteten er konsentrert i enkelte sterke miljøer eller spredt på mange små enheter.

Kriteriet er nødvendig for å identifisere faglige fortrinn, uutløst potensial og kritiske mangler. Det gir også grunnlag for å vurdere robusthet. Er forskningskapasiteten avhengig av enkeltpersoner eller få, små miljøer, er området mer sårbart enn et område med flere aktører, komplementære miljøer og etablerte samarbeidsstrukturer. Fagevalueringene viser at størrelse, kritisk masse, tydelige strategier og deltakelse i internasjonale nettverk ofte kjennetegner forskningsgrupper med høy kvalitet, mens små og fragmenterte grupper kan ha svakere forutsetninger for langsiktig utvikling og fornyelse.[14]

Sentrale datakilder

- KVAST-rapportene og tilhørende kunnskapsgrunnlag, særlig kartleggingene av norske forskningsaktører, publisering, prosjektaktivitet og samarbeid, inkludert NIFUs kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier, basert på vitenskapelige publikasjoner og eksternfinansierte prosjektdeltakelser.[15]
- Fagevalueringene innen matematikk, IKT og teknologi (EVALMIT), naturvitenskap (EVALNAT) og biovitenskap (EVALBIOVIT), med vurderinger på forskergruppe-, administrativt enhets- og nasjonalt nivå. Evalueringene bygger på internasjonal fagfellevurdering, egenvurderinger, intervjuer og bibliometrisk og statistisk støtteinformasjon.[16]
- Vurderingsrapport Digitalt Lederskap, som gir supplerende vurderinger av nasjonale miljøer og kapasiteter innen utvalgte digitale teknologiområder. Rapporten understreker

[14] Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report*, 2025.
[15] *KVAST: Delleveranse 3*
[16] Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report; EVALNAT: National report; EVALBIOVIT: National report.*

selv at porteføljeinformasjonen skal leses som et signal og ikke som en fullstendig kartlegging av nasjonal kapasitet.[17]
- Kartlegging av avlagte doktorgrader innenfor relevante teknologiområder.[18]
- Forskningsrådets porteføljeplaner og porteføljeanalyser, som gir kontekst om tematisk innretning, finansiering og utvikling i Forskningsrådets samlede portefølje.
- Omfang og kvalitet på relevante sentre.

3.3.2. Infrastruktur og datatilfang/datatilgang/datalagre

Tilgang til relevant forskningsinfrastruktur er en grunnleggende forutsetning for å utvikle og opprettholde teknologisk handlingsevne. Infrastruktur omfatter blant annet avansert vitenskapelig utstyr, laboratorier, test- og pilotfasiliteter, forskningsfartøy, databaser, tungregningsressurser og infrastrukturer for lagring og behandling av data. Kriteriet omfatter også tilgangsordninger, teknisk og vitenskapelig støttepersonell, sikker datahåndtering og norsk deltakelse i internasjonale infrastrukturer.

Kriteriet skal belyse om norske miljøer har tilgang til infrastrukturen som kreves for forskning av høy kvalitet, om kapasiteten er tilstrekkelig og langsiktig finansiert, og om den er tilgjengelig for relevante miljøer. Videre skal kriteriet identifisere områder der Norge er avhengig av internasjonal infrastruktur, og om slik tilgang er stabil og strategisk forankret.

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur beskriver forskningsinfrastruktur som en forutsetning for forskning av høyeste kvalitet og som en drivkraft for samarbeid. Veikartet framhever også bred brukertilgang, komplementaritet, langsiktig drift, FAIR-prinsippene og sikker tilgangsstyring som sentrale hensyn.[19]

Sentrale datakilder

- Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025, inkludert oversikten over finansierte infrastrukturer, framtidige behov og strategiske prioriteringer.
- Porteføljen for forskningsinfrastrukturprosjekter, inkludert søknadstilfang, med data om søknader, tildelinger, vertsinstitusjoner, samarbeid, brukergrupper og planlagt tilgang.[20]
- Fagevalueringene, som inneholder ekspertvurderinger av infrastrukturenes kvalitet, tilgjengelighet og betydning for forskning og internasjonalt samarbeid.
- KVAST, særlig informasjon om teknologiavhengigheter, forskningssikkerhet, datatilgang og behovet for sikker eller gradert forskningsinfrastruktur. Inkludert spørreundersøkelse og dybdeintervjuer, for å avdekke kapasitetsproblemer, flaskehalser og tilgangsbegrensninger som ikke framgår av finansieringsdata.
- Norsk deltakelse i ulike internasjonale infrastrukturer og -partnerskap (som ESFRI, ERIC, EDIC, EOSC, Chips JU og EuroHPC), som belyser tilgang til europeisk forskningsinfrastruktur, dataressurser, tungregning og kvanteinfrastruktur.
- Porteføljedokumenter: porteføljeplaner, investeringsplaner og porteføljeanalyser.

3.3.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Teknologisk handlingsevne forutsetter at Norge har mennesker med relevant faglig og teknisk kompetanse, og at utdannings- og forskningssystemet kan vedlikeholde, fornye og

[17] Norges forskningsråd, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL,* Notat til DFD, juni 2026.
[18] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side*, Rapport til FD, januar 2026
[19] Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025*.
[20] Baseres på interne vurderinger og rangering av søknader til INFRASTRUKTUR-ordningen for 2026; tildeling av nasjonale infrastrukturprosjekter; Midler til forskningsinfrastruktur av nasjonal viktighet; Videreutvikling av nasjonal forskningsinfrastruktur for kvanteteknologisk forskning.

videreutvikle denne kompetansen. Kriteriet skal derfor belyse forskerpersonale, doktorgradsutdanning, postdoktorstillinger, studentgrunnlag, karriereveier, mobilitet, internasjonal rekruttering og generasjonsskifte.

Vurderingen skal også omfatte kompetansens robusthet og fornyelsesevne. Små fagmiljøer, lav doktorgradsproduksjon, mangel på forskere tidlig i karrieren eller stor avhengighet av noen få nøkkelpersoner kan innebære sårbarhet. Tilsvarende kan mobilitet, internasjonal rekruttering og deltakelse i forskerskoler og samarbeidsprosjekter styrke tilgangen til kunnskap som Norge ikke kan utvikle alene.

Fagevalueringene behandler doktorgradsutdanning, rekruttering, mobilitet og personalsituasjon som egne vurderingsområder. De peker også på at en generasjon seniorforskere nærmer seg pensjonsalder på flere fagområder, og at manglende etterfølgerplanlegging og svake karriereløp kan utfordre framtidig kapasitet.[21]

Sentrale datakilder

- Fagevalueringene EVALMIT, EVALNAT og EVALBIOVIT, særlig kapitlene om personale, doktorgradsutdanning, rekruttering og mobilitet.
- KVAST, med vurderinger av nasjonal kunnskaps- og kompetansekapasitet innen de sensitive teknologiområdene. Inkludert spørreundersøkelsen og dybdeintervjuene, særlig spørsmål om rekrutteringsutfordringer, nøkkelkompetanse og udekkede kompetansebehov.
- Kartlegging av avlagte doktorgrader innenfor relevante teknologiområder.[22]
- Porteføljedokumenter: porteføljeplaner, investeringsplaner og porteføljeanalyser.
- Vurderingsrapport Digitalt Lederskap.

3.3.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

Faglig kvalitet viser om norske miljøer bidrar med forskning som er anerkjent i nasjonal og internasjonal sammenheng. Søknadsaktivitet kan gi supplerende informasjon om miljøenes ambisjonsnivå, mobilisering og konkurranseevne.

Innvilgede prosjekter viser realisert aktivitet, men kan undervurdere kapasitet og potensial på områder med knappe budsjetter eller særlig sterk konkurranse. En høy søknadsaktivitet kan indikere uutløst potensial. Lav aktivitet kan på sin side skyldes svakt faggrunnlag, manglende relevante utlysninger eller begrenset kapasitet til å utvikle konkurransedyktige søknader. Tallene må derfor fortolkes sammen med fagfellevurderinger og informasjon om utlysningenes innretning.

Sentrale datakilder

- Semantisk søk i Forskningsrådets søknads- og prosjektdata, med antall søknader, antall innvilgede prosjekter og søknadstype.
- Fagevalueringene, som gir informerte fagfellevurderinger av forskningskvalitet, organisering og internasjonal synlighet.
- NIFU-analysen som kombinerer Web of Science (WoS) med prosjektdata fra Forskningsrådet, EUs rammeprogrammer og Det europeiske forsvarsfondet (EDF). Rapporten presiserer samtidig at publikasjoner og prosjektdata belyser ulike sider ved FoU-aktiviteten, og at prosjektdataene i hovedsak gjelder innvilgede prosjekter.[23]

[21] Norges forskningsråd, Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report; EVALNAT: National report; EVALBIOVIT: National report.*
[22] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.*
[23] *KVAST: Delleveranse 3.*

- Porteføljedokumenter: porteføljeplaner, investeringsplaner og porteføljeanalyser
- Vurderingsrapport Digitalt Lederskap.

3.3.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

Teknologisk handlingsevne kan ikke vurderes utelukkende ut fra nasjonale forhold. Norge er et lite land med et åpent og internasjonalt orientert forskningssystem. Kriteriet skal derfor belyse Norges relative posisjon, utviklingstakt og tilknytning til nordiske og europeiske forskningsmiljøer, infrastrukturer og programmer.

Med modenhet menes her ikke bare teknologiens utviklingsnivå, men også forskningsfeltets institusjonelle og faglige utvikling. Relevante dimensjoner er miljøenes størrelse og stabilitet, vitenskapelig kvalitet, internasjonalt samarbeid, prosjektaktivitet, tilgang til infrastruktur, kobling til europeiske konsortier og evne til å ta koordinatorroller. Analysen skal også vurdere om Norge har en selvstendig kapasitet, en spesialisert nisjeposisjon eller i hovedsak er avhengig av tilgang gjennom internasjonalt samarbeid.

NIFUs kartlegging gir sammenlignbare data om publisering og prosjektdeltakelse med og uten norsk deltakelse.

Sentrale datakilder

- NIFUs kartlegging, særlig sammenligninger av publiseringsvolum, siteringsinnflytelse, samarbeidsmønstre og EU-prosjektdeltakelse.[24]
- Data om deltakelse i Digitalt Europa (DIGITAL), Det europeiske forsvarsfondet, EuroHPC, Chips JU og andre relevante europeiske partnerskap.
- Vurderingsrapport Digitalt Lederskap, som kobler nasjonale kapasiteter til europeiske infrastrukturer, standardiseringsløp og teknologiøkosystemer.
- Fagevalueringene, som vurderer norske fagområder og forskningsgrupper i en internasjonal kontekst.
- Norsk veikart for forskningsinfrastruktur og ESFRIs landskapsanalyser, for vurdering av norsk tilgang til og plassering i det europeiske infrastrukturlandskapet.
- Internasjonale monitorer, der definisjoner og teknologiavgrensinger er sammenlignbare med rapportens rammeverk.
- Porteføljedokumenter: porteføljeplaner, investeringsplaner og porteføljeanalyser.

3.4. Metodisk tilnærming

3.4.1. Bruk av Copilot

I arbeidet med rapporten har vi som støtte brukt Microsoft Copilot og satt opp en egen agent som støtteverktøy for å sammenstille og strukturere et omfattende og sammensatt kunnskapsgrunnlag. Agenten ble satt opp med rapportens definisjon og avgrensing av teknologisk handlingsevne, de fem felles analysekriteriene og krav om å skille mellom fakta fra kilder, analyse, kunnskapshull, motstridende kilder og konklusjon. Den fikk tilgang til et avgrenset utvalg av prosjektets kunnskapskilder, blant annet fagevalueringer, KVAST-rapportene, porteføljeanalyser, infrastrukturdokumenter og øvrige områdespesifikke kilder. Agenten bruker de samme analysekriteriene på tvers av teknologiområdene for å gjøre vurderingene mest mulig systematiske og sammenlignbare.

[24] *KVAST: Delleveranse 3.*

Materialet fra agenten er behandlet som arbeidsutkast, ikke som selvstendige faglige konklusjoner. Ved behov ble analysene kjørt på nytt med tydeligere avgrensing, flere kilder eller mer presise instrukser. Utkastene er grundig gjennomgått, supplert og kontrollert opp mot originalkilder av medarbeidere med ansvar eller kompetanse på de aktuelle teknologiområdene.

Samlet vurderer vi agentens materiale som et nyttig og tidsbesparende utgangspunkt for videre faglig arbeid. Den viktigste styrken har vært evnen til raskt å bearbeide mange og omfattende dokumenter etter en felles struktur. Dette har bidratt til større konsistens mellom teknologiområdene og gjort det lettere å identifisere gjennomgående temaer, som fragmenterte fagmiljøer, kompetanse- og infrastrukturbehov, internasjonale avhengigheter og mangler i datagrunnlaget. Agenten har også vært nyttig når analyser skulle oppdateres med nye kilder eller sammenholdes på tvers av teknologiområder. Der kunnskapsgrunnlaget ikke har vært tilstrekkelig, er dette synliggjort som kunnskapshull framfor å bli fylt med antakelser.

Se fullstendig instruksjon og oppsett, samt utfyllende vurderinger av kvalitet av Copilot-agenten i vedlegg 3.

3.4.2. Kunnskapshull og begrensinger i kunnskapsgrunnlaget

Kunnskapsgrunnlaget gir ikke et fullstendig og direkte sammenlignbart bilde av Norges teknologiske handlingsevne på tvers av teknologiområdene. Analysen omfatter ikke data fra næringslivet, og det mangler konsistente og teknologiavgrensede data om alle søknader til Forskningsrådet og EU, herunder faglige karakterer, søkte beløp og suksessrater. Det er derfor vanskelig å skille mellom lav søknadsaktivitet, svak konkurranseevne og begrensede finansieringsmuligheter.

NIFUs teknologiavgrensing er utviklet særskilt for KVAST og er ikke direkte sammenlignbar med bred FoU-statistikk eller Forskningsrådets merking. Overlapp mellom teknologiområdene og ulike definisjoner begrenser dermed muligheten for presise sammenligninger.

Videre mangler det konsistente tall for forskerårsverk, karrieretrinn, avgangsalder, mobilitet og kandidatproduksjon. Dette gjør det vanskelig å vurdere kritisk masse, generasjonsskifte, nøkkelpersonavhengighet og framtidig rekrutteringskapasitet. Forskningsrådets veikart og analyser over forskningsinfrastruktur belyser behov, kvalitet og modenhet i søknader, men gir ikke en samlet oversikt over faktisk kapasitet, bruk, ventetid, kostnader, geografisk tilgjengelighet, sikkerhetsnivå eller langsiktig driftsfinansiering i eksisterende infrastrukturer.

Kildene bygger dessuten på ulike avgrensinger, tidsperioder og datatyper, og belyser derfor forskjellige sider av forskningssystemet. Samlet innebærer dette at vurderingene egner seg best til å identifisere styrker, svakheter og indikasjoner på uutløst potensial, men i mindre grad til presis rangering av teknologiområder eller sikre konklusjoner om nasjonal robusthet og kapasitet.

3.5. Søknadstilfang – samlet analyse

Vi har gjennomført en semantisk analyse blant alle innkomne søknader til Forskningsrådet, fram til og med september 2026, med søkt prosjektoppstart fra og med 1.1.2020. Søket inkluderer alle prosjekttyper, inkludert støtte til næringslivet, og består av totalt 37 775 unike søknader. Når det gjelder SkatteFUNN, er søknadene inkludert fra og med april 2024.

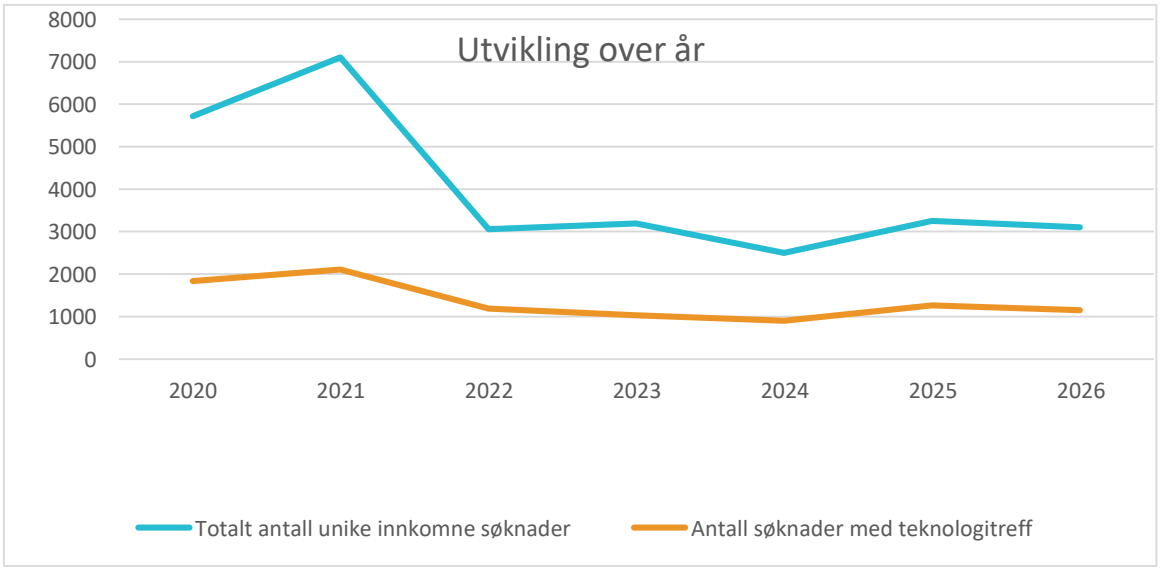
Et semantisk søk innebærer å identifisere søknader som enten i tittel eller prosjektsammendrag har treff på basert på en kortfattet beskrivelse av hvert teknologiområde. Se vedlegg 4 for beskrivelsene som er brukt i søket per teknologiområde. Hver søknad får et treff fra 0 til 1. Vi har satt en terskel på ≥ 0,4 for at en søknad

kategoriseres som et treff innenfor et teknologiområde. En søknad kan ha treff på flere kategoriområder. Totalt sett har 12 298 søknader minst ett teknologitreff, og det er 16 657 teknologitreff totalt. Det vil si at i overkant av 27 prosent av søknadene med teknologitreff har treff i mer enn én kategori.

Alle søknadene er kategorisert etter om de har fått innvilget søknaden eller ikke. Alle unike søknader uavhengig av status er i utgangspunktet med i analysen, inkludert søknader med status avvist og trukket. Det er i utgangspunktet ikke skilt mellom ulike prosjekt/søknadstyper. Det vil si at et treff på et prosjekt teller like mye uavhengig av prosjektstørrelse.

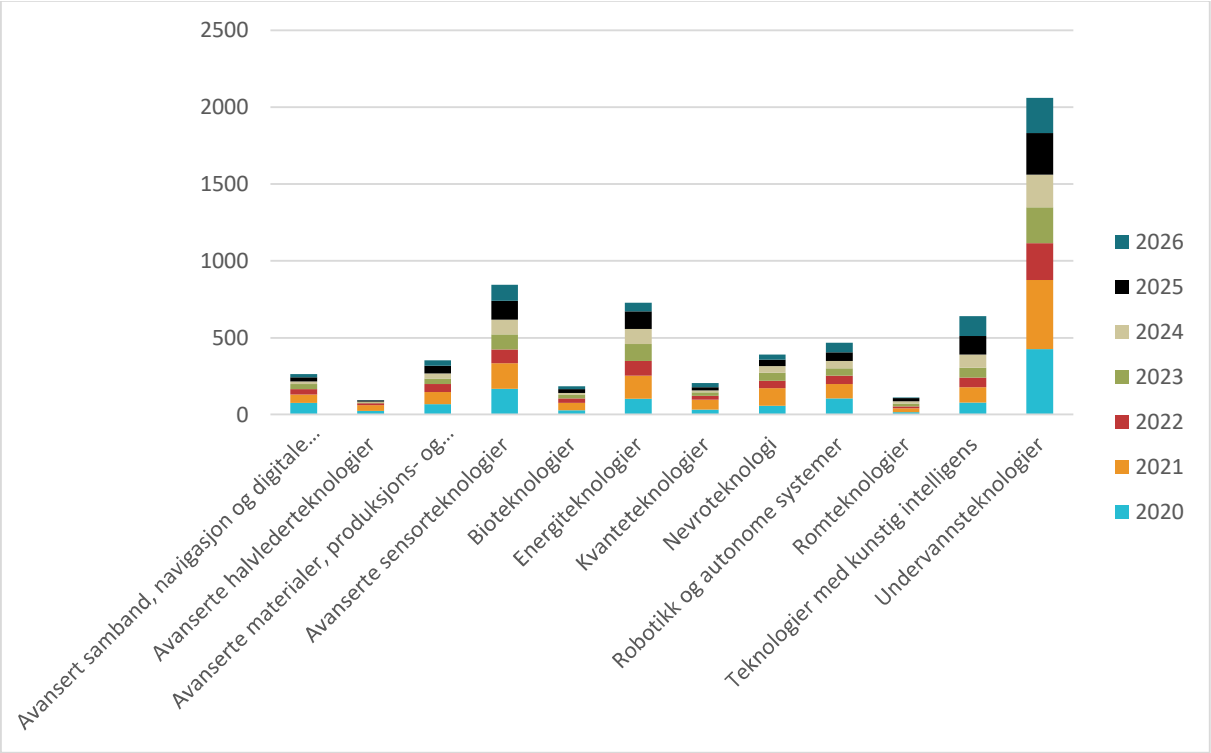
Denne analysen kan gi en indikasjon på aktivitet innenfor et teknologiområde, og sier ikke noe om kvalitet på søknadene. En del teknologier har også stor overlapp med andre teknologiområder og det må forventes høyere tall på disse. Faktorer som hvor brede teknologiområdene er og i hvor stor grad andre finansiører bidrar med midler innenfor området spiller også inn.

Det er mange faktorer som påvirker utvikling over år for antall innkomne søknader, særlig viktig er variasjonen i tilgjengelig budsjett og antall utlysninger mellom år. **Feil! Fant ikke referansekilden.** viser totalt antall innkomne søknader og antall søknader med teknologitreff (eksl. SkatteFUNN). Som beskrevet ovenfor kan en søknad ha flere treff for ulike teknologier og enkelte søknader telles flere ganger. Figuren viser at andel teknologirelaterte søknader følger antallet innkomne søknader i Forskningsrådet generelt, med 30-40 prosent av totalen.

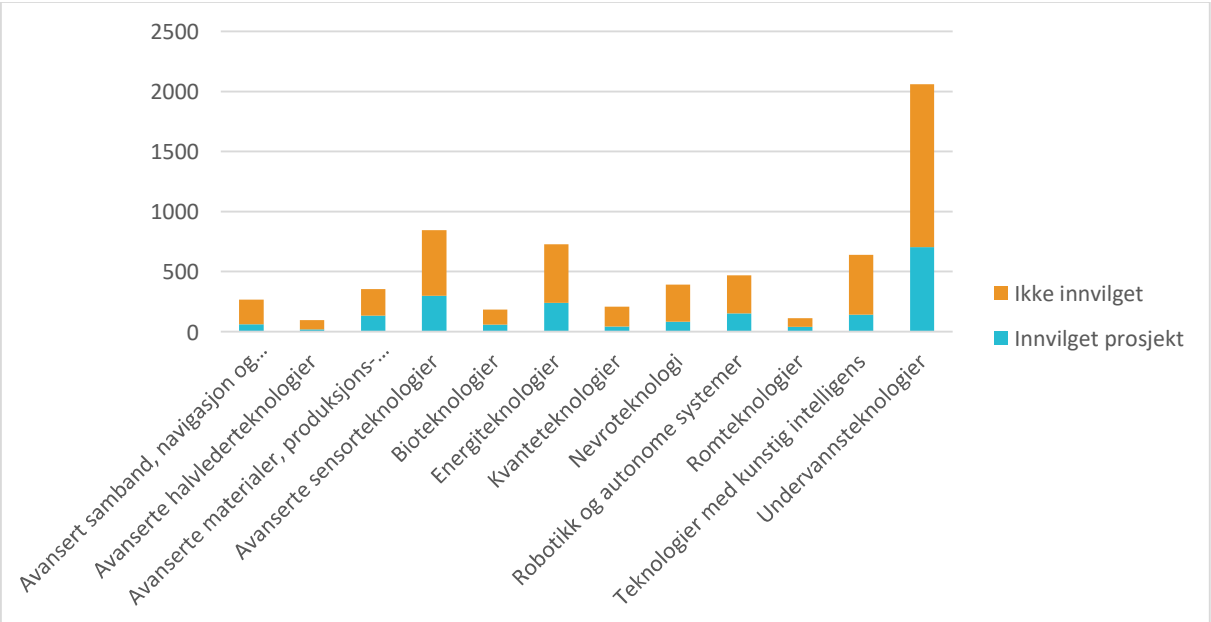
Figur 3.1 Utvikling i antall søknader til Forskningsrådet – totalt og med teknologitreff (eksl. SkatteFUNN)

Figur 3.2 viser antall treff per teknologikategori i samme periode (eksl. SkatteFUNN og små prosjekter som ikke er FoU). Figuren viser at den største kategorien er undervannsteknologier, etterfulgt av avanserte sensorteknologier og energiteknologier.

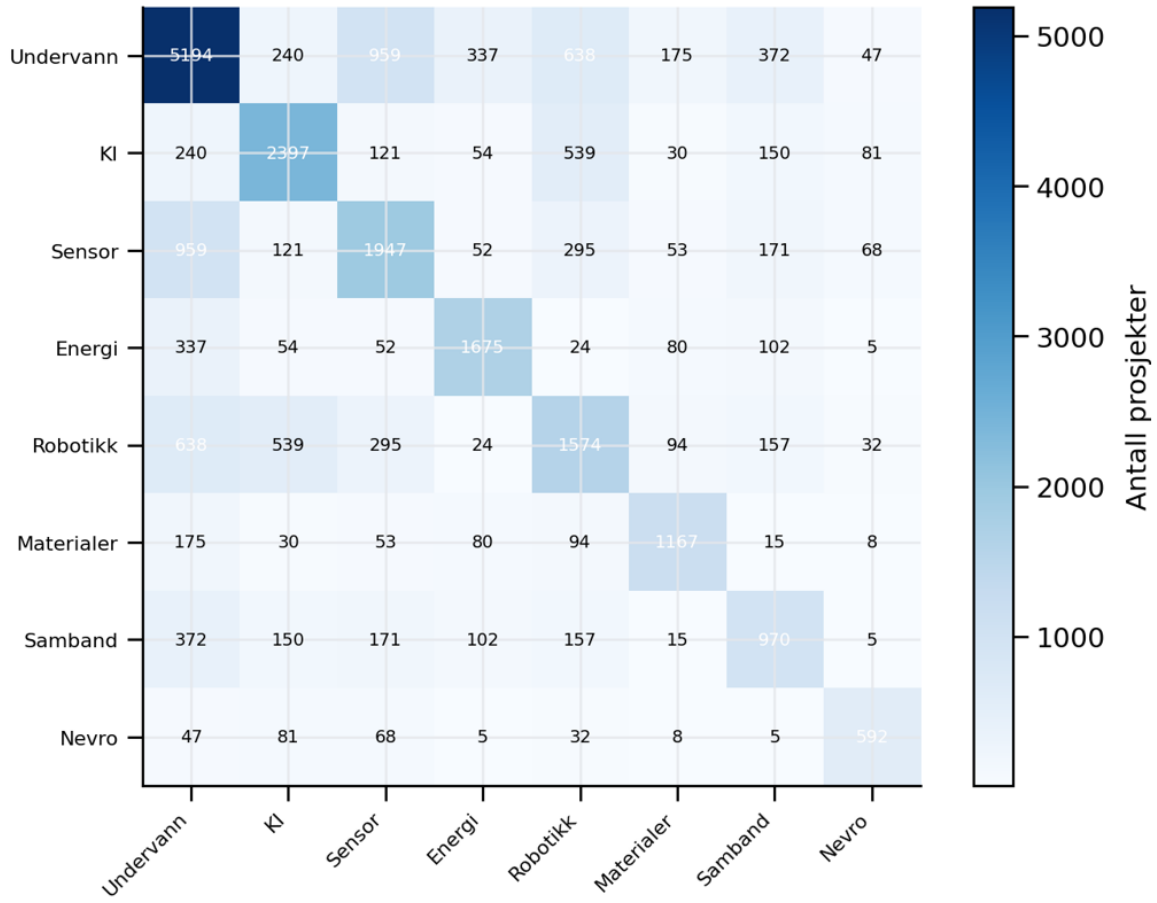
Figur 3.2 Antall søknader fordelt på teknologikategorier, trender over år (eksl. SkatteFUNN og små prosjekter som ikke er FoU)

Figur 3.3 angir hvor stor andel av søknadene med teknologitreff som er innvilget i perioden. Utvalget omfatter også søknader under behandling. Andelen innvilgede prosjekter i utvalget ligger i snitt på 31 prosent.

Figur 3.3 Antall søknader fordelt på teknologikategorier og innvilget/ikke innvilget (eksl. SkatteFUNN og små prosjekter som ikke er FoU)

Figur 3.4 angir teknologiområder med flest felles treff i den semantiske analysen. Koblingen mellom undervannsteknologi og avanserte sensorteknologier forekommer oftest, etterfulgt av undervannsteknologi og robotikk og autonome systemer. Det er også verdt å merke seg at robotikk og kunstig intelligens har stor overlapp. Dette har sammenheng med at en stor andel av robotikkforskning også kategoriseres som KI-forskning, og er inkludert i beskrivelsen av KI i nasjonal KI-strategi[25].

Figur 3.4 Samforekomst mellom de åtte kategoriene med flest treff, alle søknader inkludert.

Tabell 3.1 viser andelen av teknologitreffene som har overlapp med andre teknologikategorier. Robotikk og autonome systemer er den teknologikategorien som har størst overlapp med andre teknologier i søknadsanalysen, etterfulgt av romteknologier og avanserte sensorteknologier.

Tabell 3.1 Andel treff i prosjekter som er kategorisert innen flere teknologiområder

Teknologikategori	**Alle treff**	**Treff i prosjekt med flere kategorier**	**Andel med overlapp**
Robotikk og autonome systemer	1 574	1 213	77 %

[25] Kommunal og moderniseringsdepartementet, *Nasjonal strategi for kunstig intelligens*, januar 2020.

Romteknologier	324	242	75 %
Avanserte sensorteknologier	1 947	1 272	65 %
Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier	970	617	64 %
Avanserte halvlederteknologier	135	60	44 %
Undervannsteknologier	5 194	2 222	43 %
Teknologier med kunstig intelligens	2 397	829	35 %
Energiteknologier	1 675	556	33 %
Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier	1 167	383	33 %
Kvanteteknologier	355	108	30 %
Nevroteknologi	592	177	30 %
Bioteknologier	327	66	20 %

4. Overordnet beskrivelse av strategiske viktige teknologiområder i Norge

4.1. Avanserte halvlederteknologier

Halvledere er materialer som har elektriske ledningsevner mellom ledere (som kobber) og isolatorer (som glass). Halvledermaterialer er grunnsteinene i moderne elektronikk, datamaskiner, mobiltelefoner, kommunikasjon, sensorer og andre digitale enheter.

Silisium er det mest brukte halvledermaterialet i elektronikk, mikroprosessorer, sensorer og solceller. For å produsere en mikroprosessorbrikke fra et rent silisiummateriale trengs mange hundre prosesstrinn og det brukes produksjonslinjer som koster over 100 milliarder kroner å etablere. Den Europeiske Chips Act styrker Europas posisjon innen halvlederprosessering. En uløst utfordring er å pakke enda flere funksjoner inn i en liten brikke og begrensningene ligger i dagens lysbaserte utstyr. En stor del av verdiskapingen av silisiumbaserte brikker, også innen kommunikasjon, ligger i selve designet av brikkene og Chips Act har som mål å også styrke denne kompetansen og aktiviteten i Europa.

Silisiumbaserte sensorbrikker krever færre prosesstrinn og færre enheter av produksjonsutstyr enn mikroprosessorer og kan produseres blant annet i Norge. Sensorer og tilsvarende silisiumbaserte aktuatorer, som for eksempel kan styre lys, kan settes sammen i

sensorsystemer, navigasjonsverktøy, kontrollsystemer og robotikk. For slike spesialiserte silisiumkomponenter blir silisium ofte kombinert med andre materialer i prosesstrinnene før ferdig komponent.

Til kvanteteknologi, optoelektronikk og kraftelektronikk trengs det også nyutviklede halvledermaterialer. Noen eksempler kan være basert på GaAs, SiC og avanserte oksider.

Solceller bruker mindre kostbart og rent silisium enn mikroprosessorer og sensorer, men også her er det er en kontinuerlig utvikling av prosessering og nye materialer.

Avanserte halvlederteknologier brukes i:

- Mikroprosessorer
- Optiske komponenter
- Sensorer
- Kommunikasjon

I hverdagen er vi fullstendig omgitt av halvlederkomponenter fra mobiltelefoner, PCer, Bluetooth-enheter, radarer, biler, GPS, navigasjon, kjøleskap, kameraer, LED, roboter og kontrollsystemer.

4.1.1. Samlet vurdering

Norge har flere spesialiserte bedriftsmiljøer innen halvlederteknologier. Nordic Semiconductor er størst i Europa innen design av halvlederbrikker og har hovedvekt på trådløs kommunikasjon med lavt strømforbruk. Flere andre norske bedrifter, blant annet OniO, arbeider også på dette området. Også innen optoelektronikk og fotonikk er det sterke bedrifter, eksempler er NEO, poLight, Optronics Technology, Tunable, der flere er basert på halvlederkomponenter produsert i Norge. Det gjelder også mange bedrifter som produserer sensorsystemer, for eksempel sensiBel, Sonair, MemsCap, Safran. Lace Lithography utfordrer det klassiske lys-baserte produksjonsutstyret for halvlederteknologi ved å introdusere atombølgelitografi for pakking av flere funksjoner per brikkeareal. Andre bedrifter driver med material- og komponentutvikling og pakking av halvlederkomponenter for ulike anvendelser. Menons kartlegging av knapt 50 selskaper gir relevant kontekst, men industridataene fra 2022 beskriver ikke alene forskningssystemets kapasitet.[26,27]

Den nasjonale teknologi-infrastrukturen NorFab for mikro- og nanoteknologi er sentral for utviklingen av dette teknologiområdet. Den gir forskere og næringsliv tilgang til avansert utstyr og renromsfasiliteter for utvikling og småskalaproduksjon av halvlederkomponenter. NorFab består av noder ved NTNU NanoLab, USN, SINTEF og UiO MiNaLab. Nodene har komplementære profiler innen nye materialer og tidligfaseforskning, nye framstillingsprosesser, litografi, pakking og elektronikk samt produksjon. Nasjonal kapasitet i renrom, prototyping, pakking, karakterisering og småskala produksjon gjør det mulig å utvikle, verifisere og beskytte kunnskap før overgang til større produksjonsløp.[28]

CC-NorChip er et kompetansesenter på halvlederteknologi som er delfinansiert av EU og som støtter opp om European Chips Act. Senteret har et mål om et teknologisk skifte innen heterogen integrasjon, avansert pakking, 3D-integrasjon, hybrid bonding, fotonisk

[26] Vennerød et al., *The Semiconductor Industry in Norway: A Mapping of the Value Chain*, Menonnr. 97/2023, 2023.
[27] Vogl et al, *D4.2 Report on Technology Trends within Sensors, Photonics and/or Chips*, CC-NorChip, 2026, 28–33.
[28] Vennerød et al., The Semiconductor Industry in Norway, 24–26; Vogl, Toftevaag og Wisland, D4.2 Report, 13–14 og 28–33.

integrasjon, nye materialer og energieffektive arkitekturer. Senteret samarbeider med de europeiske pilotlinjene på halvledere.

Norges teknologiske handlingsevne er sterkest i de spesialiserte nisjene, mens den er svakere i fullskala, avansert halvlederproduksjon. Norge er, som resten av Europa, avhengig av globale produksjonslinjer, programvareverktøy, immaterielle rettigheter, materialer, produksjonsutstyr, produksjon av avanserte brikker i utlandet. En robust strategi bør derfor bygge dybde i norske fortrinn og kritiske tilgangsfunksjoner, da en komplett norsk verdikjede ikke er et mål.[29]

Prioriteringen bør være høy, men selektiv. Norge bør bygge videre på chip-design, mikrosystemer, fotonikk, sensorer, materialer, pakking og heterogen integrasjon, sikre langsiktig nasjonal prototype- og testkapasitet og etablere forutsigbar tilgang til og samarbeid med europeiske pilot- og produksjonslinjer, og designverktøy.

Sårbarheten ligger i konsentrasjon og avhengighet: få miljøer og fasiliteter, tung utenlandsk leverandøravhengighet, betydelig utenlandsk eierskap og global konkurranse om spesialisert kompetanse. Kildene gir ikke grunnlag for å fastslå hvor robuste de enkelte forskningsmiljøene er ved bortfall av nøkkelpersoner eller tilgang til bestemte produksjonsløp.

4.2. Teknologier med kunstig intelligens (KI)

KI defineres som maskiners evne til å utføre oppgaver som tradisjonelt krever menneskelig intelligens. KI inngår vanligvis som en del av et produkt eller system og omfatter både grunnmodeller og modeller utviklet for spesifikke bruksområder.

Grovt sett kan dagens kunstige intelligens deles i to grupper – grunnmodeller (foundation models) og spesialiserte modeller. Grunnmodeller, for eksempel språk- og multimodalmodellene som ligger bak chatboter som OpenAIs ChatGPT, er laget for å dekke et svært bredt anvendelsesområde. Det kreves enorme datamengder og beregningsressurser for å bygge slike modeller. Spesialiserte modeller, for eksempel KI som kan tolke innholdet i et bilde, er derimot spisset inn mot et spesifikt og smalt bruksområde, og dermed langt mindre ressurskrevende.

Bruk av KI-systemer gjør Forsvaret i stand til å utnytte store datamengder som ikke lar seg analysere manuelt eller som analyseres langt raskere automatisk ved å detektere, klassifisere og identifisere interessante objekter eller signaler, eller ved å oppdage endringer. Forsvaret tar også i bruk KI-baserte systemer for språkbehandling, slik som oversettelse, informasjonssøk og automatisert innholdsproduksjon. FFIs forsvarsanalyse 2025 peker på etterretning, overvåking og rekognosering, cybersikkerhet og -operasjoner, samt logistikk og annen støttevirksomhet hvor KI har og vil kunne få stor betydning[30].

Teknologier med kunstig intelligens inkluderer:

- Tungregning
- Skytjenester og kantprosessering
- Dataanalytiske teknologier
- Datamaskinsyn, språkbehandling og objektgjenkjenning

[29] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Sluttrapport*, 2026; Norges forskningsråd, Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.
[30] Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST delleveranse 2*, s. 11-12

- Maskinlæring og dyplæring
- Grunnlagsmodeller, generativ KI
- Agentisk KI og forsterkende læring
- Pålitelig og ansvarlig KI

4.2.1. Samlet vurdering

Norge har en relativt god forskningsposisjon innen KI, med dokumentert publiseringsgjennomslag, europeisk prosjektdeltakelse og rask vekst i Forskningsrådets KI-portefølje. KI er det desidert største teknologiområdet innenfor Forskningsrådets IKT-portefølje, med 770 mill. kroner i 2025, en økning på 227 mill. fra 2021. Nasjonale tall viser at innsatsen ble mer enn doblet fra 2019 til 2023. Forskningsinstitusjonene lå høyere enn næringslivet i 2019 og 2021, men ble forbigått av næringslivet i 2023.[31] Målingene fra 2025 er ikke tilgjengelig ennå. Forskningsinnsatsen var særlig relevant for IKT-næringen, men også for helsenæringen, transportnæringen, maritim næring og næringsområdet energi.[32]

Norske forskningssentre med tung KI-innsats, har blitt etablert gjennom Forskningsrådets senterutlysninger, allerede i 2015. I 2020 og 2023 var KI sentralt i en stor andel av forskningssentrene som startet opp, og flere sentre var dedikert til KI. Norges forskningsposisjon internasjonalt og gjennomslag på de nasjonale og europeiske konkurransearenaene viser god kontinuitet og høy kvalitet i deler av norsk KI-forskning også før de seks nye nasjonale KI-sentrene og de to anvendte (maritim og transport) ble etablert.

Norske forskningsmiljøer bidrar både til grunnleggende metodeutvikling og et bredt spekter av anvendelsesområder. Senterlandskapet omfatter blant annet kunnskapsdrevet maskinlæring, visuell intelligens, datadrevet industriell KI, ansvarlig medieteknologi, digitale fortellinger, klima- og skogdata, transport og maritime verdikjeder.[33] Forskning på samfunnskonsekvenser av KI og hvordan utvikle sikker og pålitelig KI vokste frem som et sentralt tema for KI-forskningen i sentrene som ble etablert i 2020 og 2023, og ble betydelig styrket gjennom etableringen av de seks nasjonale KI-sentrene.

Norge, i likhet med de fleste andre land, har ikke selvstendig kontroll over generelle grunnmodeller, avansert maskinvare, kommersielle skytjenester eller storskala treningskapasitet. Handlingsevnen er derfor best forstått som sterke, internasjonalt integrerte forskningsmiljøer og sentre, støttet av nasjonal og europeisk infrastruktur, men med avhengighet i flere kritiske innsatsfaktorer.

Teknologier med KI bør plasseres blant områdene der Norge har dokumenterte faglige fortrinn, raskt voksende forskningsinnsats og betydelig potensial. Styrkene omfatter maskinlæring og dataanalyse, kunnskapsdrevet og forklarbar KI, beslutnings-KI, pålitelig og ansvarlig KI, menneske-KI-samspill, visuell og fysisk KI samt sterke koblinger til helse, maritim virksomhet, energi, klima, industri, logistikk, utdanning, forvaltning, medier, kultur, jordobservasjon og skogbruk.

[31] Statistisk sentralbyrå, «Tabell 13711: Driftsutgifter til FoU (mill. kr), etter forskningsområde, år og sektor»
[32] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2025: Muliggjørende teknologier,*
33 Norges forskningsråd, 6 KI-sentre Prosjektkatalog_m_popvit (TRUST, MishMash, NCEI, SURE-AI, AID og AI LEARN, 2025).; Norges forskningsråd, KI-tunge Forskningssentre Prosjektkatalog_m_popvit (Center for Digital Narrative, Integreat, BigInsight, MediaFutures, Visual Intelligence, Climate Futures, SmartForest og NorwAI, 2026).; Norges forskningsråd, Maritim KI-senter Prosjektkatalog_m_popvit (Norwegian Maritime AI Centre, 2025).

De seks nasjonale KI-sentrene, de to tematiske KI-sentrene innen maritim og transport, og de øvrige KI-tunge forskningssentrene dokumenterer et relativt bredt, kontinuerlig og sammensatt forskningslandskap.

De viktigste svakhetene er fortsatt begrenset nasjonal kontroll over sentrale innsatsfaktorer, særlig storskala beregning, maskinvare, skytjenester og plattformlag. Prioriteringen bør derfor være selektiv: bygge sterke norske forskningsnisjer og kritiske data-, modell-, evaluerings- og sikkerhetsfunksjoner, koble sentre og infrastrukturer tettere, og bruke nordisk og europeisk samarbeid for kapitalintensiv spisskapasitet og standardsetting.

4.3. Kvanteteknologier

Kvanteteknologier utnytter kvantemekaniske egenskaper til beregninger, kommunikasjon og presise målinger. De viktigste områdene er kvanteberegning, kvantekommunikasjon og kvantesensorikk. Kvantematerialer er et nært tilknyttet område.

Kvantedatamaskiner har potensial til å løse bestemte beregningsoppgaver langt raskere enn klassiske datamaskiner, blant annet simulering av molekyler og materialer. Tilstrekkelig kraftige kvantedatamaskiner vil også kunne bryte flere av dagens kryptografiske metoder. Det gjenstår betydelige tekniske utfordringer, og tidshorisonten er usikker.

Kvantekommunikasjon omfatter overføring av kvanteinformasjon mellom systemer. Én anvendelse er kvantenøkkeldistribusjon, som bruker kvantemekaniske prinsipper til å etablere hemmelige krypteringsnøkler. Sikkerheten avhenger også av den tekniske implementeringen og øvrige sikkerhetsmekanismer.

Kvantesensorer utnytter kvantesystemers følsomhet til å måle blant annet magnetfelt, tid, tyngdekraft og akselerasjon med høy presisjon. Anvendelser omfatter navigasjon uten satellittsignaler, medisinske målinger og kartlegging av undergrunnen. Enkelte sensorteknologier er allerede i bruk, mens andre er under utvikling.

Kvantematerialer har særegne egenskaper som skyldes kvantemekaniske effekter. Eksempler er superledere og topologiske isolatorer. Materialene kan ha selvstendige anvendelser og inngå som komponenter i andre kvanteteknologier.

Kvanteteknologier inkluderer:

- Kvanteberegning
- Kvantekryptografi
- Kvantekommunikasjon
- Kvantesensorer og -radar
- Kvantematerialer

4.3.1. Samlet vurdering

Kvanteteknologi er et strategisk viktig teknologiområde med langsiktig betydning for sikkerhet, samfunn og verdiskaping. Det norske forskningssystemet er i en tydelig oppbyggingsfase, med relevante og til dels sterke miljøer innen kvantealgoritmer og programvare, kvanteoptikk, sensorer, materialer og kryptografi. Kapasiteten er likevel liten og fragmentert, publiseringsvolumet og den europeiske prosjektaktiviteten er lav, og tilgang til sentral infrastruktur avhenger i betydelig grad av nordisk og europeisk samarbeid.

Kunnskapsgrunnlaget tallfester den institusjonelt innmeldte aktiviteten til rundt 131 årsverk. Omtrent 75 prosent er grunnforskning, vel 20 prosent anvendt forskning og fire prosent utviklingsarbeid (merk: områdene overlapper). Kartleggingen viser et reelt faglig fundament,

særlig innen grunnleggende kvantefag, materialer, sensorer og kvanteinformatikk, men lavt registrert volum innen kvantekommunikasjon, maskinvareutvikling og metrologi.[34]

Fra 2025 har det vært en stor opptrapping som inkluderer to infrastrukturinvesteringer, fire nasjonale kvantesentre, økte forskningsbevilgninger, nye studieplasser, en offentlig-privat satsing, en næringsrettet utlysning og arbeid med et nasjonalt kunnskapsnettverk, samt et gryende unikt nordisk samarbeid som er politisk forankret. Dette dokumenterer mobilisering og bygger kritisk masse, kompetanse og samhandling. Tiltakene er derfor kapasitetsbygging, effekten kan foreløpig ikke måles i publisering, kandidatproduksjon eller europeisk uttelling.

Norge har grunnleggende evne til å forstå og følge utviklingen, men ikke bred, selvstendig kapasitet på tvers av maskinvare, algoritmer, kommunikasjon, sensorer, kryptografi og materialer. Fra en posisjon med liten kritisk masse og fragmentering til et løft på flere kritiske punkter fra utdanning til forskning, til nasjonal samhandling og klynge til nordiske samarbeid, reduseres sårbarheten. En nasjonal strategi vil bidra ytterligere til dette.

Teknologisk handlingsevne krever en kombinasjon av selvstendig kapasitet i kritiske faglige og sikkerhetsmessige ledd og forpliktende tilgang til nordiske og europeiske kvantemaskiner, kvantekommunikasjon, kryogen infrastruktur, standardiseringsløp og kompetansenettverk. Internasjonal rekruttering, mobilitet og deltakelse i europeiske konsortier vil samtidig være avgjørende mens nye sentre og studieplasser bygger varig forsker- og kandidatkapasitet.

Samlet bør kvanteteknologi plasseres blant områdene med betydelig potensial. Prioriteringen bør være selektiv og konsentreres om kvantealgoritmer, programvare, mellomvare og feilretting, kvantesensorer og metrologi, kvantematerialer, kvantekommunikasjon og kvantesikkerhet der det finnes dokumenterte norske forutsetninger. Tilgangs- og påvirkningskapasitet i QuantERA, EuroHPC, Quantum Flagship og nordiske konsortier er en del av selve handlingsevnen.[35]

4.4. Bioteknologier

Bioteknologi defineres av OECD som bruk av vitenskap og teknologi på levende organismer, samt deler, produkter og modeller av disse, for å endre levende eller ikke-levende materiale med sikte på å produsere kunnskap, varer og tjenester. Dette feltet spenner over områder som genteknologi, hvor organismer endres genetisk for å gi ønskede egenskaper eller fjerne uønskede egenskaper (knock-outs), til bruk av mikroorganismer for å produsere kjemikalier og materialer.

Bioteknologi har brede anvendelser innen helse og diagnostikk, utvikling og produksjon av legemidler, mat og fôr, havbruk, landbruk, plante- og dyrehelse, miljøovervåking, utslippsreduksjon, industriell bioproduksjon, energi, bioøkonomi, sirkulærøkonomi, beredskap og sikkerhet. Særlig viktig er teknologiens bidrag til persontilpasset medisin, bærekraftig matproduksjon, bedre utnyttelse av marine og landbaserte bioressurser og utvikling av nye miljøvennlige produkter og prosesser. Klima og miljøutfordringene vil føre til økt behov for varianter av produksjonsdyr og spesielt planter/grønnsaker, hvor bioteknologi vil ha en sentral rolle.

Bioteknologi har økende betydning for samfunnssikkerhet og beredskap. Teknologien brukes til å oppdage og identifisere pandemier, biologiske trusler og agens, til sporing av smitteveier

[34] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi: Kunnskapsgrunnlag og anbefalinger*, 2026, 6–11.
[35] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og NSM*, Veien mot en norsk kvantestrategi*, 4–5, 22–24, 40–45 og 69–72.

og til diagnostisering, samt til utvikling av vaksiner og behandlinger. Bioteknologiske metoder kan også bidra til dekontaminering og miljøsanering. Utviklingen innen genomikk, syntetisk biologi og biologiske data øker samtidig behovet for biosikkerhet og vurdering av flerbruks- og misbruksrisiko.[36]

KVAST følger i hovedsak EUs sikkerhetspolitiske avgrensning av bioteknologi, som omfatter genetisk modifikasjon, nye genomiske teknikker, gendrivere og syntetisk biologi. Denne avgrensningen er smalere enn den brede faglige forståelsen av bioteknologi, som også omfatter blant annet industriell bioteknologi og bioproduksjon. Analysen inkluderer i hovedsak den sensitive delen av bioteknologien, men vi har også inkludert vurderinger knyttet til den samlede bioteknologiporteføljen.[37,38]

Bioteknologi inkluderer teknologiene:

- Genmodifiseringsteknikker
- Nye genomiske teknikker
- Gendrivere
- Syntetisk biologi
- Industriell bioteknologi

4.4.1. Samlet vurdering

Norge har en bred og samfunnsrelevant bioteknologisk kunnskapsbase, gode miljøer innen helse, akvakultur (marin) og landbasert bioøkonomi og et omfattende sett av nasjonale teknologi- og dataplattformer. Den faglige kvaliteten er gjennomgående god, og de mest aktive norske institusjonene har i hovedsak en andel høyt siterte publikasjoner over verdensgjennomsnittet. Samtidig er kapasiteten spredt, den internasjonale synligheten lavere enn kvaliteten tilsier, og konkurranseevnen i internasjonale programmer ujevn. Industriell bioteknologi og syntetisk biologi fremstår som områder med særlig uutløst potensial og kapasitetsbehov.[39,40,41]

Norsk bioteknologisk forskning har høyt siteringsgjennomslag og god tilgang til forskningsinfrastruktur. NIFUs kartlegging av sensitive bioteknologier viser samtidig et begrenset publiseringsvolum, særlig innen syntetisk biologi, og færre EU-prosjekter enn i de øvrige nordiske landene. Norge har likevel relativt høy EU-finansiering justert for folketall og høy koordineringsgrad. Utfordringen synes derfor først og fremst å være å øke bredden og volumet i forskningen og den europeiske deltakelsen, snarere enn en generelt svak internasjonal konkurranseevne. Dette kan tolkes som at Norge har et godt faglig utgangspunkt, men et uutnyttet potensial for sterkere internasjonal posisjonering og bredere deltakelse i europeisk forskningssamarbeid.

Norges teknologiske handlingsevne er best dokumentert der spesialiserte fagmiljøer er koblet til relevante data- og instrumentplattformer. Eksempler er diagnostikk og medisinsk bioteknologi støttet av genomikk, proteomikk, biobanker og bildedanning, akvakultur og fiskehelse støttet av avlsdata, vaksinekompetanse og forsøksfasiliteter, og plante- og

[36] Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST delleveranse 2*, s. 13
[37]European Commission, *Commission Recommendation on Critical Technology Areas for the EU's Economic Security for Further Risk Assessment with Member States*, 2023.
[38]European Commission, *Annex to the Commission Recommendation on Critical Technology Areas for the EU's Economic Security for Further Risk Assessment with Member States*, 2023.
[39]Norges forskningsråd, *EVALBIOVIT: National report*, 6–19.
[40]Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier*, kap. 3.
[41]Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier*.

husdyravl støttet av genomiske data og langsiktige fenotypedata. Sårbarheten vurderes å være at enkelte fagmiljøer er for små og fragmenterte til å dekke nødvendig faglig bredde, opprettholde stabil aktivitet over tid og være robuste ved bortfall av nøkkelpersoner, samt mangler i langsiktig drift og koordinering mellom komplementære miljøer og infrastrukturer.

Det uutløste potensialet ligger særlig i industriell bioteknologi, syntetisk biologi, biomedisin, bioprosessering og koblingen mellom biologi, data og KI. Sistnevnte er økende viktig for sikkerhet og beredskap. Dette er områder der Norge har relevante fagmiljøer og infrastruktur, men der kapasiteten er fragmentert eller ikke fullt utviklet. Potensialet gjelder både å styrke eksisterende miljøer og å koble dem bedre sammen nasjonalt og internasjonalt.

Samlet vurderer vi at de viktigste grepene for teknologisk handlingsevne er å sikre langsiktig drift og koordinering av data- og instrumentinfrastrukturer, bygge kritisk masse og koble nasjonale satsinger tettere til europeiske infrastrukturer og programmer. Prioriteringen bør være selektiv: Norge bør opprettholde selvstendig kapasitet i kritiske data-, analyse-, diagnostikk- og beredskapsfunksjoner, mens særlig kostbar og spesialisert infrastruktur og kompetanse sikres gjennom arbeidsdeling med andre europeiske land og forutsigbar norsk tilgang til felles europeiske kapasiteter.

4.5. Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier

Avansert samband omfatter moderne teknologier og systemer som kobler sammen enheter, nettverk og brukere på effektive og kraftfulle måter. Dette omfatter teknologier som 5G-nettverk, som gir høyere hastigheter og lavere forsinkelser for mobilkommunikasjon, samt tingenes internett (IoT), som gjør det mulig for ulike enheter å kommunisere og dele data med hverandre. Avansert samband spiller en viktig rolle i hvordan samfunnet vårt håndterer informasjon og kommuniserer i en stadig mer digital verden.

Avansert samband gjør det mulig for militære enheter å kommunisere i sanntid, noe som forbedrer koordinasjon og respons i operasjoner. Ved å koble sammen forskjellige enheter og sensorer kan Forsvaret samle inn og dele informasjon fra flere kilder, noe som gir en omfattende situasjonsforståelse og forbedrer beslutningsprosesser. Avansert samband innebærer også forbedrede teknologier for kryptering og sikkerhet som beskytter kommunikasjonen mot avlytting og cyberangrep[42].

Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier inkluderer:

- Kommunikasjonsnettverk og avansert konnektivitet, som RAN (Radio Access Network), Open RAN og 6G
- Cybersikkerhetsteknologier, inkludert cyberovervåkning, sikkerhets- og inntrengningssystemer, kryptografi og digital etterforskning
- Tingenes internett og cyber-fysiske systemer
- Digitale tvillinger og simuleringsteknologier
- Distribuerte regnskapsbøker, blokkjedeteknologi, og distribuert digital identitetsteknologi
- Styrings-, navigasjons- og kontrollteknologier, inkludert avionikk og maritim posisjonering
- Menneske-maskin-interaksjon, inkl. utvidet virkelighet (AR) og virtuell virkelighet (VR)
- Programvareutvikling og digitale plattformer

[42] Forsvarets forskningsinstitutt, KVAST delleveranse 2, s. 13

Grenseflater mot kunstig intelligens, halvledere, sensorer, romteknologi, robotikk og autonome systemer og undervannsteknologi omtales når de er nødvendige for å forstå kapasitet, infrastruktur eller avhengigheter.

4.5.1. Samlet vurdering

Norge har dokumenterte faglige fortrinn innen navigasjon, maritime kommunikasjons- og kontrollsystemer, cybersikkerhet, anvendt IKT og systemintegrasjon. Styrken er særlig knyttet til maritime, energi-, forsvars- og samfunnskritiske anvendelser. Kapasiteten er ujevnt fordelt og gir ikke Norge en bred systemposisjon innen plattformlag, standarder og skalerbare digitale økosystemer.

Forskningsgrunnlaget er styrket av betydelig publiseringsvekst og høyt siterte arbeider ved de mest aktive norske institusjonene.

Den viktigste sårbarheten er avhengigheten av utenlandske komponenter, plattformer, infrastrukturer, dataregimer og standarder. Fragmentering mellom fagmiljøer og underområder begrenser samtidig evnen til å utvikle en mer helhetlig nasjonal kapasitet.

Området bør derfor vurderes som et norsk nisjefortrinn med betydelig strategisk avhengighet og uutløst potensial. Innsatsen bør særlig rettes mot sikker og robust kommunikasjon, posisjonering, navigasjon og tidsbestemmelse (PNT), cybersikkerhet og sammenhengende test- og datainfrastruktur.

Norske miljøer bør samtidig kobles tettere til Horisont Europa, DIGITAL og etterfølgende europeiske programmer, EuroHPC, Det europeiske kompetansesenteret for cybersikkerhet (ECCC) og relevante standardiseringsløp. Slik tilgang må kombineres med nasjonal kapasitet i sikkerhetskritiske funksjoner og evne til å påvirke utviklingen av standarder og infrastrukturer, inkludert åpen programvare og plattformer.

Nye tiltak som eX-C3 SLICES Norge, CONNECT-Q, nettverkene for hybride digitale tvillinger og tillitsvekkende KI og sikkerhet samt Software Engineering Hub Norway kan styrke testkapasitet, samarbeid og nasjonal koordinering. Tiltakene er relevante bidrag til kapasitetsbygging og mobilisering, men er for nye til å dokumentere varige resultater eller at identifiserte kapasitetsgap er lukket.

4.6. Avanserte sensorteknologier

Avanserte sensorteknologier omfatter bruk av sofistikerte sensorer og teknologier som kan oppdage, måle og analysere ulike fysiske fenomener med høy presisjon og nøyaktighet. Teknologiene muliggjør innsamling av omfattende og detaljerte data fra fysiske og biologiske omgivelser.

Avanserte sensorer benyttes i en rekke anvendelser, inkludert helseovervåking, miljøovervåking, industriell automasjon, sikkerhetssystemer og autonome kjøretøy. Disse teknologiene muliggjør innsamling av omfattende og detaljerte data som kan brukes til å forbedre ytelsen, sikkerheten og effektiviteten i mange forskjellige systemer og prosesser. Det er dokumentert et anvendelsesbehov i kommunesektoren knyttet til vann og avløp, klima

og miljø, trafikk, vei, mobilitet, helse og bygg, beskrevet som brukerbehov og implementeringserfaringer, ikke som en kartlegging av norsk forskningskapasitet.[43]

Avanserte sensorteknologier spiller en kritisk rolle i moderne militære operasjoner ved å forbedre deteksjon, overvåking og beslutningstaking. Elektrooptiske, infrarøde og radarsensorer gir mulighet til å overvåke store områder i sanntid og de kan nøyaktig identifisere og spore mål, noe som er essensielt for å sikre presisjon i Forsvarets operasjoner og minimere risikoen for utilsiktet skade. Avanserte sensorer kan også brukes til å oppdage kjemiske, biologiske, radiologiske og nukleære trusler (CBRN), så vel som eksplosive enheter. Dette bedrer beredskapen og responsen mot slike trusler. Videre kan integrerte avanserte sensorer i droner og andre ubemannede systemer gi bedre autonom kapasitet, slik at disse systemene kan operere effektivt uten direkte menneskelig styring[44].

Avanserte sensorteknologier inkluderer

- Elektro-optiske, elektro-kjemiske-, elektriske-, magnetiske-, termiske- og kvantesensorprinsipper
- Måling av akustisk lyd, lys, stråling, magnetiske og elektromagnetiske felt, biologiske endringer, radarbølger, gravitasjon, akselerasjon, romlig endring og posisjon

4.6.1. Samlet vurdering

Norge har dokumenterte, spesialiserte styrker innen avansert sensorteknologi, særlig i anvendelsesnære miljøer knyttet til subsea, aviation, energi, miljøovervåking, helse og forsvar. De tydeligste kapasitetene ligger i komponentutvikling, mikrosystemer, optiske sensorer, avanserte materialer, integrerte målesystemer og systemintegrasjon. Samtidig er publiseringsvolumet lavt, siteringsinnflytelsen ligger under verdensgjennomsnittet, og norsk deltakelse i europeiske prosjekter er begrenset sammenlignet med de øvrige nordiske landene.[45]

Chips kompetansesenteret CC-NorChip konkretiserer teknologiutviklingen bak flere av nisjene. Den beskriver økende integrasjon av MEMS (micro-electromechanical systems), ASIC (application-specific integrated circuit), fotoniske komponenter og akustiske elementer, nye materialer, 3D-integrasjon og hybrid bonding, samt voksende bruk av sensorer i strukturhelseovervåking, kraftsystemer, biomedisin og systemer med digital tvilling og multisensorfusjon.[46]

Sensorteknologiområdet bør derfor vurderes som et felt med reelle faglige fortrinn i utvalgte nisjer, men også med betydelig uutløst potensial og strukturelle avhengigheter. Norsk teknologisk handlingsevne er sterkest der domeneekspertise, instrumentering, krevende testmiljøer og systemintegrasjon virker sammen. Den er svakere i datavitenskapelig integrasjon, storskala pilotering og oppskalering, og tilknytningen til europeiske verdikjeder og forskningsinfrastrukturer er etablert, men svak.[47]

---

[43] Karen Johanna Thorsen og Ida-Marie Solli, *Fra sensor til samfunn: Kartlegging av brukerbehov innen sensorteknologi i kommune-Norge,* Norkart, 2022, 17–25.
[44] Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST delleveranse 2*, s. 14
[45] Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST delleveranse 2.*
[46] Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 report on technology trends within sensors, photonics and/or chips*. CC-NorChip..
[47] Norges forskningsråd, Vurdering av teknologiområder til EKF DL; Norges forskningsråd, Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.

4.7. Romteknologier (romdrifts- og fremdriftsteknologier)

Verdensrommet er en krevende testarena og et unikt laboratorium for forskning og teknologiutvikling. Ekstreme krav til blant annet pålitelighet, autonomi, energi- og ressursbruk, strålingsbestandighet og materialegenskaper driver utviklingen av teknologier som også kan få anvendelser på jorden. Romteknologi bidrar dermed både til utforskning av verdensrommet og utvikling av ny kunnskap, og til innovative løsninger på viktige samfunnsbehov på jorden.

Romteknologi understøtter samfunnskritiske tjenester, sikkerhet og beredskap, forskning, innovasjon og verdiskaping. Den omfatter teknologiene og infrastrukturen som gjør det mulig å få tilgang til, og operere i, verdensrommet, observere jorden og rommiljøet. Det omfatter muliggjørende teknologier, systemer og infrastruktur som gjør det mulig å få tilgang til, operere i, utforske og utnytte verdensrommet, samt å levere rombaserte data og tjenester til bruk på jorden, som kommunikasjon, navigasjon og overvåking. Feltet spenner fra komponenter og materialer til komplette satellitter, romfartøy, bakkesystemer og tjenester, og bygger på fagområder som sensorteknologi, elektronikk, kommunikasjon, fremdrift, energiteknologi, kunstig intelligens, robotikk og autonome systemer, avanserte materialer og kvanteteknologi.

Fremdriftsteknologier handler om de mekanismene og teknologiene som brukes for å drive romfartøyer, både raketter og satellitter, og kan bruke ioneteknologi, elektriske motorer eller grønne kjemiske motorer med for eksempel dinitrogenoksid. Dette feltet er både avgjørende for fremtidig romutforskning og utvikling av nye muligheter for transport og forskning i rommet, og utvikling av bærekraftige fremdrifts- og transportløsninger på jorden. For forsvarssektoren gir avanserte fremdriftssystemer fly og missiler høy hastighet og manøvrerbarhet. [48]

Satellitter gir romovervåknings- og jordobservasjonsteknologier grunnlag for observasjon, måling, kontroll og drift av rombasert infrastruktur, og brukes i kommunikasjon, beredskap, forskning, navigasjon, værvarsling, miljø- og klimaovervåkning og ressurskartlegging. Satellittfjernmåling og jordobservasjon brukes blant annet til overvåking av klima, hav, is og geologi. Geofaglige miljøer bruker satellittdata, jordobservasjon og modellering i forskning på naturtrusler, fornybare energiressurser, strategiske mineraler og virkninger av klimaendringer.[49]

Posisjon, navigasjon og tid og sikker kommunikasjon via satellitt er grunnleggende for sikker og effektiv drift i luftfart, sjøfart, logistikk, nødetater og annen samfunnskritisk infrastruktur. Satellittbasert kommunikasjon kan gi konnektivitet der bakkebaserte nettverk ikke er tilgjengelige eller er utsatt for forstyrrelser. Jordobservasjonsdata og rombaserte sensorer inngår samtidig i beslutningsgrunnlag for offentlig forvaltning og næringsliv, blant annet innen hav- og ressursforvaltning, transport, energi, beredskap og klimatilpasning.

Forsvaret bruker i dag romteknologi til alt fra overvåkning og sikker kommunikasjon, til navigasjon og tidlig varsling. Satellitter sikrer kommunikasjon og presis posisjonering, også i områder med begrensede eller utsatte bakkenettverk, og kan oppdage og spore missiler.

Romteknologi inkluderer teknologiene:

- Dedikert romrettet teknologi, fra komponent- til systemnivå
- Fremtidens raketteknologier

[48] Forsvarets forskningsinstitutt, KVAST: Delleveranse 2, s. 15
[49] Norges forskningsråd, Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side (2026), 80–81.

- Romovervåknings- og jordobservasjonsteknologier
- Posisjonsbestemmelse, navigasjon og tidsbestemmelse
- Sikker kommunikasjon, inkludert kommunikasjon via lav jordbane
- Hypersoniske kapabiliteter og komponenter for militært bruk

Det gjennomføres for tiden en ekstern kartlegging av romforskning i regi av Menon for å få fram et kunnskapsgrunnlag om status og omfang av romrelatert forskning i Norge. Kunnskapsgrunnlaget vil dekke en bred tilnærming til romforskning, herunder utforskning av rommet/kosmologi, sol-jord interaksjon, mikrogravitasjon/ menneskelig romfart, romforurensning og jordobservasjon.

I den påfølgende oversikten vil vi derfor gi en kortfattet oppsummering av status på feltet basert på tilgjengelige kilder. Den fullstendige kartleggingen er forventet ferdigstilt våren 2027, og vil ettersendes til departementet. Vi viser også til en pågående kartlegging som gjennomføres av Menon på bestilling fra Direktoratet for romvirksomhet.

4.7.1. Samlet vurdering

Norges teknologiske handlingsevne innen romteknologier framstår som spesialisert og ujevnt utviklet. Kildene dokumenterer sterke nisjer innen jordobservasjon, sol-jord-fysikk, romobservasjon, geofaglig bruk av satellittdata, og tilgrensende kompetanse innen kontroll og autonome systemer. Samtidig er det samlede vitenskapelige volumet lavt, deltakelsen i EUs rammeprogram svak og infrastrukturen i stor grad knyttet til internasjonale medlemskap og samarbeid.

Området bør vurderes både som et teknologiområde med faglige fortrinn og som et område med uutløst potensial. Fortrinnene er tydeligst i rombasert observasjon under norske og arktiske forhold, sol-jord-fysikk, romvær og enkelte sensor-, radar- og autonomimiljøer. De mest dokumenterte svakhetene er lavt samlet volum, ufullstendig kunnskap om rekruttering, svak EU-deltakelse og uavklarte modeller for nasjonal koordinering og langsiktig drift av ny rominfrastruktur.

4.8. Energiteknologier

Energiteknologier er teknologiske systemer som brukes til å produsere, lagre, distribuere og bruke energi på en effektiv og bærekraftig måte. Energiteknologier omfatter et bredt spekter, inkludert fornybare energikilder som solenergi, vindkraft og vannkraft og teknologier som forbedrer utnyttelsen av tradisjonelle energikilder som fossile brensler (petroleumsteknologier). Energiteknologier inkluderer også teknologier for energieffektivisering, energilagring, som batterier, hydrogen og biodrivstoff samt energiinfrastruktur som smarte energinett som bidrar til å styre energiforbruk og -fordeling. I tillegg inkluderer energiteknologier teknologier for å unngå CO_2-utslipp ved hjelp av fangst, transport og lagring av CO_2. Energiteknologier utnytter ofte avanserte, funksjonelle og smarte materialer/avansert materialteknologi og er en viktig bruker av kritiske råmaterialer.

Målet med energiteknologier er å bidra til å nå Norges klimamål ved å fremme omstillingen til et bærekraftig energisystem blant annet gjennom elektrifisering. Forskning og innovasjon for å utvikle teknologi og nye løsninger som bidrar til grønn konkurransekraft er viktig for Norge. I en verden i rask endring både sikkerhets- og handelspolitisk, er teknologi for utnyttelse av og tilgang til norske energiressurser svært viktig. Innenfor petroleum er fokuset rettet mot

forskning, teknologiutvikling og demonstrasjon som kan bidra til økt verdiskaping og sikker, kostnadseffektiv og bærekraftig utnyttelse av petroleumsressursene i et lavutslippssamfunn.

Energiteknologier vil også ha militær anvendelse. Forsvaret kan oppnå større operasjonell fleksibilitet, redusere logistiske utfordringer og styrke sine generelle strategiske kapasiteter i en rekke (strids)miljøer og scenarier. Dette kan også gjelde små modulære reaktorer (SMR) eller andre kjernefysiske teknologier som kan gi en stabil og langvarig energikilde for eksempel marinefartøy eller avsidesliggende installasjoner.

Energiteknologier inkluderer:

- Energilagring, batterier, hydrogen og nye drivstoff
- CO_2-fangst, -transport og -lagring
- Fornybare kraftteknologier (sol- og vindenergi, vannkraft)
- Teknologier for energieffektivisering og dekarbonisering av bygg, områder og industri inkl. varmeteknologier
- Smarte strømnett og annen energiinfrastruktur
- Petroleumsteknologier for norsk sokkel
- Fusjonskraftteknologi, reaktorer og kraftproduksjon, og teknologier for konvertering, anrikning og resirkulering av radioaktive materialer.

Avgrensingen er bredere enn KVASTs opprinnelige fire underområder og inkluderer eksplisitt CCS (CO_2 transport og lagring), energieffektivisering, vannkraft og petroleumsteknologier. Dette er i samsvar med den interne faglige avklaringen om at CCS og petroleumsteknologier inngår i energiteknologiområdet.

Grenseflatene mot avanserte materialer, digitale teknologier, sensorer, robotikk og undervannsteknologi er betydelige. I denne analysen regnes teknologi inn under energiteknologier når hovedformålet er produksjon, konvertering, lagring, distribusjon, effektiv bruk eller sikker tilgang til energi. Material-, digital-, sensor-, samband- og undervannsteknologi er relevant og omtales når den er en nødvendig forskningskapasitet for energiområdet. Undervannsdelen av petroleum er dekket under undervannsteknologier. Figur 3.4 viser overlapp mellom energiteknologier og de andre teknologiområdene fra Forskningsrådets merkesystem. Se for øvrig omtale av disse teknologiområdene andre steder i rapporten.

4.8.1. Samlet vurdering

Energiteknologier er et dokumentert norsk styrkeområde når det gjelder publisering og i EU-sammenheng. NIFU beskriver Norge som relativt sterkt. Energiteknologier er det nest største teknologiområdet etter kunstig intelligens i norsk forskning på sensitive teknologier, og Norge har sterk deltakelse i EU-finansierte prosjekter med høy grad av koordinering.[50]

Porteføljeanalysene viser en bred prosjektportefølje med tyngde innen energi og lavutslipp samt petroleum. Vurdering av forskningssentre for miljøvennlig energi (FME-sentrene) viser at sentrene i stor grad har stimulert til forskning på høyt internasjonalt nivå, publiseringskvaliteten er gjennomgående høy, men resultatene varierer mellom delområdene som er omtalt. Rapportene viser at styrken er forankret i samspill mellom universiteter,

[50]Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*

institutter, næringsliv og forvaltning, og at langsiktige sentre bidrar til kritisk masse, forskerutdanning og internasjonale nettverk.[51]

Fagmiljøene er særlig sterke innen kraft- og energisystemer, offshore energisystemer, tynnfilm- og membranteknologi, hydrogen samt olje- og gassrelatert forskning. NTNU er den største publiserende institusjonen, mens SINTEF er en sentral prosjekt- og samarbeidspartner.

Norges teknologiske handlingsevne på energiområdet er samlet sett sterk. Styrken ligger i etablerte, anvendelsesnære og systemorienterte miljøer med tett kobling mellom naturvitenskap, ingeniørfag, infrastruktur og energiressurser. Aktiviteten er konsentrert rundt de største tekniske forskningsmiljøene. Innen kjernefysisk teknologi er aktiviteten lav fordi Norge bevisst ikke har satset på kjernekraft. Den teknologiske handlingsevnen har avhengigheter til globale leverandørkjeder for kritiske råvarer, komponenter og programvare.

Energiteknologier er et dokumentert norsk styrkeområde med høy faglig kvalitet, bred tematisk kapasitet og sterk tilknytning til europeiske programmer. Fortrinnet er tydeligst innen kraft- og energisystemer, offshore energi, hydrogen, petroleum og deler av nullutslippsteknologiene. Samtidig kan handlingsevnen være sårbar, på grunn av svakere kapasitet på enkelte felt, generasjonsskifte i UH-sektoren, globale forsyningskjeder og økende digital risiko.

Prioriteringene nedenfor følger av analysen av de fem dimensjonene og av de dokumenterte sårbarhetene:

- bevare og videreutvikle kritisk masse i ledende energi- og kraftsystemmiljøer, fordi publiserings-, prosjekt- og FME-kildene dokumenterer høy kvalitet
- bygge et forskningsløft for energisikkerhet som kobler energi, digital sikkerhet, beredskap og geopolitikk, fordi digitalisering og systemkoblinger øker angrepsflater og kaskaderisiko
- sikre langsiktig drift, oppgradering og bred tilgang til laboratorier, data-, test- og demonstrasjonsinfrastruktur, fordi veikartet og infrastrukturtildelingen viser at kapasitet, tilgang og driftsmodeller er like viktige som enkeltinvesteringer
- bygge en talentpipeline spesielt for norske kandidater til sårbare delområder og i konvergensen mellom energi, materialer, KI, digitalisering og sikkerhet, fordi rekrutteringskildene viser høy internasjonal avhengighet og ulik utvikling mellom delporteføljene
- bruke EU- og nordisk samarbeid strategisk, samtidig som Norge opprettholder selvstendig kapasitet i kritiske kunnskaps- og analysefunksjoner, fordi internasjonalt samarbeid styrker kvalitet og tilgang, men ikke i seg selv dokumenterer erstattbarhet eller nasjonal robusthet

Samlet bør energiteknologier plasseres både under «teknologiområder med særlig faglig fortrinn» og «teknologiområder med uutløst potensial».

[51]Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2025: Energi og transport*; Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Energi og transport;* Menon Economics og Multiconsult, *Vurdering av FME-ordningen: Delrapport 2 av 2 (2025).*

4.9. Robotikk og autonome systemer

Robotikk omfatter design, konstruksjon, drift, styring og bruk av roboter. Autonome systemer bruker informasjon fra egne sensorer, og eventuelt kunstig intelligens, til å oppfatte omgivelsene og utføre oppgaver innenfor et gitt handlingsrom.

Roboter kan være maskiner som utfører oppgaver autonomt eller semi-autonomt og brukes i mange sektorer som industri, helsevesen, tjenester og underholdning.

Autonomifunksjonalitet muliggjør blant annet effektiv og skalerbar utnyttelse av ubemannede systemer ved at det blir mindre ressurskrevende å kontrollere dem, operasjoner i bestridt miljø og oppgaver som krever samarbeid/koordinering mellom farkoster. Eksempler på autonome systemer inkluderer selvkjørende biler, autonome droner og industrielle roboter. Sammen representerer de en viktig del av hvordan vi automatiserer prosesser og skaper smarte maskiner som kan hjelpe til med et bredt spekter av aktiviteter.

Robotikk og autonome systemer tilbyr betydelige strategiske fordeler ved å gjøre Forsvarets operasjoner mer effektive, redusere risiko for menneskeliv og øke fleksibiliteten i en rekke militære operasjoner, men denne utviklingen innebærer også sikkerhetsmessige og etiske problemstillinger. Bruksområder for robotsystemer er blant annet å oppdage og uskadeliggjøre miner, improviserte eksplosive enheter (IED) og andre farlige materialer. Ubemannede farkoster kan blant annet brukes til informasjonsinnhenting (ISR), som våpen og til logistikk, herunder øke effektiviteten og redusere personellbehov, frakte forsyninger og utstyr til frontlinjer eller områder med begrenset tilgang, operere fremskutt tett på fienden og til transport av skadde og sårede.[52]

Robotikk og autonome systemer inkluderer

- Ubemannede farkoster i lufta, på land, på overflaten og under vann
- Roboter og robotstyrte presisjonssystemer
- Eksoskjeletter
- KI-drevne systemer
- Fysisk KI

Grenseflatene mot kunstig intelligens, sensorteknologier, avansert samband og navigasjon, halvledere, romteknologi og undervannsteknologi er betydelige. Teknologi regnes her til robotikk og autonome systemer når hovedfunksjonen er fysisk handling, mobilitet, manipulasjon eller autonom oppgaveløsning. Produksjons- og anvendelsesevne inngår ikke som egne vurderingsobjekter.

4.9.1. Samlet vurdering

Norge har høy kompetanse innen autonome systemer for sjø- og luftapplikasjoner. Forskning innen kontroll, robotikk, autonome systemer og ingeniørkybernetikk vurderes som internasjonalt ledende. Miljøbildet er konsentrert og har en tydelig systemprofil, med styrke i autonomi, navigasjon og integrasjon i krevende omgivelser. Samtidig er bredden ujevn: industriell automatisering, felt- og servicerobotikk og fysisk KI er svakere eller mindre dokumentert. Norwegian Centre for Embodied AI (NCEI) og Norwegian Maritime AI Centre gir nye tyngdepunkter i koblingen mellom KI, robotikk og fysisk autonomi.

[52] Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST delleveranse 2*, s. 16-17

Den sentrale kompetanserisikoen er utilstrekkelig kobling mellom fysisk systemforståelse og KI- og datadrevne metoder, samtidig som ansvar, transparens, algoritmekontroll, datakvalitet, robusthet og regulatorisk etterlevelse må ivaretas.

Infrastrukturen består av et distribuert sett av tungregnings- og KI-ressurser, maritime test- og demonstrasjonsarenaer og mer spesialiserte laboratorier for blant annet marin robotikk, droner og industriell automatisering. De sterkeste og mest direkte kapasitetene er knyttet til maritim og undervannsautonomi samt beregning og KI. Teknologisk handlingsevne avhenger imidlertid av at beregning og data kan kobles til simulatorer, sensorer, kommunikasjon, PNT, fysiske testarenaer og operativ validering.

Den faglige kvaliteten er høy, men aktivitetsgrunnlaget er smalt. NIFU identifiserte 405 norske publikasjoner i perioden 2015–2024, og området har en høy andel artikler blant de ti prosent mest siterte. Indikatoren er samtidig usikker på grunn av lavt volum og store internasjonale forfatternettverk. Om lag 85 prosent av publiseringen er konsentrert om droner og kjøretøy. Norge ligger litt over gjennomsnittet for EU-land i tildelte EU-midler og har relativt høy grad av prosjektkoordinering, mens publiseringsvolumet for KI-drevne systemer er lavt.

Samlet har Norge en moden, spesialisert nisjeposisjon i marine og luftbårne autonome systemer, men ikke en bred lederposisjon i hele robotikkfeltet. De nordiske landene beskrives som nokså like i aktivitetsnivå, og Norge gjør det godt i EUs rammeprogram, samtidig som veksten har vært svakere enn på de fleste andre teknologiområdene i KVAST. Europeisk samarbeid er viktig for tilgang til partnere, infrastruktur, komplementær teknologi og standardiseringsløp, mens selvstendig norsk kapasitet er nødvendig i sikkerhetskritiske funksjoner som kontroll, verifikasjon, robusthet, PNT, kommunikasjon og menneskelig kontroll. Leverandøravhengighet, sikker datahåndtering og regulatorisk etterlevelse er sentrale sårbarheter.[53]

Området bør plasseres blant teknologiområdene med dokumenterte faglige fortrinn og betydelig uutløst potensial. Prioriteringen bør være å bevare styrken i maritime og luftbårne systemer, bygge kapasitet i industriell og KI-drevet robotikk og sikre realistisk test- og valideringsinfrastruktur. Oppfølgingen bør særlig avklare om de nye sentrene bygger varig kompetanse, om relevante infrastrukturer er tilgjengelige og sikre, og om forskningskvalitet og europeisk konkurranseevne utvikles sammen med bredere aktivitet innen fysisk KI og autonome systemer.

4.10. Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier

Avanserte materialer er utviklet eller modifisert for å ha spesifikke nye eller forbedrede egenskaper eller funksjonelle ytelseskarakteristikker enn tradisjonelle materialer. Avanserte materialer brukes i en rekke ulike bruksområder, inkludert elektronikk, romfart, medisin, energi og prosess- og bygningsindustri.

Resirkuleringsteknologier refererer til de teknologiske prosessene og systemene som brukes for å resirkulere materialer og avfall, slik at de kan brukes på nytt i produksjon eller annen bruk. Målet med gjenvinningsteknologier er å redusere avfallsmengder, spare ressurser og minimere miljøpåvirkningen ved å utnytte eksisterende materialer mer effektivt. Produksjons- og anvendelsesevne kartlegges ikke systematisk i denne fasen, men relevante funn i andre

[53]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 4.*

rapporter integreres. Prosess21 om kritiske råmaterialer belyser Norges rolle i verdikjeder for kritiske og strategiske råmaterialer, mens ekspertgruppen for sirkulærøkonomi vurderer rammebetingelser og virkemidler for mer effektiv ressursbruk og sirkulære aktiviteter.[54]

Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier danner et viktig grunnlag for det grønne og digitale skiftet og har kontinuerlig bidratt til forbedrede prosesser og produkter i etablert næringsliv innenfor eksempelvis biomaterialer og prosessindustri.

Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier kan betydelig forbedre militære kapasiteter gjennom en rekke anvendelser. For det første kan lette og høystyrkematerialer, som avanserte kompositter og legeringer, brukes til å produsere militært utstyr og kjøretøy som er lettere og mer holdbare. Dette forbedrer mobilitet og drivstoffeffektivitet samtidig som beskyttelsen, mekaniske egenskaper og yteevnen opprettholdes eller økes.

Spesielt muliggjør additiv tilvirkning («additiv manufacturing»; AM) eller 3D-printing helt nye muligheter for geometri- og topologioptimalisering i design, bruk av mer avanserte materialer og kombinasjoner av disse. Det er også mulig å skrive ut (printe) sammensatte mekanismer, eller kombinere flere deler i en enkelt multifunksjonell del. I en bærekraftsammenheng reduserer AM materialforbruk. AM muliggjør produksjon når og hvor det trengs gjennom lokal produksjon eller mobile produksjonsenheter, som blant annet reduserer leveransetid og behov for delelager og transport av reservedeler.

Videre kan stealth-teknologier utviklet fra materialer som absorberer eller avleder radar, infrarøde og andre sensorer, gjøre det vanskeligere å oppdage fly, skip og kjøretøy. Smarte materialer, som kan tilpasse seg miljø-endringer, gir også fordeler som adaptiv kamuflasje, selvhelbredende evner og sanntids overvåkning av personellets helse og status gjennom integrerte sensorer i uniformer eller utstyr.[55]

Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier inkluderer

- Nye nanomaterialer, halvledermaterialer, smarte materialer, biobaserte materialer, avanserte keramiske materialer, lavsignaturmaterialer og trygge materialer utformet med tanke på sikkerhet og bærekraft
- Additiv produksjon
- Digitalt kontrollert mikropresisjonsproduksjon og småskala laserbearbeiding/sveising
- Utvinning, prosessering og gjenvinning av kritiske råmaterialer, inkl. hydrometallurgisk utvinning, bioutluting, nanoteknologibasert filtrering, elektrokjemisk prosessering og svart masse

Avanserte materialer har betydelige grenseflater mot digitale teknologier, sensorer, robotikk, energiteknologier og undervannsteknologi, og det ligger en metodisk usikkerhet i statistisk avgrensning.

4.10.1. Samlet vurdering

Norge har dokumenterte faglige fortrinn innen utvinning, prosessering og resirkulering av kritiske råmaterialer, særlig hydrometallurgiske prosesser, og en sterk bærekraftsorientering innen sikre og bærekraftige materialer, smarte materialer og nanomaterialer. Norge er også

[54] Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026*; *Kritiske og strategiske råmaterialer i Norge*; Ekspertgruppen for sirkulærøkonomi, *Ikke rett fram: Rapport fra Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter.*

[55] Forsvarets forskningsinstitutt (2025), KVAST delleveranse 2, s. 17-18

godt posisjonert innen additiv produksjon, men svakere innen lavsignaturmaterialer, avanserte keramiske materialer og mikropresisjonsproduksjon enn flere ledende europeiske land.[56]

Den teknologiske handlingsevnen vurderes samlet som relativt sterk, men ujevn. Styrken ligger i koblingen mellom materialvitenskap, naturressurser, prosesskompetanse, industriell relevans og forskningsinfrastruktur. Sårbarheten ligger i at delområdene har ulik kritisk masse, at porteføljen er tverrfaglig og at enkelte råvarer, patentmiljøer, leverandørkjeder og spesialiserte forsknings- og teknologiinfrastrukturer er internasjonalt avhengige.[57] Erfaringer fra samarbeidsprosjekt-utlysninger innenfor nanoteknologi og avanserte materialer tyder på sterkest koblinger mellom forskning og næringsliv innen energi, elektronikk, sensorer og prosessindustri.

Tilgang til kritiske og strategiske råmaterialer må samtidig forstås som et spørsmål om forsyningssikkerhet, geopolitikk og industriell robusthet. Produksjon og særlig prosessering er konsentrert i få land, og eksportrestriksjoner og aktiv industripolitikk øker sårbarheten i globale verdikjeder. Norges posisjon bør derfor vurderes ut fra hele verdikjeden, ikke bare forekomster og forskningskvalitet [58]. EUs rettsakter for avanserte materialer og kritiske råvarer skal styrke innovasjon, produksjon, sirkularitet og forsyningssikkerhet. Norske muligheter avhenger av tidlig medvirkning og rask, koordinert oppfølging.

Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier bør plasseres blant områdene der Norge har dokumenterte faglige fortrinn og samtidig uutløst potensial. Fortrinnene er tydeligst innen utvinning, prosessering og resirkulering av kritiske råmaterialer, hydrometallurgi, bærekraftige materialer og deler av additiv produksjon. Svakhetene gjelder særlig lavsignaturmaterialer, avanserte keramiske materialer og deler av mikropresisjonsproduksjon.

4.11. Undervannsteknologier

Det foreligger ikke én entydig, internasjonalt standardisert definisjon som dekker hele begrepet «undervannsteknologi». Fagkildene avgrenser i stedet området gjennom formål, teknologier og anvendelser: Society for Underwater Technology[59] kobler begrepet til teknologi, naturvitenskap og ingeniørfag for utforskning, forståelse, bruk og beskyttelse av havet, mens NOAA[60] inkluderer plattformer, sensorer, kommunikasjon, kartlegging, prøvetaking og analyse. UNESCO-IOC[61] utvider perspektivet til integrerte observasjonssystemer, datahåndtering, modeller, digitale tvillinger og beslutningsstøtte for havforvaltning. Omtalen nedenfor må derfor sees på som en beskrivelse av begrepet undervannsteknologi, og ikke som en klar omforent definisjon fra én kilde.

Undervannsteknologi er et sektorovergripende teknologiområde som omfatter teknologier, systemer, komponenter og metoder som opererer under vann, eller som muliggjør observasjon, kommunikasjon, måling, posisjonering og navigasjon, kartlegging, inspeksjon,

56 Norges forskningsråd, The EVALMIT National Committee's Assessment of Norwegian Strengths in the EU List of Critical Technologies (mars 2025), 4–5.
57 Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST): Delleveranse 3 (2025), 35–37; Norges forskningsråd, Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025 (2025), 22–27.
58 Prosess21. (2026a). Kritiske og strategiske råmaterialer i Norge: Posisjoner og potensialer.
59 About - SUT | Society for Underwater Technology
60 Science & Technology for Exploration - NOAA Ocean Exploration
61 Underwater technology - UNESCO - Vocabularies

inngrep, drift og beslutningsstøtte knyttet til undervannsmiljøer. Området omfatter autonome og fjernstyrte systemer, sensorer og instrumentering, undervannskommunikasjon og -posisjonering, undervannsinfrastruktur, som systemer for produksjon, prosessering og transport på havbunnen, inklusive CCS, lagring og distribusjon av energi på havbunnen, helelektriske undervannsanlegg (subsea all electric) og tilhørende kraft-, kommunikasjon- og kontrollsystemer samt digital havobservasjon, datafangst, datahåndtering, modellering og beslutningsstøtte.

Teknologiene har viktige anvendelser innen forskning, miljøkartlegging og -overvåking, forvaltning, undervannsarkeologi og kulturminneforvaltning, offshore energi (olje, gass og havvind, kraftdistribusjon), fiskeri, havbruk, maritim sikkerhet, beredskap og forsvar. De er sentrale for drift, overvåking, inspeksjon og vedlikehold av alle typer undervannsinfrastrukturer, og bidrar til økt sikkerhet mot uønskede hendelser (utslipp) og ondsinnede handlinger (safety and security). Undervannsteknologi kan m.a.o. forstås som et systemfelt, ikke bare som én type utstyr/teknologi, og bidrar til å omsette data til forskning, og til beslutningsstøtte for næringsaktivitet og forvaltning.

Autonome og fjernstyrte undervannsfarkoster (AUV, ROV, undervannsglidere, robotsystemer) muliggjør søk, kartlegging, prøvetaking, inspeksjon og vedlikehold.

Sensorer kan plasseres på mobile farkoster, fortøyninger eller faste undervannsinfrastrukturer og kombineres gjennom sensorfusjon. Sensor- og kommunikasjonsteknologiene brukes til situasjonsforståelse, drift og vedlikehold av produksjonssystemer på havbunnen, navigasjon, søk- og redningsoperasjoner og måling av fysiske, kjemiske, biologiske, akustiske, optiske og geologiske forhold i vannsøylen, og på og i havbunnen ved hjelp av blant annet ekkolodd, sonar, hydrofoner, kameraer, lasere, CTD-instrumenter og kjemiske eller biologiske sensorer.

Undervannsteknologi omfatter altså teknologier som faller inn under en rekke av de andre teknologiområdene definert for dette arbeidet. En analyse av overlapp mellom teknologiområdene i den semantiske analysen av søknader til Forskningsrådet, viser stor overlapp mellom undervannsteknologi og sensorteknologier, robotikk og autonome systemer, samband, navigasjon og digitale teknologier, teknologier med kunstig intelligens, energiteknologi, romteknologi og avanserte materialer, se

Figur 3.2 og Figur 3.4. Det henvises derfor også til egen omtale av disse teknologiområdene i rapporten.

For teknologisk handlingsevne innebærer dette at vurdering av undervannsteknologi bør suppleres med vurdering av grenseflater, felles kompetanse, infrastruktur og kunnskapsmiljøer med disse teknologiområdene.

4.11.1. Samlet vurdering

Norge har sterke og spesialiserte FoU-miljøer innen undervannsteknologier, særlig knyttet til navigasjon, sonar og akustikk, autonome marine systemer, sensorer, signalbehandling og systemintegrasjon. Dette kan forklares ut fra Norges avhengighet av ressurser fra havet (biologiske og ikke-biologiske), og at undervannsteknologier derfor er bredt anvendt i norske havområder innenfor forskning, næringsaktivitet og helhetlig forvaltning. Disse teknologiene bidrar med avgjørende informasjon til forskningen, næringsaktivitet og forvaltningen.

Relativt til feltets svært beskjedne internasjonale størrelse i kartlegginger har Norge sterk publiseringsaktivitet.[62]

Resultatene for den samlede teknologiske handlingsevnen må sees i lys av at teknologiområdet ikke har en ensartet og klar definisjon på tvers av miljøene, og at teknologier som benyttes under vann ikke merkes som «undervannsteknologi». Den samlede teknologiske handlingsevnen er derfor ufullstendig dokumentert. Norsk deltakelse er lav i NIFUs avgrensede europeiske prosjektuttrekk, men datagrunnlaget gir ikke grunnlag for å skille mellom lav søknadsaktivitet og lav uttelling. Norge deltok i fire prosjekter i NIFUs uttrekk, uten koordinatorrolle, og mottok mindre EU-finansiering enn forventet. Samtidig kan åpne prosjekt- og publikasjonsdata undervurdere industrinær og forsvarsrelatert aktivitet.[63]

Undervannsteknologier bør plasseres blant områdene der Norge har et dokumentert, strategisk relevant faglig fortrinn. Fortrinnet er spesialisert og systemorientert, med styrker innen navigasjon, sonar og akustikk, autonome marine systemer, sensorer, signalbehandling og systemintegrasjon. Fortrinnet bygger på tett samspill mellom forskningsmiljøer, næringsliv og operative brukere, og på kompetanse og infrastruktur på tvers av flere teknologiområder. Teknologiene muliggjør både kunnskapsinnhenting og operative funksjoner som produksjon, inspeksjon, vedlikehold og sikring av kritisk undervannsinfrastruktur.

Prioriteringen bør rette seg mot å bevare kritisk nasjonal kunnskap i systemfunksjoner som navigasjon, kommunikasjon, sensorikk, og sikker datahåndtering, samtidig som forskningsmiljøene kobles sterkere til europeiske og allierte programmer og infrastrukturer.

Undervannsteknologier inklusive infrastrukturer kan skades, og kritiske komponenter kan være leverandøravhengige. De kan også være attraktive mål for aktører som vil svekke vår motstandsevne, og må anses som sensitive i norsk sammenheng. Prioriteringene bør derfor kombinere nasjonal kapasitet i kritiske systemfunksjoner med styrket europeisk og internasjonal deltakelse, langsiktig drift av observasjons- og testinfrastruktur, rekrutteringsløp og målrettet håndtering av forskningssikkerhet.

4.12. Nevroteknologi

Nevroteknologi omfatter teknologier som brukes til å registrere, analysere, påvirke eller samhandle med hjernen og nervesystemet. Området ligger i skjæringspunktet mellom nevrovitenskap, bioteknologi, avansert materialteknologi, sensorteknologi, informatikk og kunstig intelligens, og omfatter blant annet hjerne-maskin-grensesnitt, nevrostimulering, nevroavbildning, nevrosensorer og datadrevne metoder for analyse av nevral aktivitet.[64] Teknologien er fortsatt i en relativt tidlig utviklingsfase, men har de senere årene fått økt oppmerksomhet internasjonalt som følge av betydelige vitenskapelige gjennombrudd og et økende potensial for anvendelser innen helse, industri, forsvar og samfunnssikkerhet. OECD har pekt på nevroteknologi som et sentralt fremvoksende teknologiområde preget av rask utvikling, stor usikkerhet og betydelig transformativt potensial.[65]

De viktigste anvendelsesområdene i dag er diagnostikk, behandling og rehabilitering innen helse og medisin, herunder behandling av nevrologiske sykdommer, psykiske lidelser og funksjonsnedsettelser. Samtidig utvikles teknologien raskt innen menneske-maskin-samhandling, avanserte beslutningsstøttesystemer, kommunikasjonsteknologi og kognitive

[62]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3.*
[63]Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[64] Nevroteknologi - teknologi som samhandler med hjernen - Bioteknologirådet
[65] Neurotechnology | OECD

assistanseløsninger. På lengre sikt kan nevroteknologi få betydning for forsvar, sikkerhet, utdanning og arbeidsliv gjennom nye former for samspill mellom mennesker og digitale systemer.[66]

Nevroteknologi har et særlig potensial på grunn av samfunnsutfordringen knyttet til hjernehelse. Et foreløpig kunnskapsgrunnlag viser til at hjernesykdommer utgjør 29 prosent av sykdomsbyrden i Norge, at mentale lidelser, avhengighetslidelser og hjernesykdommer samlet er blant de mest kostbare sykdomskategoriene, og at kostnadene knyttet til nevrologiske lidelser forventes å øke mer enn for andre sykdomskategorier. Teknologien kan bidra til forebygging, diagnostikk og behandling av hjernesykdommer og til bedre hjernehelse.

Norge har en særstilling med sterk nevrovitenskaplig forskning og infrastruktur (inkludert helsedata) og sterke translasjons- og klinikkmiljøer som er svært relevante for å utvikle og ta i bruk nevroteknologi. Dette er sterke miljøer innen nevrodegenerasjon, systemnevrovitenskap, nevrostimulering, bilde- og signalmetoder, organoider, nevrokirurgi, klinisk translasjon, kliniske studier, sensorer, mikroelektronikk og ansvarlig innovasjon. Nevroteknologi er svært relevant for psykiske lidelser, som er et annet fagfelt hvor Norge er verdensledende. Den høye kvaliteten synes også i Forskningsrådets portefølje med 174 prosjekter med en samlet ramme på1,3 mrd. kroner (2015-2025) som helt eller delvis omhandler nevroteknologi.

Inkluderer teknologiene:

- Hjerne-maskin-grensesnitt
- Nevrostimulering
- Nevroavbildning
- Nevrosensorer
- Nevrofarmakologi
- Analyse av nevral aktivitet

Det gjennomføres for tiden en egen analyse på teknologiområdet internt i Forskningsrådet. Analysen omfatter blant annet en analyse av Forskningsrådets portefølje, og en bibliometrisk analyse på området. Som følge av dette vil vi ikke som en del av dette oppdraget analysere dette teknologiområdet nærmere, utover at nevroteknologi er inkludert i den semantiske analysen av søknadstilfanget. I de påfølgende kapitlene har vi gjort vurderinger basert på vår kjennskap til eksisterende nevrovitenskapelige, kliniske og infrastrukturelle forutsetninger. Vi vil ettersende analysen når den er ferdigstilt i løpet av høsten. Vi viser for øvrig til satsingsforslaget i budsjettinnspillet for 2028 på nevroteknologi.

5. Vurdering av strategiske viktige teknologiområder i Norge

I dette kapitlet sammenfattes analysen av Norges teknologiske handlingsevne gjennom tre vurderingskategorier: særlig faglig fortrinn, uutløst potensial og svakheter og mangler som bør rettes opp. Kategoriene brukes for å tydeliggjøre henholdsvis hvor Norge har et særlig

[66] Neurotechnology | OECD

sterkt utgangspunkt, hvor eksisterende ressurser og forutsetninger kan utnyttes bedre, og hvor det er behov for målrettede tiltak for å styrke den teknologiske handlingsevnen.

Oversikten under oppsummerer våre vurderinger basert på kunnskapsgrunnlaget presentert i kapittel 4. Rekkefølgen på teknologiområdet er den samme som i kapittel 4 (basert på rekkefølgen teknologiene er presentert i KVAST-arbeidet), og representerer ikke noen form for rangering.

5.1. Teknologiområder med særlig faglig fortrinn

Med særlig faglig fortrinn mener vi områder der Norge har dokumentert sterke forsknings- og kunnskapsmiljøer eller andre faglige forutsetninger som gir et godt utgangspunkt for økt konkurransekraft, omstilling, sikkerhet og suverenitet. Vurderingen bygger blant annet på faglig kvalitet, kompetanse, infrastruktur, datatilgang, og posisjon i nordisk og europeisk sammenheng. Et faglig fortrinn innebærer ikke at Norge er ledende på alle dimensjoner, men at kombinasjonen av dokumenterte styrker gir et særskilt grunnlag for å utvikle, forstå, sikre tilgang til og/eller ta i bruk strategisk viktig teknologi. Med særlige fortrinn er det her heller ikke tatt hensyn til en analyse av andre viktige deler av økosystemet som er nødvendige for handlingsevne og muligheter, herunder industri og oppstartvirksomhet, verdikjeder og mellomaktører, kapitalaktører og venturekapital.

Teknologier med KI
Faglige fortrinn er særlig knyttet til metodeutvikling og spesialiserte anvendelser, støttet av høy publiseringsaktivitet og siteringsgjennomslag, sterk EU-deltakelse, økende forskningsinnsats og et bredt senterlandskap, og som er viktig for bredden av nærings- og samfunnssektorer.

Bioteknologier
Faglige fortrinn er særlig knyttet til medisinsk bioteknologi og diagnostikk samt marine og landbruksrelaterte anvendelser, støttet av sterke fagmiljøer og relevant forskningsinfrastruktur.

Avanserte samband, navigasjon og digitale teknologier
Faglige fortrinn er særlig knyttet til navigasjon, maritime kommunikasjons- og kontrollsystemer, cybersikkerhet, anvendt IKT og systemintegrasjon, med sterke koblinger til maritime, energi-, forsvars- og samfunnskritiske anvendelser.

Avanserte sensorteknologier
Faglige fortrinn er særlig knyttet til utvikling og integrasjon av sensorer for krevende anvendelser innen hav, energi, miljø, helse og forsvar, blant annet mikrosystemer, optiske sensorer, sensormaterialer og komplette målesystemer.

Romteknologier
Faglige fortrinn er særlig knyttet til jordobservasjon, sol-jord-fysikk, romobservasjon og geofaglig bruk av satellittdata, med et særskilt utgangspunkt i norske og arktiske forhold, og er bl.a. viktig for energi- hav- og romnæringer.

Energiteknologier
Faglige fortrinn er særlig knyttet til kraft- og energisystemer, offshore energi, hydrogen, petroleum og deler av nullutslippsteknologiene, støttet av sterke og anvendelsesnære forskningsmiljøer, og av stor betydning for Norges strategiske og næringsmessige styrker.

Robotikk og autonome systemer
Faglige fortrinn er særlig knyttet til kontroll, ingeniørkybernetikk og autonome systemer, særlig ubemannede systemer som opererer til sjøs og i luften, med anvendelser innen hav, energi, transport, beredskap og forsvar.

Avanserte materialer
Faglige fortrinn er særlig knyttet til kritiske råmaterialer, hydrometallurgi, bærekraftige materialer og deler av additiv produksjon, basert på samspillet mellom materialvitenskap, naturressurser, prosesskompetanse og infrastruktur, og av stor betydning for Norges deltagelse i bl.a. verdikjeder knyttet til kritiske mineraler.

Undervannsteknologier
Faglige fortrinn er særlig knyttet til en sterk nisje- og systemposisjon innen kartlegging, observasjon og måling, kommunikasjon, posisjonering og navigasjon, inspeksjon, sonar og akustikk, autonome marine systemer, sensorer, signalbehandling og systemintegrasjon, og er av stor betydning for energi- og havnæringer samt for sikkerhet og beredskap.

5.2. Teknologiområder med uutløst potensial

Med uutløst potensial mener vi områder der Norge har relevante fagmiljøer, kompetanse, infrastruktur, data eller samarbeidsrelasjoner, men hvor disse forutsetningene ikke er fullt utnyttet eller tilstrekkelig koblet sammen til at teknologiske handlingsrom slik at muligheter kan utnyttes nå. Det kan for eksempel være knyttet til manglende samordning, begrenset kapasitet, svak utnyttelse av eksisterende infrastruktur eller data, eller utilstrekkelig deltakelse i nordiske og europeiske programmer og tverrsektorielle samarbeid. Kategorien peker dermed på muligheter som kan realiseres gjennom prioritering, mobilisering eller bedre sammenheng mellom eksisterende ressurser.

Avanserte halvlederteknologier
Norge har nisjer med uutløst potensial innen laveffekts chipdesign, MEMS, sensorer, fotonikk, pakking og heterogen integrasjon. Disse bør videreutvikles og det må sikres tilgang til europeiske pilot- og produksjonslinjer og designverktøy, samt tilstrekkelig nasjonal kompetanse og kapasitet til å utnytte tilgangen. Det er betydelig næringspotensial her, både for å forsterke norsk posisjon innenfor sterke næringsområder samt for fremvoksende bedrifter og nisjer.

Kvanteteknologier
Området er i oppbygging. Nye sentre, infrastrukturer og utdanningstiltak kan gi Norge sterke forskningsmiljøer og økt evne til å utvikle kvantebaserte løsninger innen beregning, sikker kommunikasjon og kryptografi, presise sensorer og nye materialer. Det er et antatt næringspotensial blant annet innenfor forsvar, finans, energi og betydelige forsvars- og sikkerhetseffekter her.

Bioteknologier
Det er potensial faglig og næringsmessig innen biomedisin (human og veterinær), industriell bioteknologi, syntetisk biologi, bioprosessering og bedre konvergens mellom biologi, data og KI.

Avanserte samband, navigasjon og digitale teknologier
Sikker og robust kommunikasjon, posisjonering, navigasjon og tidsbestemmelse (PNT), 6G, Open RAN, digitale tvillinger, programvare og sikre distribuerte systemer er nødvendig for å opprettholde nasjonal forsvarsevne og sikkerhet. Det er også et betydelig næringspotensial,

både gjennom spesialiserte industrielle anvendelser (f.eks. digitale tvillinger) og utvikling/videreutvikling av norske teknologileverandører.

Avanserte sensorteknologier
Mer verdiskapende produksjon og eksport kan utløses dersom domene-, komponent-, data- og systemkompetanse kobles bedre sammen. Det uutløste potensialet avhenger av mer sammenhengende nasjonale testfasiliteter og datainfrastruktur. Det er betydelig næringspotensial her.

Energiteknologier
Fra en sterk posisjon kan Norge styrke energisikkerheten og den digitale robustheten og utvikle nye energiteknologier raskere. Potensialet kan utløses ved å etablere realistiske testarenaer for energisystemer under driftsforstyrrelser og kriser, samt utvikle felles satsinger som kobler energi med KI, avanserte materialer og sensorer og beredskap. Det er betydelig næringspotensial og samfunnseffekter her.

Robotikk og autonome systemer
Potensialet ligger særlig i å videreutvikle fysisk KI, industriell robotikk og andre KI-drevne systemer, og i å overføre Norges styrker innen maritime og luftbaserte autonome systemer til flere bruksområder, for eksempel helsesektoren. Det er betydelig næringspotensial og samfunnseffekter her.

Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier
Potensialet er å utvikle mer ressurseffektive og klimavennlige materialer og produksjonsprosesser, redusere avhengigheten av importerte kritiske råmaterialer og styrke forsyningssikkerheten. Dette kan oppnås ved å koble norske material- og prosessmiljøer tettere til forskning på utvinning, resirkulering og nye produksjonsmetoder, og ved å utnytte nasjonal og internasjonal forskningsinfrastruktur bedre. Det er betydelig næringspotensial og samfunnseffekter her.

Nevroteknologi
Vår foreløpige vurdering er at nevroteknologi har uutløst potensial i koblingen mellom sterke norske miljøer innen nevrovitenskap, klinisk forskning, helsedata, sensorteknologi og KI. Potensialet kan utløses gjennom sterkere nasjonal koordinering, langsiktig tverrfaglig kompetansebygging, tilgang til relevante data og infrastrukturer og systematisk håndtering av etiske, regulatoriske og sikkerhetsmessige spørsmål. Det er antatt næringspotensial og betydelige samfunnseffekter her.

5.3. Svakheter og mangler som bør rettes opp

Med svakheter og mangler mener vi forhold som begrenser Norges evne til å utvikle, forstå eller sikre tilgang til strategisk viktig teknologi. Dette kan være utilstrekkelig kompetanse og rekrutteringsgrunnlag, svake eller fragmenterte fagmiljøer, manglende infrastruktur eller datatilgang, lav faglig kvalitet, kritiske avhengigheter og sårbarheter. Kategorien omfatter både dokumenterte mangler og kunnskapshull som gjør det vanskelig å vurdere den teknologiske handlingsevnen. Formålet er å synliggjøre hvor det er behov for tiltak, videre kartlegging eller et styrket kunnskapsgrunnlag. Med svakheter og mangler er det her heller ikke sett an til økosystemet i sin helhet, herunder industri og oppstartvirksomhet, verdikjeder og mellomaktører, kapitalaktører og venturekapital.

Avanserte halvlederteknologier
Den samlede aktiviteten er lav og avhengigheten av produksjonslinjer, designverktøy, immaterielle rettigheter, materialer og produksjonsutstyr er stor. Begrensningene er først og

fremst knyttet til nasjonal prototyping, test og pakking samt forutsigbar tilgang til europeiske produksjonsløp.

Teknologier med KI
Norge har begrenset kontroll over grunnmodeller, maskinvare, sky- og plattformlag og er avhengig av utenlandske leverandører og standarder. Viktigst å rette opp er kritiske data-, evaluerings-, sikkerhets- og domenefunksjoner og stabil tilgang til europeisk infrastruktur som tungregning, dataressurser og andre avanserte infrastrukturtjenester som er nødvendige for å utvikle, trene og evaluere KI-systemer. KI er i rask utvikling (ref. agentisk KI). Det er derfor viktig å styrke både kunnskaps- og kompetanseberedskapen i forskningsorganisasjonene og absorpsjonsevnen til næringsliv, myndigheter og offentlige virksomheter, slik at Norge er rustet til å følge med på utviklingen.

Kvanteteknologier
Nye sentre, infrastrukturinvesteringer og utdanningstiltak styrker, men foreløpig er norsk kapasitet lav og fragmentert, har begrenset europeisk prosjektaktivitet og betydelig avhengighet av internasjonal infrastruktur. Det viktigste er å fortsette å bygge varig kompetanse og kritisk masse i utvalgte norske styrkeområder, sikre nasjonal kapasitet i kritiske faglige og sikkerhetsmessige ledd og etablere forutsigbar tilgang til nordisk og europeisk infrastruktur og samarbeid.

Bioteknologier
Små og fragmenterte fagmiljøer og svak koordinering begrenser kritisk masse og robusthet. Viktigst er å styrke samspillet mellom biologi, data og KI, sikre langsiktig og koordinert drift av data- og instrumentinfrastruktur og bygge kapasitet innen industriell bioteknologi, syntetisk biologi og bioprosessering. Nasjonal kapasitet i kritiske data-, analyse-, diagnostikk- og beredskapsfunksjoner må kombineres med forutsigbar tilgang til spesialisert europeisk infrastruktur og kompetanse.

Avanserte samband, navigasjon og digitale teknologier
Den største sårbarheten er avhengigheten av utenlandske komponenter, plattformer, infrastrukturer, dataregimer og standarder. Forskningsmiljøene er spredt med lite samarbeid blant annet mellom kommunikasjon, navigasjon, cybersikkerhet og programvare. Forskningsmiljøene må styrkes og samarbeide for å møte behov innenfor viktige anvendelsesområder som energi, forsvar og sikkerhet, hav, marin, osv.

Avanserte sensorteknologier
Selv om Norge har sterke miljøer innen enkelte sensorteknologier, har delområder lav forskningsaktivitet, og lavt gjennomslag og liten deltakelse i europeiske prosjekter. Viktigst er det å utvikle sensorer og metoder for databehandling i sammenheng, slik at sensordata kan analyseres og brukes mer effektivt, og å etablere sammenhengende kapasitet for utvikling, testing og validering innen strategisk viktige områder og der vi har særlige fortrinn.

Energiteknologier
Norge har lavere kapasitet på enkelte felt, leverandør- og råvareavhengighet og økende digital risiko. Viktigst framover er utvikling av energisikkerhet, opprettholde og utvikle kompetansen samt sikre langsiktig drift av laboratorier og testarenaer.

Robotikk og autonome systemer
Norsk kapasitet bygger på tilgang til sensorer, PNT, samband, beregningsressurser og data. Systemene er samtidig avhengige av utenlandske komponenter, noe som kan begrense nasjonal kontroll og skape sårbarhet i kritiske anvendelser. Det er behov for å prioritere sikre og realistiske testmiljøer, verifikasjon av hele systemer og nasjonal kontroll over sikkerhetskritiske funksjoner.

Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier
Norge har sterk kompetanse på deler av området, men fagmiljøene er små eller fragmenterte på enkelte strategisk viktige delområder. Det er behov for sterkere rekruttering og forsknings- og innovasjonssamarbeid, samt stabil drift, faglig støtte og bred tilgang til kostbar forsknings- og teknologiinfrastruktur.

Undervannsteknologier
Norge har sterke miljøer innen utvikling og anvendelse. Teknologiene er avgjørende for forskning og næringsaktivitet i og under vann, og enkelte infrastrukturer må anses som samfunnskritiske. Det er et behov for å utvikle og implementere overvåking og sikring av kritisk undervannsinfrastruktur som for eksempel kommunikasjonskabler, strømkabler, rørledninger, olje- og gassinstallasjoner og energiinfrastrukturer mot hybride maritime trusler. På dette området har Norge et særlig ansvar.

5.4. Sammenhenger mellom teknologiområder

Kvanteteknologi, avanserte sensorteknologier, avanserte halvlederteknologier og avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier er fire områder som overlapper når det gjelder materialer, mikro- og nanofabrikasjon, fotonikk, elektronikk, sensorer, kryogenikk, karakterisering, pakking, dataanalyse og internasjonal infrastruktur. De er likevel analytisk forskjellige: materialområdet dekker et bredt kunnskaps- og prosessgrunnlag; halvlederområdet gjelder komponent-, design- og fabrikasjonsteknologier; sensorområdet gjelder målefunksjoner og systemintegrasjon; kvanteområdet gjelder teknologier som utnytter kvantemekaniske effekter i beregning, kommunikasjon, sensorer, kryptografi og materialer.[67] Norge har størst dokumentert bredde og samlet konkurransekraft innen avanserte materialer, produksjon og resirkulering. Sensorområdet har relativt bred aktivitet i instituttsektoren og sterke anvendelsesnære nisjer, men svak samlet bibliometrisk og europeisk posisjon. Halvlederområdet har sterke nisjer i design, pakking, MEMS, fotonikk og enkelte material- og komponentmiljøer, men lav aktivitet og store avhengigheter i avansert produksjon. Kvanteteknologi er området med tydeligst nasjonal oppbygging, men har fortsatt liten kritisk masse, lavt publiseringsvolum og begrenset europeisk prosjektaktivitet.[68]

En felles satsing kan gi bedre utnyttelse av renrom, materialkarakterisering, fotonikk, mikro- og nanofabrikasjon, pakking, kryogenikk og testmiljøer. Den må samtidig være differensiert. Materialområdet trenger samordning på tvers av et bredt økosystem; sensorområdet trenger bedre kobling mellom domene-, komponent-, data- og systemmiljøer; halvlederområdet trenger tilgang til designverktøy, pilotlinjer og produksjonsløp; kvanteområdet trenger kritisk masse, forskerutdanning og langsiktig tilgang til internasjonal kvanteinfrastruktur.

Rapportene om råmaterialer og sirkulærøkonomi viser også at teknologiutvikling alene ikke er tilstrekkelig. En sirkulær og robust materialøkonomi krever en samordnet virkemiddelpakke som kombinerer regulering, økonomiske insentiver, offentlige anskaffelser, standarder, informasjon og støtte til forskning, demonstrasjon og skalering. Virkemidlene må redusere etterspørselen etter jomfruelige råvarer og samtidig bygge markeder for ombruk og sekundære materialer.

---

[67] Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST: delleveranse 2.*
[68] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Sluttrapport, delleveranse 5 og 6*; Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*

Det mangler et samlet datagrunnlag som kobler norske materialstrømmer, importavhengighet, prosesseringskapasitet, gjenvinningsgrad, kvalitet på sekundære råvarer, markedsbarrierer og teknologisk modenhet. Uten slike data er det vanskelig å vurdere robustheten i hele verdikjeden og effekten av ulike virkemidler.[69]

Post-kvantekryptografi (PQC) er en viktig sikkerhetsteknologi som skal sikre langsiktig konfidensialitet, integritet og tillit i digitale systemer når dagens offentlig-nøkkel-kryptografi blir sårbar for kvantedatamaskiner. PQC bygger på matematiske problemer som antas å være vanskelige å løse både med klassiske datamaskiner og kvantedatamaskiner. Teknologien er særlig relevant for forsvar, helse, finans, offentlig sektor, forskning og kritisk infrastruktur, der informasjon og digitale tjenester må beskyttes over lang tid.

Undervannsteknologi omfatter teknologier som faller inn under en rekke av de andre teknologiområder som sensorteknologier, robotikk og autonome systemer, samband, navigasjon og digitale teknologier, teknologier med kunstig intelligens, energiteknologi, romteknologi og avanserte materialer.

Energiteknologier har betydelige grenseflater mot avanserte materialer, digitale teknologier, sensorer, robotikk og undervannsteknologi.

6. Kobling til Forskningsrådets budsjettforslag 2028

Analysen viser at Norge har et godt utgangspunkt, med høy vitenskapelig kvalitet på flere områder, godt utbygd forskningsinfrastruktur, sterke anvendelsesnære miljøer og betydelig deltakelse i europeisk samarbeid. Samtidig er handlingsevnen ujevn. Små og fragmenterte fagmiljøer, rekrutteringsutfordringer, realnedgang i forskningsressurser og avhengighet av utenlandsk infrastruktur, komponenter, plattformer og leverandørkjeder begrenser evnen til å utvikle, forstå og sikre tilgang til strategisk viktig teknologi.

Hovedkonklusjonen er derfor at Norge må kombinere to typer prioriteringer: å videreutvikle styrkeposisjoner og fortrinn, og å bygge langsiktig kapasitet der potensialet er stort, men uutløst. Dette gjelder særlig dype og muliggjørende teknologier, men også de tverrgående funksjonene som binder teknologiområdene sammen: kompetanse, forsknings- og datainfrastruktur, beregningskapasitet, test og verifikasjon, sikker datahåndtering, standardisering og internasjonal tilgang. Anbefalingene må ses som en helhet gitt de sterke sammenkoblingene mellom teknologiområdene.

I Forskningsrådets budsjettforslag for 2028 er dette lagt til grunn. Forslaget om kritiske dype teknologier svarer direkte på behovet for kritisk masse, langsiktig finansiering, forskertalenter, forskningsinfrastruktur, verifisering og sterkere internasjonale koblinger. De øvrige satsingsforslagene utfyller dette gjennom tiltak for blant annet nevroteknologi, romforskning, energisikkerhet, forsvarsevne og forsvarsindustri, forskningsinfrastruktur, sirkulære verdikjeder, nyskaping og kommersialisering samt offentlig sektors evne til å ta forskning og teknologi i bruk. Til sammen følger forslagene opp rapportens gjennomgående behov for å forkorte veien fra forskning til testing, demonstrasjon, implementering og bruk, samtidig som sikkerhet, ansvarlighet og internasjonale avhengigheter håndteres fra start.

[69] Prosess21, 2026; Ekspertgruppen for sirkulærøkonomi, 2026

Samlet anbefaler vi en konsentrert og langsiktig innsats som bygger robuste fagmiljøer, sikrer sammenhengende infrastruktur og kompetanseberedskap, styrker norsk deltakelse og påvirkning i nordiske og europeiske programmer og etablerer mer sammenhengende løp fra forskning til verifikasjon og bruk. Målet er ikke nasjonal selvforsyning på alle teknologiområder, men større teknologisk handlefrihet: nasjonal kapasitet i kritiske ledd, kombinert med forutsigbar internasjonal tilgang og samarbeid der Norge verken kan eller bør bygge hele kapasiteten alene.

Flere av rapportens mer konkrete behov er imidlertid bare indirekte eller sektorvis dekket i de foreliggende satsingsforslagene. Det gjelder særlig et samlet løft for robust PNT og avansert samband, et sammenhengende sensorøkosystem, industriell og syntetisk bioteknologi, industriell robotikk og fysisk KI, kritiske råmaterialer og materialgjenvinning, kritiske KI-data- og evalueringsfunksjoner samt tverrsektoriell test- og demonstrasjonsinfrastruktur. Det er derfor behov for å se nærmere på hvordan disse behovene både kan integreres i satsinger framover samt håndteres gjennom koordinerte tiltak i eksisterende satsinger.

I vedlegg 5 finnes en konkret oversikt over hvordan behovet for en styrking av særlig faglig fortrinn, uutløst potensial og utbedring av svakheter og mangler er koblet til Forskningsrådets satsingsforslag 2028.

7. Forskningens koblinger til samfunn og næringsliv

I dette kapitlet suppleres vurderingen av forsknings- og kunnskapssystemet med et første bilde av koblingene til andre aktører i økosystemet som må være på plass for norsk teknologisk handlingsevne og muligheter innenfor forskning, samfunn, nyskaping og næringsliv. Vurderingene er dels basert på Indikatorrapporten 2025 som gir næringsdata etter standard næringsgruppering, men ikke etter denne rapportens teknologiområder. Koblingene nedenfor må derfor leses som en sammenstilling av anvendelser og næringsindikatorer, Forskningsrådets innsikter og akkumulerte kunnskap fra strategi, dialog- og porteføljesarbeidet, og ikke som en rangering av teknologiområdene eller en fullstendig vurdering av anvendelsmodenhet eller potensialer.[70]

Et velfungerende forskning- og innovasjonsøkosystem er avgjørende for teknologisk handlingsevne og muligheter. Samspillet mellom spesialiserte og samspillende aktører som utdannings- og forskningsinstitusjoner, næringsliv, offentlige myndigheter, kapitalaktører, internasjonale koblinger muliggjør handling og at muligheter utnyttes. Innen teknologiområdene er for eksempel store konsern, små og mellomstore bedrifter (SMBer), venture og oppstartsbedrifter alle viktige, og på ulike vis. De unge bedriftene og deres investorer gir viktige bidrag til radikal innovasjon og fart, SMBer er ofte helt kritiske leverandør- og verdikjedeaktører, og de større bedriftene er gjerne de som setter teknologiske løsninger inn i systemprodukter på maskinvare eller tjenestesiden, og tilfører utviklingskompetanse, produksjonskapasitet og markedsadgang. I velfungerende økosystemer sikres koblinger mellom forskning og marked slik at teknologier utvikles for reelle behov, realistiske forhold og internasjonale markeder.

Norge har gode forsknings- og innovasjonsøkosystemer med internasjonale koblinger. Felles for disse økosystemene er at det ligger strategier og langsiktighet til grunn for samspillet, og

[70] Norges forskningsråd, *Indikatorrapporten 2025: Det norske forsknings- og innovasjonssystemet – statistikk og indikatorer.*

at innsats og gevinster langt overstiger det enkeltaktørene kan oppnå nasjonalt og internasjonalt hver for seg. Dette gir store verdier faglig og for samfunn og næringsliv.

Norge har sterke koblinger mellom teknologi, næringsliv og brukere der tre forhold virker sammen: etablerte næringer i tett samspill med myndighetene, omforente strategier og rettede og langsiktige FoU-investeringer, og forskningsmiljøer med domenekompetanse og tett samarbeid mellom akademia og næringsliv, inkludert infrastruktur for testing og demonstrasjon. Dette finner vi innenfor energi, olje og gass, havbruk, og maritim, men ikke tilsvarende innenfor eksempel prosessindustri, data- og elektronisk industri og helsenæringen.

Norges sterke næringsposisjoner må videreutvikles gjennom internasjonalt forskningssamarbeid og bruk av ny teknologi, blant annet KI og kvanteteknologi, for å opprettholde og styrke den internasjonale konkurransekraften.

Digital teknologi, KI, samband og autonome systemer

For KI og programvare er markedet bredt, og FoU-aktiviteten høy, men verdikjedene er mer avhengige av utenlandske plattformer, skytjenester og maskinvare, samtidig som SMB-segmentet er omfattende og i stor grad drivende. IKT er det største teknologiområdet i FoU-statistikken. I 2023 ble det utført nær 31 milliarder kroner i IKT-rettet FoU (foretak med 5+ ansatte), og næringslivet sto for 85 prosent av investeringene. Samtidig ser vi et skille mellom et voksende programvare- og KI-marked og en svakere utvikling i deler av den tradisjonelle sambandsnæringen. For robotikk og autonome systemer er markedskoblingen særlig knyttet til maritim virksomhet, luftbårne systemer, energi, transport, beredskap og forsvar.

Halvledere, sensorer, avanserte materialer og produksjon

Kapittel 4 beskriver spesialisert norsk kompetanse og produkter innen chipdesign, MEMS, fotonikk, sensorer, pakking, material- og komponentutvikling og småskala produksjon. Indikatorrapporten viser at data- og elektronisk industri stod for høyeste FoU-innsats i industrien; 3 mrd. kroner i 2023, tilsvarende 21 prosent av industriens samlede FoU. Næringen omfatter blant annet elektroniske komponenter, sensorer, mikrobrikker, navigasjons- og måleinstrumenter. Dette peker mot relativt modne industrielle anvendelsesmiljøer for prosessforbedring og materialutvikling, samtidig som veien fra norske nisjer innen halvledere og sensorer til volumproduksjon fortsatt er avhengig av utenlandske produksjonslinjer, komponenter og markeder.

Bioteknologi

Innen bioteknologi ble det utført FoU for 6,7 mrd. kroner i 2023. Universitets- og høgskolesektoren sto for nær 40 prosent og instituttsektoren for 15 prosent. Næringslivets andel var dermed lavere enn innen IKT. Som beskrevet i kapittel 4 har Norge en bred bioteknologisk kunnskapsbase, med gode fagmiljøer og relevant infrastruktur innen medisinsk bioteknologi og diagnostikk, havbruk og fiskehelse samt plante- og husdyravl. Dette gir et godt utgangspunkt for anvendelser innen helse, matproduksjon og bioøkonomi. Fiske, fangst og akvakultur utførte FoU for 1,5 mrd. kroner i 2023, en tredobling i faste priser siden 2013. Dette indikerer et betydelig FoU- og brukergrunnlag i disse næringene. Det uutløste potensialet ligger særlig innen biomedisin, industriell bioteknologi, syntetisk biologi og bioprosessering, og i koblingen mellom biologi, data og KI. Små og fragmenterte fagmiljøer og behov for bedre koordinering av infrastruktur begrenser mulighetene for å utnytte dette potensialet. Innen særlig biomedisin er næringsaktørene ofte små og i en tidlig

utviklingsfase, med kapitalkrevende utviklingsløp og omfattende regulatoriske krav i en internasjonalt orientert bransje.

Energi-, undervanns- og romteknologi

Koblingene er sterkest der teknologiene møter etablerte norske næringer, som energi, fiskeri, havbruk og sjøfart, og krevende operative miljøer. Olje- og gassnæringen og utvinningstjenester utførte FoU for 2,7 mrd. kroner i 2023, som innebærer en realvekst på 32 prosent fra året før, men en samlet realnedgang på 3 prosent fra 2013. Kaftforsyningsnæringen utførte FoU for 640 mill. kroner, om lag tre ganger nivået i 2013 målt i faste priser. Dette samsvarer med beskrivelsen i kapittel 4 av modne anvendelsesmiljøer innen kraftsystemer, offshore energi, petroleum, CCS, sensorer, digitale styringssystemer og undervannsteknologi. For romteknologi dokumenterer kapittel 4 brukermarkeder innenfor fiskeri, sjøfart og energi, særlig når det gjelder jordobservasjon, navigasjon, kommunikasjon, vær, klima, ressursforvaltning og beredskap.

Kvanteteknologi og nevroteknologi

For kvanteteknologi er næringsaktiviteten foreløpig begrenset. Noen få større norske bedrifter har aktivitet eller interesse knyttet til kvanteteknologi, mens det er få mindre selskaper på området. Potensialet er særlig knyttet til programvare og algoritmer, sikker kommunikasjon, presise sensorer, materialer og måleteknologi. For nevroteknologi er utgangspunktet sterke norske miljøer innenfor nevrovitenskap, klinisk forskning og relevant teknologi og infrastruktur. Potensialet er særlig knyttet til nevroavbildning, nevrostimulering, nevrosensorer, hjerne-maskin-grensesnitt og datadrevne analyser av nevral aktivitet, med muligheter for økt næringsaktivitet og verdiskaping innen blant annet diagnostikk, behandling og rehabilitering. Kapittel 4 dokumenterer forskningsmessige og kliniske forutsetninger, men ikke omfanget av norske leverandørmarkeder, investeringer, oppstartsbedrifter eller produktgodkjenninger. Begge teknologiene vurderes derfor som framvoksende med forventet økende næringspotensial. Kvanteteknologi er fremvoksende, mens nevroteknologi er i tidlig utviklingsfase og begge har stort potensial for økt næringsaktivitet og verdiskaping.

8. Andre relevante forskningsfinansiører

Private stiftelser og ideelle aktører utgjør et supplement til offentlig og europeisk forskningsfinansiering, særlig innen bioteknologi, nevroteknologi og helserelatert teknologiutvikling. Flere støtter også forskning innen kunstig intelligens og data, kvanteteknologi, avanserte materialer, sensorteknologi, energiteknologi og autonome systemer. Støtten kan bidra til langsiktig kompetansebygging, sterke forskningsmiljøer og utvikling av nye eller framvoksende teknologiområder.

Dette viser at private midler allerede inngår i finansieringsøkosystemet for norsk teknologisk handlingsevne, samtidig som det kan være et uutløst potensial for å mobilisere mer privat kapital til langsiktig forskning og kompetansebygging på strategisk viktige teknologiområder.

Tabell 8.1 gir en oversikt over et utvalg av relevante private og ideelle forskningsfinansiører som finansierer teknologirelevant forskning i Norge. Særlig relevante teknologiområder er uthevet med fet skrift. Oversikten er ikke uttømmende.

Tabell 8.1 Oversikt over private og ideelle forskningsfinansiører knyttet til teknologiområder

Aktør	Rolle i forskningssystemet	Særlig relevante teknologiområder
Trond Mohn Forskningsstiftelse (TMF)	Privat forskningsstiftelse som støtter forskning ved norske universiteter og universitetssykehus. I 2026 finansierer TMF også Quantum UiB sammen med UiB, med totalbudsjett på 80 mill. kroner over fem år.	Kvanteteknologi, KI, bioteknologi, nevroteknologi, samt potensielt energi/klima og andre områder gjennom enkeltprosjekter
Stiftelsen Kristian Gerhard Jebsen	Privat stiftelse etablert for å gi betydelig støtte til medisinsk og marin/maritim forskning. Bl.a. støtte til etableringen av 24 K.G. Jebsen-sentre for medisinsk forskning og to sentre for marin/maritim forskning.	Særlig bioteknologi og nevroteknologi; mulig relevans for undervannsteknologi og andre marine teknologier avhengig av prosjektinnretning
Stiftelsen Det Norske Veritas / DNVs forskningsfond	Privat forskningsfinansiering rettet mot grunnforskning, med særskilt teknologisk innretning.	Robotikk og autonome systemer, avanserte materialer, KI/digitale teknologier, energi; indirekte sensorer og undervann.
Kreftforeningen	Stor ideell forskningsfinansiør, fra forskning til tidlig innovasjon.	Bioteknologi, nevroteknologi, KI/data, sensorer og helseteknologi.
The Kavli Foundation	Internasjonal forskningsstiftelse etablert av norsk-amerikanske Fred Kavli. Støtter grunnforskning innen **astrofysikk, nanovitenskap, nevrovitenskap og teoretisk**	Nevroteknologi, avanserte materialer/nanoteknologi, kvanteteknologi, potensielt halvledere/sensorer; kobling til rom gjennom astrofysikk.

Aktør	Rolle i forskningssystemet	Særlig relevante teknologiområder
	fysikk, gjennom bl.a. 20 Kavli Institutes internasjonalt.	
Tromsø Forskningsstiftelse (TFS)	Privat forskningsstiftelse knyttet tett til UiT og samarbeid med TMF. Eksempelvis finansierer TFS, TMF og Kreftforeningen sammen THERACAN ved UiT/UNN; TFS har også i 2026 støttet prosjekter innen bl.a. fusjonskraft.	Bioteknologi, nevroteknologi, energiteknologi og potensielt KI, marin/undervann, rom og sensorer.
Olav Thon Stiftelsen	Privat stiftelse med forskning som ett av utdelingsformålene. Har en særskilt nordisk medisinsk forskningssatsing. Utlysningen for 2026 var på inntil 48 mill. kroner og gjaldt aldersrelaterte nevrodegenerative sykdommer, med oppfordring til bruk av bl.a. stamcellebiologi, genetiske metoder og vevsteknikk.	Nevroteknologi, bioteknologi, mulig KI/medisinsk teknologi.
Kavlifondet	Norsk allmennyttig stiftelse som eier Kavlikonsernet og finansierer bl.a. forskning.	Primært mulig kobling til nevroteknologi og digitale helseløsninger; svakere direkte kobling til rapportens øvrige teknologikategorier
Stiftelsen Dam	Ideell finansieringsaktør som støtter forskning og helseprosjekter gjennom blant annet programmene Forskning, Utvikling og Helse.	Bioteknologi, nevroteknologi, samt KI/digitale teknologier og sensorteknologi når disse inngår i helse-, diagnostikk-, behandlings- eller mestringsløsninger.
Novo Nordisk Foundation	Dansk næringsdrivende, allmennyttig stiftelse og betydelig internasjonal forskningsfinansiør. Flere utlysninger omfatter hele Norden og åpner dermed for prosjekter ved norske forskningsorganisasjoner.	Bioteknologi, særlig industriell, miljømessig, medisinsk og matrelatert bioteknologi; KI/data, helseteknologi og enkelte satsinger innen kvante-, material- og bærekraftsteknologi.

Vedlegg

1. Oppdragsteksten
2. Utfyllende kunnskapsgrunnlag for hvert teknologiområde
3. Bruk av Copilot-agent
4. Definisjoner av teknologiområder på norsk og engelsk som brukt i semantisk analyse av søknadstilfang
5. Koblinger til Forskningsrådets budsjettforslag

Litteraturliste

Abelia. (2025, 11. august). Fanget i en lavteknologifelle: Omstillingsbarometeret 2025. https://www.abelia.no/nyheter/2025/august/omstillingsbarometeret-2025/

Abelia. (2026). Omstillingsbarometeret 2026. https://www.abelia.no/omstillingsbarometeret/

Abelia, & Oslo Economics. (2025). Metode og resultater for Omstillingsbarometeret 2025. https://www.abelia.no/siteassets/metode-og-resultater-ob2025.pdf

Arnold, E., Patriksson, A., Varnai, P., King, R., & Melin, G. (2021). Moving the digital life sciences in Norway towards increased innovation: Lessons from international innovation practices. Technopolis Group. Moving the Digital Life Sciences in Norway towards increased innovation

Energi2050. (2026). Fra sårbarhet til robusthet i et alvorlig trusselbilde: Et nasjonalt løft for energisikkerhet gjennom forskning, utvikling og innovasjon. https://forskningsradet.sharepoint.com/sites/Energi2050Energisikkerhet/Shared Documents/Ekspertgruppens sluttrapport/Sluttrapport - Energisikkerhet/Dokumenter til Ferdigstillelse av pdf versjon/Fra sårbarhet til robusthet i et alvorlig trusselbilde - side 2

Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter. (2026). Ikke rett fram: Rapport fra Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter. Klima- og miljødepartementet. Ikke rett fram

European Commission. (2023a). Commission recommendation of 3 October 2023 on critical technology areas for the EU's economic security for further risk assessment with Member States (C(2023) 6689 final). https://defence-industry-space.ec.europa.eu/commission-recommendation-03-october-2023-critical-technology-areas-eus-economic-security_en

European Commission. (2023b). Annex to the Commission recommendation on critical technology areas for the EU's economic security for further risk assessment with Member

States. https://defence-industry-space.ec.europa.eu/commission-recommendation-03-october-2023-critical-technology-areas-eus-economic-security_en

European Commission. (2023c). Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on plants obtained by certain new genomic techniques and their food and feed,and amending Regulation (EU) 2017/625 (COM(2023) 411 final). https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52023PC0411

European Commission. (2025). A Quantum Europe strategy. https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/quantum-europe-strategy

European Strategy Forum on Research Infrastructures. (2024). ESFRI landscape analysis 2024. https://landscape2024.esfri.eu/

Forsvarets forskningsinstitutt. (2025). Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST), delleveranse 2: Norske teknologiområder av strategisk betydning for nasjonal sikkerhet (FFI-eksternnotat 25/00521). Forsvarets forskningsinstitutt. https://www.ffi.no/dokumenter/20250311_FFI_eksternotat_KVAST_DL2_Endelig.pdf

Genteknologiutvalget. (2023). Genteknologi i en bærekraftig fremtid (NOU 2023: 18). Klima- og miljødepartementet. https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2023-18/id2991218/

International Institute for Management Development. (2025). World competitiveness ranking 2025. IMD World Competitiveness Center. https://www.imd.org/ibyimd/white-papers/world-competitiveness-ranking-2025/

International Institute for Management Development. (2026). IMD world competitiveness booklet 2026. IMD World Competitiveness Center. https://www.imd.org/centers/wcc/world-competitiveness-center/rankings/world-competitiveness-ranking/

Karlstrøm, H., Markussen, H. R., Wollscheid, S., Kristiansen, D.-T. N., & Piro, F. N. (2025). Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier: Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST) (NIFU Rapport 2025:17). NIFU. https://www.forskningsradet.no/contentassets/7bd23b01e42146acbb23d256113a2246/kvast-delleveranse-3-vedlegg-2-nifu-rapport-2025-17.pdf

Kommunal- og moderniseringsdepartementet. (2020). Nasjonal strategi for kunstig intelligens. https://www.regjeringen.no/contentassets/1febbbb2c4fd4b7d92c67ddd353b6ae8/no/pdfs/ki-strategi.pdf

Kunnskapsdepartementet. (2026). Supplerende tildelingsbrev nr. 7 2026: Teknologisk handlingsevne og muligheter.

Menon Economics, & Multiconsult. (2025a). Effekter av energiforskningen: Delrapport 1. del1-effekter-av-energiforskningen.pdf

Menon Economics, & Multiconsult. (2025b). Vurdering av FME-ordningen: Delrapport 2 av 2 (Menon-publikasjon nr. 67/2025). del-2-vurdering-av-fme-ordningen.pdf

NATO. (2024). Summary of NATO's biotechnology and human enhancement technologies strategy. https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_224669.htm

Norges forskningsråd. (2024a). Evaluation of life sciences 2022–2024: National report, evaluation of biosciences in Norway 2022–2024. https://www.forskningsradet.no/contentassets/30bbfdb5f8d04cad803e26dd8d732c95/evalbiovit_national-report_march-2024.pdf

Norges forskningsråd. (2024b). Sammenstilling av innspill fra innspillsmøte om nano- og avanserte materialer 8. mai 2024 [Arbeidsdokument].

Norges forskningsråd. (2025a). Evaluation of mathematics, ICT and technology in Norway 2023–2025: National report. https://www.forskningsradet.no/siteassets/publikasjoner/2025/evalmit-national-final-250403b.pdf

Norges forskningsråd. (2025b). Evaluation of natural sciences in Norway 2022–2024: National Report. https://www.forskningsradet.no/siteassets/publikasjoner/2024/evalnat/justert-evalnat-national-report-final-march-2025.pdf

Norges forskningsråd. (2025c). Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025. https://www.forskningsradet.no/finansiering/hva/infrastruktur/norsk-veikart-for-forskningsinfrastruktur/

Norges forskningsråd. (2025d). Norwegian Maritime AI Centre: Prosjektkatalog og populærvitenskapelig fremstilling. [Internt dokument]

Norges forskningsråd. (2025e). Porteføljeanalyse 2025: Energi og transport. https://www.forskningsradet.no/portefoljer/energi-og-transport/

Norges forskningsråd. (2025f). Porteføljeanalyse 2025: Muliggjørende teknologier. https://www.forskningsradet.no/portefoljer/muliggjorende-teknologier/

Norges forskningsråd. (2025g). Strateginotat for nanoteknologi og avanserte materialer. [Internt dokument]

Norges forskningsråd. (2025h). Støtte til nettverk for å følge opp nasjonale fagevalueringer: Søknadsresultater. [Internt dokument]

Norges forskningsråd. (2025i). The EVALMIT National Committee's assessment of Norwegian strengths in the EU list of critical technologies.

Norges forskningsråd. (2026a). Forskningsrådets totalportefølje. [Internt porteføljedokument]

Norges forskningsråd. (2026c). Internasjonale sammenligninger av innovasjon. Indikatorrapporten. https://www.forskningsradet.no/indikatorrapporten/indikatorrapporten-dokument/innovasjon-i-norge-og-europa/internasjonale-sammenligninger-av-innovasjon/

Norges forskningsråd. (2026d). Investeringsplan: Mat og bioressurser 2026–2028. Investeringsplan 2026-2028 vedtatt PSMATBIO_rev (1)

Norges forskningsråd. (2026e). Investeringsplan: Muliggjørende teknologier 2026–2028. investeringsplan-muliggjorende-teknologier-2026-2028.pdf

Norges forskningsråd. (2026g). Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side: Rapport til Forsvarsdepartementet. https://kudos.dfo.no/dokument/a167183f-ecd5-4975-9a6a-c48062fd9706/filer/a1671843-af01-4330-9c5b-dd55cddf833d.pdf

Norges forskningsråd. (2026h). Porteføljeanalyse 2026: Energi og transport. [Ikke publisert.]

Norges forskningsråd. (2026i). Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier. portefoljeanalyse-muliggjorende-teknologier-2026.pdf

Norges forskningsråd. (2026j). Vurdering av teknologiområder til EKF DL [Internt notat]

Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt, & Nasjonal sikkerhetsmyndighet. (2025a). Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST): Delleveranse 3. https://www.forskningsradet.no/contentassets/7bd23b01e42146acbb23d256113a2246/kvast-delleveranse-3.pdf

Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt, & Nasjonal sikkerhetsmyndighet. (2025b). Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST): Risikovurdering for utvalgte teknologiområder, delleveranse 4. https://www.forskningsradet.no/contentassets/7bd23b01e42146acbb23d256113a2246/kvast-delleveranse-4.pdf

Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt, & Nasjonal sikkerhetsmyndighet. (2026). Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST): Sluttrapport, delleveranse 5 og 6. https://www.forskningsradet.no/contentassets/7bd23b01e42146acbb23d256113a2246/kvast-sluttrapport-delleveramne-5-og-6.pdf

Norges forskningsråd, Innovasjon Norge, & Nasjonal sikkerhetsmyndighet. (2026). Veien mot en norsk kvantestrategi: Kunnskapsgrunnlag og anbefalinger. veien-mot-en-norsk-kvantestrategi.pdf

Nærings- og fiskeridepartementet. (2023). Norges mineralstrategi. https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/norges-mineralstrategi/id2986272/

Prosess21. (2026a). Kritiske og strategiske råmaterialer i Norge: Posisjoner og potensialer. https://www.regjeringen.no/contentassets/6d960e5acc6048baa76b4ed676af813b/260615-prosess21kritiske-ramaterialer-rapport-m-forside.pdf

Prosess21. (2026b). Norsk prosessindustri i 2026. https://www.prosess21.no/

Samfunnsøkonomisk Analyse. (2026). Evaluering av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et digitalt Europa (Rapport 2-2026). Evaluering av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et Digitalt Europa (DIGITAL) | Samfunnsøkonomisk Analyse

Statistisk sentralbyrå. (2023). Rekruttering til forskning innenfor energi og petroleum (Rapporter 2023/19). https://www.ssb.no/teknologi-og-innovasjon/forskning-og-innovasjon-i-naeringslivet/artikler/rekruttering-til-forskning-innenfor-energi-og-petroleum/_/attachment/inline/d39ed043-48ee-4bf7-9404-2c9ee5484ee6:b6ef69f0e0df56f59ea78959b3fa5e630ecd6a34/RAPP2023-19.pdf

Thorsen, K. J., & Solli, I.-M. (2022). Fra sensor til samfunn: Kartlegging av brukerbehov innen sensorteknologi i Kommune-Norge (Versjon 1.01). Norkart. Sensor til samfunn - Hjem

Varnai, P., Arnold, E., Rentel, M., King, R., & Melin, G. (2020). Digital Life Norway: AS IS report. Technopolis Group. Digital Life Norway

Vennerød, Ø., Lund, E., Grünfeld, L., & Erraia, J. (2023). The semiconductor industry in Norway: A mapping of the value chain (Menon-publikasjon nr. 97/2023). Menon Economics. https://menon.no/en/projects/the-semiconductor-industry-in-norway

Vogl, A., Toftevaag, H. H., & Wisland, D. (2026). D4.2 report on technology trends within sensors, photonics and/or chips. CC-NorChip. 21c06c_9e11301bf1144987b90f1d9f8cdb6672.pdf

World Intellectual Property Organization. (2025). Global Innovation Index 2025: Innovation at a crossroads: Unlocking the promise of social entrepreneurship (18th ed.). https://doi.org/10.34667/TIND.58864

World Intellectual Property Organization. (2026). Global Innovation Index 2026: Norway ranking profile. https://www.wipo.int/global_innovation_index/en/2026/

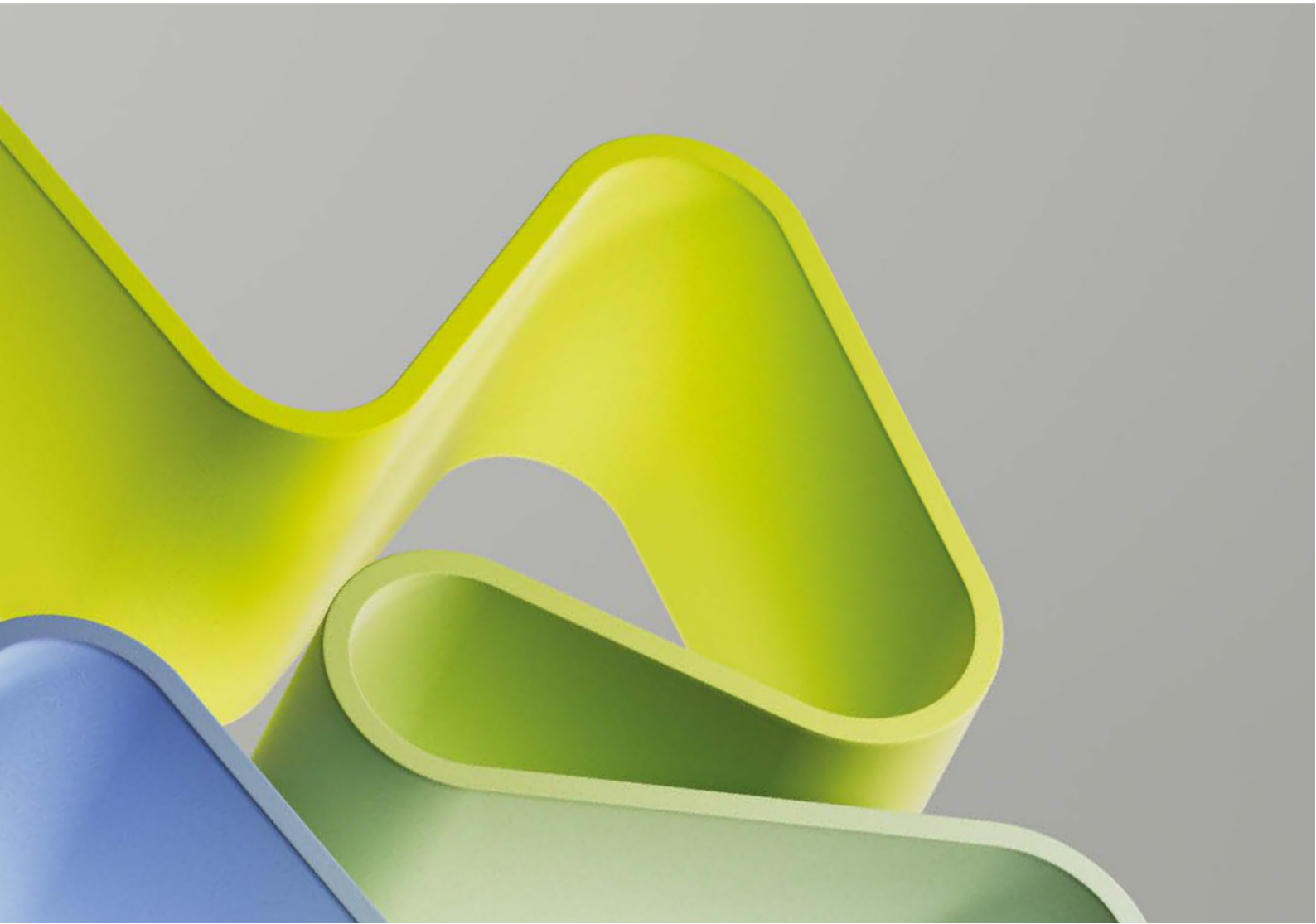
Norges forskningsråd
Besøksadresse: Drammensveien 288
Postboks 564
1327 Lysaker

Telefon: 22 03 70 00
Telefaks: 22 03 70 01

post@forskningsradet.no
www.forskningsradet.no

Publikasjonen kan lastes ned fra
www.forskningsradet.no/publikasjoner

ISBN 978-82-12-04257-5 (pdf)

Kunnskapsdepartementet

Notat

Til:	Norges forskningsråd	Dato:	29. juni 2026
Fra:	Avdeling for høyere utdanning, forskning og internasjonalt arbeid	Saksnr.:	25/4318-
		Saksbehandler:	Marte Qvenild
Kopi:	Holden Lise Solberg Espen		

Supplerende tildelingsbrev nr. 7 2026 Teknologisk handlingsevne og muligheter

Vi viser til Kunnskapsdepartementets (KDs) tildelingsbrev til Norges forskningsråd for 2026, datert 19. desember 2025. KD viser også til referatet fra etatsstyringsmøtet med Forskningsrådet 02.06 om at *KD forventer at Forskningsrådet gir forskningspolitiske råd om hvilke teknologiområder som Norge bør satse på fremover, inkludert hvor det er særskilte muligheter og utfordringer. Rådgivingen forventes å være tett koplet til rådets budsjettforslag*. I dette supplerende tildelingsbrevet gis Norges forskningsråd et oppdrag der utkast tidligere har vært drøftet med Forskningsrådet.

Oppdrag nr.	**7**
Oppdrag	**Teknologisk handlingsevne og muligheter**
Mål med oppdrag	Vurdere hvilke teknologiområder som peker seg ut for satsinger fremover, inkludert hvor det er særskilte muligheter og utfordringer
Frist	Innen 1. november 2026
Tildeling	Oppdraget finansieres innenfor gjeldende rammer under kap. 285, post 01.
Bakgrunn for oppdraget	Rask teknologiutvikling stiller store krav til norsk forskningspolitikk og dermed Forskningsrådets rådgiving fremover. I arbeidet med en ny langtidsplan for forskning og innovasjon er det aktuelt å etablere forsknings- og teknologiallianser på tvers av departementene innenfor strategisk viktige områder. Til det arbeidet vil vi trenge et kunnskapsgrunnlag om Norges teknologiske handlingsevne. Oppdraget må kunne svare ut spørsmål som: Hvor har Norge faglige fortrinn på teknologfeltet? Hvor er det uutløst potensial? Hvem er sentrale aktører? Hva er sentrale utviklingstrekk og

	hvor har vi kritiske mangler? Oppdraget bør også gi en vurdering av modenhet på ulike teknologifelt, og dette bør sees i lys av nordisk og europeisk status, inkludert EUs rammeprogram. KD vil komme tilbake til Forskningsrådet på et senere tidspunkt dersom departementet har behov for at Forskingsrådet kartlegger teknologisk handlingsevne i næringsliv og brukermiljøer (fase 2).
Beskrivelse av oppdraget	Oppdraget skal blant annet: • Gi status på strategisk viktige teknologiområder i Norge og vurdere hvor vi har faglige fortrinn og potensial. • Vurdere svakheter og mangler og hvilke av disse som er viktigst å ta tak i. • Bygge bl.a. på fagevalueringer, på kunnskapsgrunnlaget for vurdering av sensitive teknologier (KVAST), det nye veikartet for forskningsinfrastruktur, på søknadstilfanget de siste årene (ikke bare innvilgete prosjekter, men totaliteten av hva det søkes om fra fagmiljøene i Norge), SSB, porteføljestyreanalyser, og patentdata. • Forskningsrådets leveranse i dette oppdraget bør kunne kobles tett til rådets fremtidige budsjettforslag.
Leveranse	Forskingsrådet bes levere sine anbefalinger innen 1. november 2026. Rådet har ansvar for å kalle departementet inn til statusmøter på egnede tidspunkt underveis i arbeidet.

Vedlegg 2: Detaljert beskrivelse av strategisk viktige teknologiområder i Norge

Innhold

1. Avanserte halvlederteknologier 2
2. Teknologier med kunstig intelligens (KI) 5
3. Kvanteteknologier 9
4. Bioteknologier 12
5. Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier 15
6. Avanserte sensorteknologier 18
7. Romteknologier (romdrifts- og fremdriftsteknologier) 21
8. Energiteknologier 22
9. Robotikk og autonome systemer 27
10. Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier 30
11. Undervannsteknologier 34

1. Avanserte halvlederteknologier

1.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

Menons kartlegging beskriver forsknings- og utdanningsmiljøer ved NTNU, UiO, USN, SINTEF, UiT, UiB og NMBU. Sentrale fagområder omfatter materialvitenskap, nanoteknologi, elektroniske systemer, mikrosystemer, optikk, ultralyd, mikrobølger og fotonikk. Rapporten understreker at halvlederkompetansen er tverrfaglig og spredt på flere institutter og fagområder.[1]

Forsknings- og industrimiljøene er geografisk konsentrert rundt Trondheim, Oslo og Horten. Trondheim har en særlig konsentrasjon av designmiljøer for integrerte kretser og spin-out-selskaper fra NTNU. Oslo har miljøer innen integrerte kretser, mikro-elektromekaniske systemer **(**MEMS) og optoelektronikk, mens Horten har en konsentrasjon innen MEMS, pakking og mikrosystemer i samspill med USN.[2]

Chips er et europeisk partnerskap for elektroniske komponenter, halvleder- og systemteknologier, med nasjonal medfinansiering av norsk deltakelse. Gjennom Chips Joint Undertaking (JU) er det finansiert syv prosjekter der norsk deltakelse i europeiske halvledersatsinger kobler mikrobrikker, sensorer og programvare til konkrete behov i industri og samfunn. Satsingene omfatter lokal kunstig intelligens, automatiserte systemer, medisinsk teknologi, grønnere halvlederproduksjon, kvanteteknologi og tilgang til kompetanse og produksjonsressurser.

CC-NorChip-rapporten er utarbeidet av SINTEF og Universitetet i Oslo og bygger på kompetansen i konsortiet. Den dokumenterer relevante faglige utviklingsområder for norske miljøer, blant annet MEMS og piezoMEMS, integrert fotonikk, nye materialplattformer, heterogen integrasjon og avanserte CMOS (Complementary metal–oxide–semiconductor) - og pakkingsteknologier.[3]

Aktørbildet viser komplementære miljøer, men kildene dokumenterer ikke entydig forskerårsverk, kritisk masse, nøkkelpersonavhengighet eller kvalitet på gruppenivå. Menons oversikt over litt over 400 vitenskapelig ansatte ved utvalgte institutter er uttrykkelig ikke komplett og inkluderer personer som også arbeider med andre temaer enn halvledere.[4]

KVASTs sluttrapport viser at avanserte halvlederteknologier var blant områdene med lavest rapportert aktivitet. Aktiviteten var tredje lavest i UH-sektoren og lavest i instituttsektoren. Særlig høyfrekvente databrikker og utstyr for produksjon ved svært avanserte nodestørrelser hadde lav aktivitet.[5]

EVALMIT-tillegget gir et differensiert bilde: Norge vurderes som blant de ledende landene innen mikroelektronisk enhetspakking, og aktivitetene ved NTNU innen nanoelektronikk og fotonikk beskrives som internasjonalt ledende. Integrert kretsdesign og mikroprosessorer vurderes derimot som gjennomsnittlige, og det ble ikke identifisert fremragende aktivitet innen avansert produksjonsutstyr.[6]

[1] Vennerød et al., The Semiconductor Industry in Norway, 24–26.
[2] Vennerød et al., The Semiconductor Industry in Norway, 23–26.
[3] Vogl, Toftevaag og Wisland, D4.2 Report, 3, 9–33.
[4] Vennerød et al., The Semiconductor Industry in Norway, 39.
[5] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Sluttrapport*, 2026, avsnitt 3.6.3.
[6] Norges forskningsråd, Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side (2026), avsnittet om halvlederteknologi, mikroelektronikk og fotonikk.

1.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

NorFab er den viktigste offentlig finansierte infrastrukturen som dokumenteres i Menon-kilden. De tre universitetsnodene tilbyr åpne renrom for forskning og utvikling, mens SINTEF MiNaLab har produksjonskapasitet og kontraktproduksjon for en rekke selskaper. Spesialiseringen mellom nodene skal redusere unødvendig duplisering av kostbart utstyr.[7]

Kompetansesenteret CC-NorChip setter den norske infrastrukturen inn i et europeisk teknologi- og pilotlinjelandskap. Rapporten viser at videre utvikling av halvlederteknologi krever wafer bonding, chip-til-wafer-integrasjon, 3D-integrasjon, hybrid bonding, avansert pakking og kobling mellom elektronikk og fotonikk. Den omtaler også europeiske pilotlinjer som nanoIC, FAMES og Photonics for Quantum.[8]

Nasjonal infrastruktur er tilstrekkelig til forskning, prototyping og enkelte former for småskala produksjon, men ikke til en komplett nasjonal verdikjede for avanserte logikkbrikker. Teknologisk handlingsevne krever derfor et sammenhengende løp fra materialer og design via fabrikasjon, pakking, karakterisering og testing til europeiske pilot- og produksjonslinjer. Kildene gir ikke tilstrekkelige data om kapasitet, kø, kostnader, sikkerhetsnivå, teknisk støtte eller langsiktig driftsfinansiering.[9]

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur beskriver gode generiske renromsfasiliteter for nano-, kvante- og materialteknologi, men peker også på stort behov for oppgradering med banebrytende utstyr og vedlikehold av eksisterende laboratorier. Veikartets prinsipper understreker komplementaritet, bred tilgang, internasjonalt ledende forskning og langsiktig drift.[10]

1.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Menon anslår at 56 prosent av den kartlagte arbeidsstyrken hadde mastergrad og 11 prosent doktorgrad. Rundt en fjerdedel var født utenfor Norge, og nesten to tredeler av de ansatte med doktorgrad var utenlandsfødte. Kartleggingen identifiserte et stramt arbeidsmarked, men ikke en alvorlig mangel i 2023; tilgang til kompetent personell ble likevel vurdert som en flaskehals for framtidig vekst.[11]

Relevant utdanning dekker blant annet nanoteknologi, elektroniske systemer, fornybar energi og nanoteknologi, fotonikk samt mikro- og nanosystemteknologi. Kilden understreker samtidig at industrien rekrutterer bredt fra fysikk, kjemi, materialteknologi, datafag og ingeniørfag og ofte bruker intern opplæring for å bygge spesialisert halvlederkompetanse.[12]

CC-NorChip synliggjør behov for kompetanse i design og prosessintegrasjon på tvers av CMOS, MEMS, fotonikk, nye materialer, pakking, effektelektronikk og energieffektive arkitekturer. Dette innebærer at kompetansebehovet gjelder både dyp spesialisering og systemforståelse på tvers av komponenter, prosesser og anvendelser.[13]

Kompetansegrunnlaget er høyt utdannet og internasjonalt, men sårbart for global konkurranse om spesialister. Utdannings- og rekrutteringstiltak bør vurderes sammen med

[7] Vennerød et al., *The Semiconductor Industry in Norway*, 15–16 og 24–26.
[8] Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 Report*, 13–14, 23 og 28–33.
[9] Vennerød et al., *The Semiconductor Industry in Norway*, 24–26; Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 Report*, 28–33.
[10] Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025*, 7–9 og 22–27.
[11] Vennerød et al., *The Semiconductor Industry in Norway*, 5–7 og 26–30.
[12] Vennerød et al., *The Semiconductor Industry in Norway*, 26–30.
[13] Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 Report,* 9–33.

tilgang til renrom, designverktøy, pilotlinjer og industrielle problemstillinger, fordi praktisk erfaring er en sentral del av kapasiteten.[14]

Forskningsrådets porteføljeanalyse viser at nanoteknologi overlapper med underområdet elektronikk, maskinvare, smarte komponenter og kommunikasjonsteknologi, som økte med 28 prosent fra 2019 til 2023, særlig i næringslivet. Kategorien er bredere enn avanserte halvlederteknologier og kan derfor bare brukes som kontekst.[15]

FD-kunnskapsgrunnlaget viser en økning i doktorgrader innen teknologifag fra 268 i 2020 til 350 i 2024, men gir ikke et konsistent tall for avanserte halvlederteknologier alene. Det gir derfor ikke grunnlag for å fastslå kandidatproduksjon eller rekrutteringsbalanse på teknologiområdet.[16]

1.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFUs kartlegging og KVASTs sluttrapport plasserer avanserte halvlederteknologier blant områdene der Norge samlet står svakest. Vurderingen bygger på kombinasjonen av lav total publisering, lav global andel, lav andel blant de ti prosent mest siterte artiklene og betydelig lavere EU-aktivitet enn i de øvrige nordiske landene.[17]

Porteføljeanalysen dekker brede muliggjørende teknologier og dokumenterer ikke komplett søknadsvolum eller suksessrate for halvledere. Investeringsplanen prioriterer Chips JU som relevant internasjonalt partnerskap, men planlagt prioritering kan ikke brukes som dokumentasjon på oppnådd norsk prosjektuttelling.[18]

1.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

Menon beskriver den globale verdikjeden som høyt spesialisert. Norske designmiljøer er i stor grad fabless og avhengige av utenlandske produksjonslinjer, chip designverktøy, immaterielle rettigheter og leverandører. Rapporten viser også betydelig utenlandsk eierskap blant de større norske halvlederselskapene.[19]

CC-NorChip er et norsk kompetansesenter for chip- og sensorteknologier, samfinansiert gjennom Chips Joint Undertaking og deltakende land. Rapporten plasserer utviklingen i europeiske løp for avansert CMOS, FD-SOI, fotonikk, kvanteteknologi og heterogen integrasjon.[20]

Chips JU er eksplisitt prioritert i Forskningsrådets investeringsplan for muliggjørende teknologier 2026–2028. CC-NorChip gir en norsk kobling til det europeiske løpet koblet til European Chips Act, mens teknologitrendrapporten viser relevansen av pilotlinjer for nanoIC, FD-SOI, fotonikk og kvanteteknologi.[21]

På bakgrunn av dette vurderer vi at Norge har en moden og internasjonalt relevant nisjeposisjon i design av laveffekts kommunikasjon, MEMS, sensorer og utvalgte fotonikk- og materialområder, men ikke en komplett verdikjede. Europeisk deltakelse er derfor både en

---

[14] Vennerød et al., *The Semiconductor Industry in Norway*, 26–30.
[15] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier*.
[16] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.*
[17] Henrik Karlstrøm et al., Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier, NIFU Rapport 2025:17 (Oslo: NIFU, 2025); Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, KVAST: Sluttrapport, avsnitt 3.6.3.
[18] Norges forskningsråd, Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier, 3–6; Norges forskningsråd, Investeringsplan 2026–2028: Muliggjørende teknologier (2026), prioritering 2.
[19] Vennerød et al., The Semiconductor Industry in Norway, 8–10 og 21–23.
[20] Vogl, Toftevaag og Wisland, D4.2 Report, 1–3 og 28–33.
[21] Norges forskningsråd, *Investeringsplan 2026–2028: Muliggjørende teknologier*, prioritering 2; Andreas Vogl, Håvard Hem Toftevaag og Dag Wisland, *D4.2 Report on Technology Trends within Sensors*, 23 og 28–33.

nødvendighet/mulighet og en avhengighet. Handlingsevnen avhenger av tilgang til pilotlinjer og produksjon, men også av norsk innflytelse over standarder, prioriteringer og tilgangsvilkår.[22] Det er flere sterke norske bedrifter med internasjonale konkurransesterke produkter, herunder Nordic Semiconductor, Microchip Technology Norway, Texas Instruments Norway, Silicon Laboratories Norway, OniO, MEMSCAP, NEO, Tunable, SensiBel, Sonair, poLight, Optronics, Zimmer&Peacock.

2. Teknologier med kunstig intelligens (KI)

2.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

KVASTs spørreundersøkelse viser at KI var teknologiområdet med bredest rapportert aktivitet i UH- og instituttsektoren. EVALMIT beskriver norsk matematikk-, IKT- og teknologiforskning som samlet solid, ofte spesialisert i nasjonalt viktige nisjer.[23]

KI er det desidert største teknologiområdet innenfor Forskningsrådets IKT-portefølje, med 770 mill. kroner i utført FoU i 2025, en økning på 227 mill. kroner fra 2021. Nasjonale tall viser at innsatsen ble mer enn doblet fra 2019 til 2023. FoU-sektoren lå høyere enn næringslivet i 2019 og 2021, men ble forbigått av næringslivet i 2023. Tallene for 2025 er ennå ikke tilgjengelige. Analysen forventer et stort løft fra og med 2026, da de seks nasjonale KI-sentrene ble etablert i 2025, samt etableringen av Maritimt KI senter og Transport KI-senter i hhv 2025 og 2026.

Det bredere senterlandskapet kombinerer grunnleggende forskning og metodeutvikling med anvendelsesrettet og tverrfaglig forskning. SFF Integreat og SFI Visual Intelligence utvikler henholdsvis kunnskapsdrevet maskinlæring og metoder for komplekse visuelle data. De seks nasjonale KI-sentrene utfyller denne innsatsen med beslutnings-KI, legemliggjort KI, ressurs- og risikobevisst KI, pålitelig KI og menneskesentrert læring. Andre KI-tunge sentre viser bredden i anvendelser innen blant annet helse, maritim virksomhet, energi og klima, industri og logistikk, utdanning og forvaltning, medier og kultur samt jordobservasjon og skogbruk. Senterlandskapet viser at KI-innsatsen i stor grad følger områder der Norge allerede har fortrinn.

KI er også et kraftig verktøy for å utføre forskning og kan bidra til flere store gjennombrudd på andre forskningsområder, senest i en Alzheimer-studie der kunstig intelligens er brukt til å analysere enorme genetiske datasett[24]. Forskningsrådets merkesystem viser en dobling av innsatsen på digitalisering og bruk av IKT i forskning, fra 2024 til 2025. Vi antar at mye av dette er knyttet til å ta i bruk KI i forskningen. Utover dette har vi ingen egen merking av KI brukt i forskning i andre fagfelt. Uten å kunne tallfeste det, er det en betydelig vekst i bruken av KI på andre fagområder, spesielt innenfor teknologiområdene/materialteknologi/bioteknologi, helse og medisin, energi/mineraler/geologi, samfunnsfag/økonomi/psykologi, humaniora/historie/språkteknologi. Norske søkere har høy deltakelse i søknader innenfor EUs RAISE-utlysninger[25] særlig innenfor teknologiområdene og medisin og helse.

Tabellen nedenfor viser anvendelsesområdene og den KI-faglige kjernen i de seks nasjonale KI-sentrene. Disse inngår i et bredere senterlandskap som også omfatter Norwegian Maritime AI Centre, Transport KI-senteret og KI-tunge sentre i SFI-, SFF- og FME-

[22] Vennerød et al., The Semiconductor Industry in Norway, 8–10; Vogl, Toftevaag og Wisland, D4.2 Report, 28–33.
[23] Norges forskningsråd, FFI og NSM, KVAST: Delleveranse 3, 5-12; Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report.*
[24] Største genetiske studie av Alzheimers sykdom identifiserer 48 nye risikoområder - Oslo universitetssykehus HF
[25] RAISE: Resource for AI Science in Europe - Research and innovation

ordningene. Anvendelsesområdene viser hvor forskningen utvikles og prøves ut, ikke norsk produksjons- eller innføringsevne.

Senter	Tydelige anvendelsesområder	KI-faglig kjerne
TRUST	Helse, transport, forvaltning, sikkerhet og klimatilpasning	Pålitelig, rettferdig, trygg, bærekraftig og ansvarlig forvaltet KI
MishMash	Kunstnerisk utøving, kreative prosesser, helse og velvære, utdanning, kreative og kulturelle næringer, kulturarv og kreativ problemløsning	Kreativ og samkreativ KI, generativ KI, menneske-maskin-samspill
NCEI	Autonome systemer i luft, på land og i vann; navigasjon, manipulasjon og fysisk arbeid	Legemliggjort KI, robotpersepsjon, planlegging og samutforming av kropp og hjerne
SURE-AI	Innovasjonsprosjekter i offentlig og privat sektor; energi, miljø og samfunnsmessige problemstillinger er integrert i fagprofilen	Ressurseffektiv, forklarbar, robust, risikobevisst og etisk KI
AID	Energi, helse, logistikk og prosessindustri	Beslutningsstøtte, autonome beslutninger, usikkerhet, risiko og menneskelige preferanser
AI LEARN	Skole, arbeidsliv, hverdagsliv og demokratisk deltakelse	Menneskesentrert KI, hybrid intelligens, fleraktørøkosystemer og kompetansebygging

2.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

EVALMIT vurderer den brede forskningsinfrastrukturen for matematikk, IKT og teknologi som meget god, men vurderingen dokumenterer ikke særskilt tilgang, kø, kostnad, sikkerhetsnivå eller GPU-kapasitet for KI-forskning.

Nasjonal forskningsberegning ble styrket i 2026 gjennom oppgradering av superdatamaskinen Olivia til 448 NVIDIA Grace Hopper-GPUer. Norske forskere har også en nasjonal tildeling på EuroHPC-systemet LUMI i Finland. Kilden understreker at dette er forskningsskala, ikke kapasitet på nivå med de største kommersielle treningsanleggene.[26]

KVASTs EVALMIT-tillegg peker samtidig på at fasiliteter med et stort antall GPUer for trening og oppdatering av grunnmodeller framstod som mangelfulle som nasjonal ressurs, og anbefalte en nasjonal investeringsplan dersom Norge ønsker å utvikle egen ekspertise på området.[27]

I infrastrukturtildelingen høsten 2026 er eX-C3 SLICES Norge direkte relevant for KI. Infrastrukturen skal videreutvikle eksperimentell tungregning og testmiljøer for digitale

[26]Simula Metropolitan Center for Digital Engineering, *State of AI in Norway 2026*, 12.
[27]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3*.

systemer, og legge til rette for norsk deltakelse som node i den europeiske SLICES-infrastrukturen. Den skal støtte testing og utforsking innen KI, tingenes internett, kommunikasjonsteknologi og cybersikkerhet.

ELIXIR Norway er direkte relevant for datagrunnlaget til KI i livsvitenskapene. Infrastrukturen skal gjøre biologiske og medisinske forskningsdata enklere å finne, bruke og dele på en trygg og kvalitetssikret måte, og gjøre dataene bedre egnet for KI og avanserte analyser.

NorFab er indirekte relevant for KI gjennom tilgang til renrom og avansert utstyr for mikro- og nanoteknologi, blant annet sensorer, kommunikasjonsteknologi og kvanteteknologi. Den er relevant for KI-forskningen ved at den understøtter maskinvare- og sensorgrunnlaget for fysiske KI-systemer.

Samlet ser vi at infrastrukturen gir et bedre utgangspunkt enn tidligere, men handlingsevnen avhenger av hele kjeden: beregning, lagring, dataforvaltning, sikker tilgang, programvarestakker og avansert brukerstøtte. En ren opptelling av GPUer eller datasentre er utilstrekkelig. Det avgjørende er om norske forskere kan få forutsigbar tilgang til riktig kapasitet, med relevante data, kompetanse og sikkerhetsnivå. Europeisk tilgang reduserer behovet for å bygge alt nasjonalt, men skaper samtidig avhengighet av programdeltagelse, medfinansiering og prioriteringsmekanismer utenfor Norge.

2.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

EVALMIT peker på at en generasjon seniorforskere nærmer seg pensjonsalder, at det trengs flere forskere tidlig og midt i karrieren, og at doktorgradsproduksjonen bør økes. Evalueringen anbefaler ny forskningskapasitet i betydelig skala der Norge må ta igjen etterslep, og nevner KI eksplisitt.

KVAST-materialet beskriver rekruttering som vanskeligst innen cybersikkerhet og KI-teknologier. Det peker også på behov for sikkerhetsklarerte doktorer innen KI, maskinlæring og modellutvikling, og på at usikkerhet om sikkerhetsklarering kan føre til at gode kandidater velges bort. KI-sentrene har eksplisitte mål om kompetansebygging og planlegger å ansette nærmere 150 rekrutteringsstillinger i perioden 2026–2030, hvorav over 100 er doktorgradsstipendiater. Forskningssentrene som er forskningstunge på KI rekrutterer nærmere 50 postdoktorstipendiater og over 100 doktorgradsstipendiater i perioden 2020–2033. I tillegg vil de bidra til et høyt antall mastergrader. KI-milliarden bidrar også til å styrke kompetansen i næringslivet og offentlig sektor, ved at det er etablert mer enn 30 stipendiatstillinger i Nærings-ph.d.- og Offentlig sektor-ph.d.-ordningene med oppstart i 2025 og 2026.

Forskningsrådet finansierer to nasjonale forskerskoler innenfor KI, en med hovedvekt på teknologifagene og en med hovedvekt på humaniora og KI. De to forskerskolene samarbeider tett og vil bidra til høy kvalitet, tverrfaglighet, høy samfunnsnytte og relevans (for næringsliv og offentlig sektor) i utdanningen.

Sentrene styrker rekrutteringsgrunnlaget ved å kombinere metodeutvikling, sektorielle problemstillinger og tverrfaglighet. Det gjenstår likevel kunnskapshull om samlet antall KI-årsverk, karrierebaner, mobilitet, varige stillinger og knapp nøkkelkompetanse innen modelltrening, evaluering, forskningsprogramvare og drift av store beregningsmiljøer.

2.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFUs kartlegging karakteriserer Norge som en relativt sterk FoU-nasjon innen KI, basert på høy aktivitet justert for befolkning, svært høye siteringstall og sterk deltakelse i EU-finansierte

prosjekter med høy koordineringsgrad. KI var det største av de kartlagte sensitive teknologiområdene i norsk publisering.

Et kunnskapsgrunnlag utarbeidet til Forsvarsdepartementet viser om lag 2500 norske KI-publikasjoner i Web of Science i 2015–2024, hvor maskin- og dyplæring utgjorde den største underkategorien. Rapporten viser også sterk EU-finansiering, men bygger hovedsakelig på innvilgede prosjekter og kan ikke alene dokumentere samlet søknadsaktivitet eller suksessrate.

Prosjektsammendragene dokumenterer tydelig tverrfaglighet i KI-senterlandskapet, blant annet mellom informatikk, matematikk, statistikk, logikk, ingeniørfag, jus, etikk, samfunnsvitenskap, humaniora, pedagogikk, kunst og design.[28]

Kildene dokumenterer forskningskvalitet og europeisk konkurranseevne, men ikke hele mobiliseringsbildet. Senterlandskapet gir organisatoriske rammer for kritisk masse, langsiktighet, metodeutvikling og tverrfaglighet.

2.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

NIFU finner at Norge er sterkt posisjonert i EU-finansierte KI-prosjekter og har høy koordineringsgrad. Samtidig viser kartleggingen at Kina var Norges viktigste samarbeidspartner innen KI-publisering i 2024, og at samarbeidet over tid er blitt mer konsentrert om Kina. NIFU understreker at sterkt samarbeid ikke i seg selv dokumenterer avhengighet.

En nordisk sammenstilling viser at Norge skårer høyt på bruk, tillit og spredning av KI-ferdigheter, men lavere på offentlige investeringer, infrastruktur og produksjon målt i absolutte frontmodellindikatorer. Norge har ikke utviklet en generell grunnmodell fra bunnen av i global front, men har flere norske språk-, tale- og domenemodeller.

Europeisk samarbeid er sentralt fordi norske kapasiteter må kobles til felles beregningsressurser, dataområder, standarder og programmer. Deltakelse gir tilgang, men norsk påvirkning avhenger av aktiv konsortiedeltakelse, koordinatorroller og stabil nasjonal medfinansiering.

De nasjonale KI-sentrene har omfattende internasjonale partnerskap og vil bidra til økt mobilitet og internasjonal synlighet for norske forskningsmiljøer. Norge framstår sterkt integrert i europeisk KI-forskning gjennom deltakelse og koordineringsroller i EU-finansierte prosjekter. Kildene dokumenterer samtidig ikke at denne posisjonen gir selvstendig kontroll over generelle grunnmodeller, maskinvare, skytjenester eller skalerende plattformlag. En realistisk posisjon er derfor en spesialisert og internasjonalt integrert KI-nasjon, med nasjonal kapasitet i kritiske data-, evaluerings-, sikkerhets- og domenefunksjoner og europeisk arbeidsdeling om kapitalintensiv spissinfrastruktur.

[28] Norges forskningsråd, 6 KI-sentre Prosjektkatalog_m_popvit (prosjektsammendrag og populærvitenskapelige framstillinger for TRUST, MishMash, NCEI, SURE-AI, AID og AI LEARN, 2025).; Norges forskningsråd, KI-tunge Forskningssentre Prosjektkatalog_m_popvit (prosjektsammendrag og populærvitenskapelige framstillinger for Center for Digital Narrative, Integreat, BigInsight, MediaFutures, Visual Intelligence, Climate Futures, SmartForest og NorwAI, 2026).; Norges forskningsråd, Maritim KI-senter Prosjektkatalog_m_popvit (prosjektsammendrag og populærvitenskapelig framstilling for Norwegian Maritime AI Centre, 2025).

3. Kvanteteknologier

3.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

NIFUs kartlegging viser at norsk publisering innen kvanteteknologi økte fra fem publikasjoner i 2015 til 30 i 2024. Kvanteberegning hadde størst publiseringsvolum, mens kvantesensorer og -radar hadde minst. EVALNAT karakteriserte den norske posisjonen innen kvantevitenskap og -teknologi som svak og pekte på små og fragmenterte forskergrupper, manglende strategisk retning og svak kobling mellom grunnforskning og anvendelser.[29]

Det supplerende kunnskapsgrunnlaget identifiserer relevante miljøer ved UiO, NTNU, SINTEF, Simula, OsloMet, USN og UiB. Miljøene dekker blant annet kvanteoptikk, sensorer, materialer, algoritmer og feilretting. Det finnes også relevant kompetanse innen post-kvantekryptografi, blant annet ved NSMs Senter for anvendt kryptologi. Kilden understreker at porteføljeinformasjonen er et signal og ikke en fullstendig kartlegging av nasjonal kapasitet.[30]

Kartleggingen fra sommeren 2025 viser at NTNU og UiO er de største aktørene, med i underkant av 40 årsverk hver i fakultetsstillinger, i tillegg til stipendiater. Av de om lag 131 årsverkene var de største registrerte kategoriene kvantekjemi og kvantefysikk/kvantemekanikk, begge med om lag 27 årsverk, etterfulgt av kvantesensorer med 17, kvantematerialer med 16 og kvanteinformatikk med 15.[31]

I kunnskapsgrunnlaget vurderes kvantesensorer som området med tydeligst norske fortrinn. Det viser til komplementære miljøer innen materialteknologi, fotonikk, sensorelektronikk og metrologi ved blant annet UiO, NTNU, SINTEF, UiB, USN, FFI og Justervesenet. Kvantekommunikasjon har mer begrenset aktivitet, mens kvanteberegning har tyngde i algoritmer, programvare og teoretisk kvanteinformatikk framfor egen maskinvareutvikling.[32]

I Bergen åpnet høsten 2026 UiB Kvante - Senter for kvanteteknologi. Senteret er et samarbeid mellom UiB og Trond Mohn forskningsstiftelse og har et totalbudsjett på 81 mill. kroner over 5 år. Fire nasjonale sentre for kvanteteknologisk forskning på til sammen 244 millioner kroner ble tildelt av Forskningsrådet i 2025. Forskningssentrene er femårige og innen kvanteberegning, kvantekommunikasjon og kvantesensorer. Sentrene skal styrke kapasitet og kvalitet innen kvanteberegning, kvantekommunikasjon og kvantesensorer og skal bidra til forskerutdanning og styrke evnen til å håndtere sikkerhetsutfordringer:

- Centre for Defects in Semiconductors for Quantum Sensing (DSQS) – UiO – små materialdefekter som svært følsomme sensorer
- The Norwegian Quantum Software Center (NorQSoft) – Simula Research Laboratory – pålitelig programvare for kvantedatamaskiner
- Centre for Quantum Communication Networks and Applications (QCNA) – Simula UiB – sikker kommunikasjon og fremtidens kvantenettverk
- Centre for Quantum Computing and Applications (QSTAR) – SINTEF– grunnlaget for robuste og nyttige kvanteberegninger

Sentrene utfyller hverandre og er først og fremst en oppbygging av langsiktig forskningskapasitet og kompetanse, med praktisk utprøving og kontakt med brukere som bro til fremtidige anvendelser – ikke en garanti for ferdige kommersielle løsninger innen

[29] Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier*, 64-67; Norges forskningsråd, *EVALNAT: National report*.
[30] Norges forskningsråd, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*.
[31] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 6–8.
[32] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 9–11.

prosjektperioden. Dette samsvarer med nasjonale mål om å styrke både nasjonal teknologiutvikling og kunnskapsberedskap.

I 2026 ble det tildelt midler til et nasjonalt kunnskapsnettverk som skal samle forskningsorganisasjoner, næringsliv og offentlig sektor og styrke særlig nordisk og annet internasjonalt nettverkssamarbeid.

3.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur beskriver behov for infrastruktur for kvantesensorer, komponenter og systemer ved romtemperatur og kryogene temperaturer, samt nasjonal kvantekommunikasjonsinfrastruktur med noder, fibernettverk og sikker overføringskapasitet. Veikartet peker samtidig på norske styrker innen kvanteprogramvare, mellomvare og algoritmer og legger til grunn at tilgang til kvantemaskiner i stor grad må sikres gjennom internasjonalt, særlig nordisk, samarbeid.[33]

I 2025 ble det investert 43 millioner i to kvanteteknologirelaterte infrastrukturer ved NorFab og Sigma2. SINTEF etablerer fra 2026 en del av en europeisk fotonikk-kvantepilotlinje under Chips JU for 24 millioner kroner.

Norge deltar gjennom EuroHPC i europeisk infrastruktur for superdatamaskiner og kvantedatamaskiner. Gjennom LUMI-Q-konsortiet er det investert i en andel av den europeiske kvantecomputeren VLQ. Samtidig beskrives Norges rolle i kvanteberegningsinfrastruktur og kvantesikker kommunikasjonsinfrastruktur som begrenset, og tredjelandsstatus kan gi strukturelle begrensninger for vertskap for EU-finansiert infrastruktur.[34]

Kunnskapsgrunnlaget beskriver den nasjonale laboratorieinfrastrukturen som solid, men fragmentert. Det viser blant annet til QuSpin og NanoLab ved NTNU, MiNaLab og Hylleraas-senteret ved UiO, diamantbasert sensoraktivitet ved UiB, relevant sensorteknologi og kryogenikk i instituttsektoren og Justervesenets operative kvantemålestandarder.[35]

Norge har foreløpig en nasjonal testinfrastruktur for kvantekommunikasjon, og det foreslås en testlinje via fiber og satellitt. For beregning og simulering etterlyses et nasjonalt kvantedatasenter koblet til HPC og en nasjonal programvare- og algoritmelab.[36]

3.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Kartlegging av avlagte doktorgradsavhandlinger viser at kvanteteknologier utgjorde rundt tre prosent av avhandlingene innen de fire EU-prioriterte teknologiområdene kvanteteknologi, avanserte halvlederteknologier, bioteknologi og kunstig intelligens i perioden 2010–2024. Området var lite, men vokste mot slutten av perioden. Klassifiseringen er usikker (hver avhandling ble plassert i ett teknologiområde basert på tittel og eventuelt sammendrag).

Den nasjonale opptrappingen omfatter fire sentre og nye studieplasser. Volumet er likevel lavt sammenlignet med forventet behov og peker på begrenset erfaring med koordinatorroller og større strategiske prosjekter. Den næringsrettede kvanteutlysningen i 2026 er godt tilsøkt

[33] Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur* 2025, 25.
[34] Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025*, 12 og 48; Norges forskningsråd, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*, 2.
[35] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 21–22.
[36] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 22.

og skal mobilisere bedrifter, utløse private investeringer og styrke samspillet mellom bedrifter og forskningsorganisasjoner.[37,38]

Dagens utdanningskapasitet beskrives som lav sammenlignet med nordiske naboland og utilstrekkelig for framtidige behov. UiO har etablert bachelor- og masterløp, NTNU en studieretning i kvanteteknologi, OsloMet en masterspesialisering og Quantum Hub, og UiB har startet et sivilingeniørstudium i 2026. Kilden anbefaler samordnede masterløp, flere doktorgrads- og postdoktorstillinger og modulbasert videre- og etterutdanning.[39]

3.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFUs bibliometriske kartlegging viser at norske publikasjoner innen kvanteteknologi samlet hadde siteringsinnflytelse under verdensgjennomsnittet. Norge deltok i tre-fire europeiske prosjekter i de ulike uttrekkene, vesentlig færre enn Sverige, Danmark og Finland. Norges andel av tildelte midler var på 1,5 prosent, mot 5,0 prosent i den samlede europeiske prosjektporteføljen.[40]

Forskningsrådets kvanteportefølje økte med 28 prosent fra 2020 til 2024, til 61 mill. kroner fordelt på 25 prosjekter. Prosjektene er innvilgede prosjekter. Det er ikke foretatt et samlet uttrekk over alle søknader, karakterer, søkte beløp og innvilgelsesrater i Forskningsrådet, Horisont Europa og QuantERA.[41]

Kunnskapsgrunnlaget til kvantestrategien omtaler flere norske miljøer som internasjonalt sterke, særlig innen kvantesensorer, materialer, fotonikk, algoritmer og programvare.[42]

3.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

Norge vurderes som svakt posisjonert sammenlignet med danske, finske og enkelte europeiske miljø målt ved publiseringsvolum, prosjektaktivitet og synlighet i europeisk infrastruktur. Norske miljøer har særlig satset på kvantealgoritmer og programvareutvikling, som framstår som en mer realistisk spesialisert posisjon.[43]

Europeisk deltakelse gir tilgang til Quantum Flagship, utlysninger, faglige nettverk, infrastruktur og kompetanse. Begrenset deltakelse innebærer risiko for at standarder, infrastrukturvalg og systemintegrasjon formes uten tilstrekkelig norsk innflytelse. Investeringer i EuroHPC er prioritert av Forskningsrådet framover, mens norsk deltagelse i QuantERA er besluttet avsluttet. [44]

Kunnskapsgrunnlaget for en norsk kvantestrategi konkluderer med at Norge har reelle muligheter til å ta internasjonale posisjoner, men at dette krever målrettet innsats, koordinering og betydelige offentlige og private investeringer. Det legger vekt på forskningsinfrastruktur, kompetanse og rekruttering, kobling mellom grunnforskning og sluttbrukere, kommersialisering og sivilt-militært samarbeid. Kunnskapsgrunnlaget viser at Sverige, Danmark og Finland har mer helhetlige tilnærminger som omfatter forskning,

---

[37] Norges forskningsråd, *Næringsrettet kvanteteknologi*, 2026.
[38] Norges forskningsråd og Innovasjon Norge, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*, 1-2.
39 Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 11–13.
[40] Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier*, 65-67.
[41] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side*, 42.
[42] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 4 og 9–11.
[43] Norges forskningsråd og Innovasjon Norge, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*, 2.
[44] Norges forskningsråd, *Investeringsplan: Muliggjørende teknologier 2026-2028*:Norges forskningsråd, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*.

utdanning, infrastruktur, kommersialisering, sikkerhet og internasjonalt samarbeid. Finland har operasjonelle kvantedatamaskiner og sterke miljøer innen kryogenikk og prosessorer, mens Danmark har bygget et mer kommersielt og sikkerhetsorientert økosystem.[45]

4. Bioteknologier

4.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

Evalueringen av biovitenskap publisert i mars 2024 (EVALBIOVIT) er den fagevalueringen som er mest relevant for bioteknologi. Landskapet beskrives som mangfoldig og desentralisert, med mange relativt små grupper. Norsk biovitenskapelig forskning vurderes samlet som god, med enkelte grupper i internasjonal front, men også enkelte grupper under internasjonalt anerkjent nivå.[46]

Evalueringen vurderer omfanget av norsk bioteknologisk forskning for mat- og ikke-matrelaterte anvendelser som relativt begrenset i et internasjonalt perspektiv. Evalueringen dokumenterer samtidig relevante miljøer, moderne forskningsinfrastruktur og resultater med betydelig samfunns- og næringsrelevans innen blant annet genomikk, landbruksbioteknologi, akvakultur, miljø-DNA og syntetisk biologi. Hovedutfordringene er et fragmentert forskningslandskap, begrenset kritisk masse, svak strategisk koordinering, utilstrekkelig kobling mellom biovitenskap, beregningsmetoder og KI, svekket rekrutteringsgrunnlag og en begrenset nasjonal bioteknologi- og farmasøytisk industri.

Porteføljeanalysen peker på tre sterke, men ulike økosystemer innenfor bioteknologi. Biomedisin og helse er størst både nasjonalt og i Forskningsrådets bioteknologiportefølje. Havbruk og marine næringer har miljøer innen nye fôrmidler, avl og reproduksjon, vaksiner, fiskehelse og utnyttelse av marin biomasse. Landbruksbioteknologien inngår i et samarbeidsøkosystem rundt avl, fôr og plantehelse. Industriell bioteknologi har fortsatt et lite omfang nasjonalt, men har vokst og er den delen av feltet som mottar mest EU-finansiering.[47]

NIFUs prosjektkartlegging for 2020–2024 (avgrenset til KVAST-definisjonen av bioteknologi) viser størst prosjektdeltakelse ved NTNU og NMBU, etterfulgt av UiO, UiB, OUS og UiT i UH- og helsesektoren. SINTEF er største instituttaktør, fulgt av NORCE, Nofima og Havforskningsinstituttet. NIFU understreker at prosjekt- og publikasjonsdata bare delvis synliggjør næringsliv og aktivitet som ikke publiseres.[48]

Vi vurderer at bredden gir Norge kapasitet til å forstå og utvikle bioteknologi på tvers av helse, mat, hav og industri. Samtidig reduserer fragmenteringen evnen til å opprettholde kritisk masse innen smale, raskt utviklende underområder. Det mest realistiske norske fortrinnet ligger derfor i spesialiserte miljøer som kombinerer biologiske ressurser, langsiktige datasett, avansert analyse og sterke brukerbehov, snarere enn i bredt teknologisk lederskap på hele bioteknologiområdet.

4.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

EVALBIOVIT vurderer tilgjengeligheten av moderne forskningsinfrastruktur som en klar norsk styrke. Dette gjelder molekylære screeningplattformer, massespektrometri, genomikk,

[45] Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *Veien mot en norsk kvantestrategi*, 25–30.
[46] Norges forskningsråd, *EVALBIOVIT: National report*, 6–19.
[47] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier*.
[48] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side*.

sekvensering, mikroskopi, forskningsfartøy, forsøks- og feltfasiliteter for kontrollerte studier av planter, dyr og produksjonssystemer, kontrollerte klimafasiliteter, bioraffineri, veterinærfasiliteter, pilotanlegg for mat og langsiktige datasett. Slike forsøksfasiliteter kan omfatte gårdsanlegg eller forsøksstasjoner der forskere gjennomfører kontrollerte studier under realistiske drifts- og miljøforhold. Mange plattformer er tilgjengelige for delt bruk. Evalueringen peker samtidig på usikker langsiktig finansiering, særlig for tidsserier, og på utilstrekkelig museumsinfrastruktur.[49]

Veikartet legger til grunn at nasjonale infrastrukturer skal være komplementære, gi bred tilgang, muliggjøre internasjonalt ledende forskning og ses i et livsløpsperspektiv. Norske miljøer er koblet til europeiske infrastrukturer gjennom blant annet ELIXIR Europe, EU-OPENSCREEN ERIC, Euro-BioImaging ERIC, EOSC og andre ESFRI-strukturer.[50,51]

I Forskningsrådets tildeling av infrastrukturmidler 2026 ble ELIXIR5 for FAIR og KI-klare livsvitenskapsdata, og Aquafeed innvilget. ELIXIR ble vurdert som helt nødvendig for at data fra sekvensering, proteomikk og andre datagenererende infrastrukturer skal komme til nytte. Dette er en viktig videre satsing innenfor et stadig voksende felt innenfor bioinformatikk og biologiske data/e-infrastruktur for livsvitenskap. Aquafeed Technology Centre Phase II er en oppgradering, videreføring og utvidelse av en velfungerende forskningsinfrastruktur for utvikling av nye råstoffer til fôr i akvakultur og havbruk. Infrastrukturen vurderes som unik i norsk og europeisk sammenheng og viktig for bærekraftige fôrråvarer, matsikkerhet, beredskap, sirkulærøkonomi og bedre ressursutnyttelse.

Det øvrige søknadstilfanget synliggjør både supplerende behov og svakheter. Flere øvrige søknader til infrastruktur relevant for bioteknologi nådde ikke opp i konkurransen. Søknadene viser en kjede fra biologiske ressurser og prøver via data, sekvensering, proteomikk, avbildning og screening til pilotering, men med varierende modenhet og finansieringsgrunnlag.

Forskningssentre og senterordninger er en del av det organisatoriske økosystemet rundt bioteknologi. Forskningsrådets tidligere bioteknologiprogrammer (FUGE og Biotek2021) og Senter for Digitalt liv Norge har bidratt til nasjonal koordinering, kompetansebygging og kobling mellom fagmiljøer. Digitalt liv Norge har særlig arbeidet med konvergens mellom bioteknologi, data og beregningsmetoder, tverr- og transfaglighet og ansvarlig forskning og innovasjon.[52,53]

EUs forordning om nye genomiske teknikker viser til at teknologisk handlingsevne også krever regulatorisk vitenskap. NATO-materialet utvider dette behovet til sikker forvaltning av biologiske data, biosensorer, CBRN-deteksjon og vurdering av flerbruks- og misbruksrisiko.[54,55]

Samlet vurderer vi at forskningsinfrastruktur relevant for bioteknologi er en tydelig norsk styrke, samtidig som infrastruktursøknadene synliggjør behov for videreutvikling og oppgradering på flere delområder. For teknologisk handlingsevne er det avgjørende at infrastrukturen behandles som et sammenhengende økosystem: biologiske ressurser og

[49]Norges forskningsråd, *EVALBIOVIT: National report*. 6–19.
[50]Norges forskningsråd, Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025 (2025), 4–15 og 22–43; European Strategy Forum on Research Infrastructures, ESFRI Landscape Analysis 2024 (2024).
[51]European Strategy Forum on Research Infrastructures, *ESFRI Landscape Analysis*, 2024.
[52]Peter Varnai et al., *Digital Life Norway: AS IS Report*, Technopolis Group, 2020; Erik Arnold et al., *Moving the Digital Life Sciences in Norway towards Increased Innovation: Lessons from International Innovation Practices*,Technopolis Group, 2021).
[53]Norges forskningsråd, *Strateginotat for bioteknologi*.
[54]NATO, *Summary of NATO's Biotechnology and Human Enhancement Technologies Strategy*, 2024.
[55]European Commission, *Proposal for a Regulation on Plants Obtained by Certain New Genomic Techniques and Their Food and Feed*, COM (2023) 411 final (5 July 2023), explanatory memorandum and annexes 1–3.

biobanker, instrumentering, dataforvaltning, beregning, pilotering, sikker tilgang og teknisk personell må finansieres og utvikles koordinert. Uten stabil drift av ELIXIR-lignende kompetanseinfrastruktur og oppgradering av instrumentplattformer kan verdien av store datamengder og prøvesamlinger ikke realiseres.

4.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Kildene gir et sammensatt bilde. EVALBIOVIT peker på aldrende fagmiljøer og behov for etterfølgerplanlegging i deler av biovitenskapen.[56] Forskningsrådets erfaring er samtidig at det på enkelte bioteknologiske områder har vært flere ph.d.-utdannede enn relevante stillinger i akademia og næringsliv. Utfordringen kan derfor ikke beskrives som en generell mangel på kandidater, men som manglende samsvar mellom fagprofil, karrieremuligheter, varige stillinger og dokumenterte kompetansebehov.

Forskningsrådets investeringsplaner prioriterer doktorgradsprosjekter i teknologitunge bedrifter, mobilitet og hospitering i næringslivet. For bioteknologi er kompetansebehovene knyttet både til biologisk fagkompetanse og til bioinformatikk, dataforvaltning, KI, instrumentering, prosessering og regulatorisk forståelse.[57,58]

4.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFU identifiserte 426 norske Web of Science-publikasjoner innen bioteknologier i perioden 2015–2024. Den årlige publiseringen økte fra 18 artikler i 2015 til 58 i 2024. Volumet er lavt sammenlignet med de største sensitive teknologiområdene. Syntetisk biologi er underområdet med lavest publiseringsvolum.[59,60]

Siteringsbildet er klart sterkere enn volumet. NIFUs undersøkelse viser at ni av de ti mest publiserende norske institusjonene hadde en andel topp 10 prosent mest siterte artikler over verdensgjennomsnittet. På områdenivå ligger Norge høyt på den fagnormaliserte topp-10-prosentindikatoren. Forskningsrådets porteføljeanalyse for 2020–2024 viser at publikasjoner fra bioteknologiporteføljen i gjennomsnitt ble sitert 80 prosent over verdensgjennomsnittet på feltet.[61,62,63]

Porteføljeanalysen for 2025 viser en omfattende bioteknologiportefølje, finansiert med både nasjonale midler og EU-midler. Samtidig utgjør den strategiske bioteknologiinnsatsen en liten del av den samlede nasjonale innsatsen, og andelen strategiske midler i porteføljen har gått ned over tid. Både universitets- og høgskolesektoren og næringslivet har fått mindre uttelling de senere årene.

NIFU finner at Norge mottar EU-midler nær det europeiske gjennomsnittet på bioteknologi, og relativt mye justert for folketall, med høy koordineringsgrad. Norge deltar samtidig i færre prosjekter enn de øvrige nordiske landene. Porteføljeanalysen dokumenterer samlet EU-

[56] Norges forskningsråd, *EVALBIOVIT: National report*.
[57] Norges forskningsråd, Investeringsplan: Muliggjørende teknologier 2026–2028 (2026).
[58] Norges forskningsråd, Investeringsplan: Mat og bioressurser 2026–2028.
[59] Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[60] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side*.
[61] Norges forskningsråd, *EVALBIOVIT: National report.*
[62] Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[63] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier.*

finansiering og viser at instituttsektoren, når CEPI holdes utenfor, henter mest EU-midler, særlig innen mikrobiell fermentering og enzymatiske prosesser.

Samlet dokumenterer kildene høy faglig kvalitet, men begrenset volum og ufullstendig mobilisering. Bibliometrien gir et tydelig signal om at norske miljøer produserer forskning med gjennomslag, mens prosjektdata viser at kvaliteten ikke konsekvent oversettes til bred europeisk deltakelse.

4.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

NIFU viser at Tyskland er Norges viktigste sampubliseringsland innen bioteknologier. Norge har høy koordineringsgrad og EU-finansiering omtrent på europeisk gjennomsnitt, men et lavere antall EU-prosjekter enn de øvrige nordiske landene. Den norske bioteknologiporteføljen er koblet til Horisont Europas klynge 1 Helse og klynge 6 Mat, bioøkonomi, naturressurser, landbruk og miljø, i tillegg til europeiske partnerskap og infrastrukturer.[64][65]

Den europeiske infrastrukturen er mer integrert og dataintensiv. ESFRI framhever interoperabilitet, åpenhet, digital transformasjon, tverrfaglighet og bærekraftig finansiering. Norske noder og medlemskap gir tilgang til kompetanse, tjenester og nettverk som det ikke er hensiktsmessig å bygge nasjonalt. Dette innebærer samtidig langsiktige institusjonelle og finansielle forpliktelser.[66]

Samlet sett har Norge en spesialisert og delvis moden posisjon, men ikke en europeisk lederposisjon. Modenheten er høyere innen helse-, marin- og landbruksrelatert bioteknologi enn innen industriell bioteknologi og syntetisk biologi. Europeisk integrasjon reduserer behovet for parallelle nasjonale investeringer, men øker betydningen av stabil norsk medfinansiering, aktiv nodestrategi og evne til å ta koordinator- og styringsroller. Teknologisk handlingsevne avhenger derfor både av selvstendig nasjonal kapasitet i kritiske ledd og av varig tilgang til europeiske økosystemer.

5. Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier

5.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

EVALMITs hovedbilde er at norsk IKT-forskning har flere sterke miljøer, men at de er spredt på tvers av fag og institusjoner. Innenfor dette teknologiområdet er det særlig dokumenterte styrker innen cybersikkerhet/kryptografi, IoT og mobilkommunikasjon, kontroll og autonome systemer, HCI/visualisering og programvare. Anvendt og tverrfaglig forskning står gjennomgående sterkere enn grunnleggende forskning, mens mindre og svakere miljøer ofte mangler kritisk masse, tydelig strategi og internasjonale nettverk.

Simula framheves innen kryptografi, kommunikasjon og programvareutvikling; SINTEF innen IoT, programvare og maritim IKT; NTNU innen kontroll, robotikk, autonome systemer, ingeniørkybernetikk og programvareutvikling; UiO innen signal- og bildebehandling, visualisering, pålitelige systemer, robotikk og intelligente systemer; UiB innen visualisering;

[64] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier.*
[65] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.*
[66] Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025*; European Strategy Forum on Research Infrastructures, *ESFRI Landscape Analysis 2024*.

og UiA innen IoT og mobilkommunikasjon. EVALMIT framhever også smalere styrker ved NORCE innen jord- og romobservasjon.[67]

Innen cybersikkerhet og kommunikasjonsnettverk peker evalueringen særlig på Simula, UiA og SINTEF, og anbefaler samtidig sterkere satsing på nye teknologier som 6G. Innen HCI, VR og visualisering trekkes særlig miljøene ved UiB og UiO fram, mens norsk forskning innen styring, kontroll, robotikk og autonome systemer vurderes som internasjonalt svært sterk, særlig ved NTNU. Norsk forskning innen programvareutvikling og informasjonssystemer vurderes også som svært god, med sterke miljøer ved NTNU, Simula og UiO, mens forskning som omfatter cyber-fysiske systemer inngår i et bredere, internasjonalt sterkt miljø innen informasjons-, kraft- og produksjonsteknikk, særlig ved NTNU og SINTEF.

I KVASTs sammenstillinger pekes NTNU og SINTEF på som sentrale innenfor sensitive teknologiområder. I kunnskapsgrunnlaget til Forsvarsdepartementet vurderes det at Norge har høy kompetanse innen enkelte etablerte forskningsområder og står sterkt innen navigasjon knyttet til autonome kjøretøy, men at Norge mangler ledende forskning innen 6G-kommunikasjonssystemer sammenlignet med tydeligere strategier i Danmark og Sverige.

Forskningsrådet tildelte i 2025 støtte til 19 nettverk for å følge opp fagevalueringene. Fire av nettverkene har kobling til teknologi: CONNECT-Q ved NTNU, som omfatter kommunikasjon, nettverk, kryptografi og kvanteteknologi; Nettverk for hybride digitale tvillinger innen grønn energi ved OsloMet; Nettverksbygging for forskning på tillitsvekkende KI og sikkerhet ved Simula; og Software Engineering Hub Norway ved UiO. Software Engineering Hub Norway er relevant fordi programvareutvikling og digitale plattformer inngår uttrykkelig i teknologiområdets avgrensing.[68] Nettverkene skal blant annet gi bedre utnyttelse av kompetanse mellom geografisk spredte grupper, kobling mellom grunnforskning og anvendt forskning, bedre bruk av forskningsinfrastruktur, internasjonalt samarbeid og posisjonering for Horisont Europa.[69]

Bildet viser robust anvendt kapasitet, men ikke én samlet nasjonal klynge som dekker hele området. Styrken ligger i komplementære miljøer innen kommunikasjonssystemer, navigasjon, maritim teknologi, cybersikkerhet, digitale identiteter og menneske-maskin-interaksjon. Fragmentering kan hemme langsiktig kapasitetsbygging på tvers av underområdene. For teknologisk handlingsevne er det særlig viktig å koble grunnleggende IKT-forskning, systemintegrasjon og sektorvise testarenaer.

5.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

EVALMIT vurderer mengden og kvaliteten på forskningsinfrastruktur tilgjengelig for norske MIT-forskere som meget god. Dette gir et godt grunnlag for forskningsambisjoner og norsk deltakelse i internasjonalt samarbeid.[70]

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur legger vekt på et helhetlig infrastrukturlandskap, bred fysisk og digital tilgang, livsløpsfinansiering, FAIR-prinsippene, avansert brukerstøtte og sikker tilgangsstyring. For sensitive data og teknologi skal datadeling følge prinsippet «så åpent som mulig, så lukket som nødvendig». Veikartet viser også norsk deltakelse i EOSC

[67] Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report.*
[68] Norges forskningsråd, *Støtte til nettverk for å følge opp nasjonale fagevalueringer*, søknadsresultater, publisert 10. mars 2025, oppdatert 13. november 2025.
[69] Norges forskningsråd, *Støtte til nettverk for å følge opp nasjonale fagevalueringer*, formål og prioriterte behov, 2025.
[70] Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report.*

og EuroHPC og framhever at internasjonalt samarbeid gir tilgang til forskningsinfrastruktur Norge ikke kan bygge alene.[71]

Evalueringen av Programmet for et Digitalt Europa viser at norsk deltakelse har gitt tilgang til sentral digital infrastruktur, test- og utviklingsmiljøer, dataområder for sikker og interoperabel datadeling og felles europeiske satsinger på digital sikkerhet og beredskap. På evalueringstidspunktet hadde norske miljøer deltatt i 46 prosjekter, og omtrent halvparten av søknadene med norsk deltakelse hadde fått finansiering.[72]

Blant infrastrukturtildelingene i 2026 er eX-C3 SLICES og NorFab særlig relevante. eX-C3 SLICES skal videreutvikle nasjonal infrastruktur for eksperimentell tungregning og testmiljøer for digitale systemer, og legge til rette for norsk deltakelse som node i den europeiske SLICES-infrastrukturen. Infrastrukturen er direkte relevant for kommunikasjonsteknologi, tingenes internett og cybersikkerhet. NorFab skal videreutvikle nasjonal infrastruktur for mikro- og nanoteknologi med tilgang til avansert utstyr og renromsfasiliteter og er tilgrensende relevant for komponent- og maskinvaregrunnlaget.

Tildelingen til eX-C3 SLICES Norge konkretiserer en kapasitet som den tidligere analysen bare beskrev som et behov: eksperimentelle testmiljøer for sammenkoblede digitale systemer. Den kan styrke nasjonal evne til å teste kommunikasjon, IoT og cybersikkerhet i kontrollerte omgivelser og samtidig gi en kobling til en europeisk infrastruktur. NorFab styrker et annet lag i verdikjeden, komponent- og fabrikasjonsgrunnlaget, men er ikke i seg selv en testinfrastruktur for nettverk, navigasjon eller digitale plattformer. De nye tildelingene reduserer derfor enkelte infrastrukturgap, men dokumenterer ikke samlet kapasitet, faktisk brukertilgang, sikkerhetsnivå, interoperabilitet eller langsiktig drift.

Dokumentasjonen gir likevel ikke grunnlag for å konkludere med at Norge har en helhetlig og sammenhengende infrastruktur for hele teknologiområdet. Det mangler samlet informasjon om faktisk brukertilgang, sikkerhetsnivå, interoperabilitet, kapasitetsutnyttelse og langsiktig drift. Kildematerialet dokumenterer heller ikke tilstrekkelig kapasiteten for PNT- og navigasjonstest, radio- og elektromagnetisk testing, cyber-ranges eller integrerte testmiljøer på tvers av kommunikasjon, data og programvare. Tilgang til europeiske infrastrukturer styrker handlingsevnen, men innebærer samtidig avhengighet av europeiske programmer, standarder og styringsstrukturer.

5.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

EVALMIT peker på at en generasjon seniorforskere nærmer seg pensjonsalder. Evalueringen anbefaler mer rekruttering blant forskere tidlig og midt i karrieren, økt doktorgradsproduksjon og større evne til å etablere ny forskningskapasitet når teknologi og behov endres. Den framhever også behovet for mer grunnleggende forskning som fundament for anvendt MIT-forskning.[73]

Evalueringen av DIGITAL viser at programmet har bidratt til utdannings- og opplæringstilbud, men beskriver EU-kompetansen i Norge som spredt og fragmentert. Instituttsektoren deltar relativt lite, blant annet fordi finansieringsvilkårene gir lav reell timesats.[74]

---

[71]Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025.*
[72]Samfunnsøkonomisk Analyse, *Evaluering av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et Digitalt Europa (DIGITAL),* Rapport 2-2026.
[73] Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report.*
[74]Samfunnsøkonomisk Analyse, *Evaluering av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et Digitalt Europa (DIGITAL),* Rapport 2-2026.

Kompetansegrunnlaget er relativt sterkt i etablerte anvendelsesområder, men sårbart i overgangene mellom radio- og nettverksteknologi, cybersikkerhet, PNT, programvare, menneske-maskin-interaksjon og systemintegrasjon. Generasjonsskiftet gir risiko for tap av nøkkelkompetanse, men også en mulighet til å bygge kapasitet i 6G, Open RAN, postkvantekryptografi, robust PNT og sikre distribuerte systemer. Rekruttering bør kobles til testarenaer, forskningssentre og europeiske konsortier.

5.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFU identifiserte en økning i norske Web of Science-publikasjoner innen avansert samband, navigasjon og digitale teknologier fra 8 i 2015 til 92 i 2024. De mest aktive norske institusjonenes artikler er høyt sitert internasjonalt. Tingenes internett og virtuell virkelighet er et stort underområde, mens cybersikkerhet er den nest største underkategorien i NIFUs avgrensing.[75]

Evalueringen av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et Digitalt Europa viser høy gjennomslagsrate sammenlignet med andre europeiske land for programmet samlet, med finansiering til omtrent halvparten av søknadene med norsk deltakelse. Dette er ikke en teknologiavgrenset suksessrate for kapittel 4.5, fordi programmet omfatter flere strategiske områder og den norske porteføljen er preget av kompetanse- og koordineringssentre.[76]

5.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

NIFU vurderer ikke Norge som ledende i volum på de sensitive teknologiområdene, men finner gjennomgående høye siteringstall på de fleste områder. Rapporten understreker at samarbeid ikke i seg selv dokumenterer avhengighet, og at prosjekt- og publikasjonsdata må tolkes som ulike mål på FoU-aktivitet.[77]

DIGITAL er EUs investerings- og kapasitetsbyggingsprogram for digital omstilling. Evalueringen konkluderer med at norsk deltakelse har styrket kompetanse og tilgang til digital infrastruktur, men at potensialet ikke er fullt utnyttet. Norske aktører deltar også i styringsstrukturene rundt EuroHPC, Chips JU og ECCC.[78]

Samlet viser dette at Norge har en moden nisje- og anvendelsesposisjon, men ikke en bred systemposisjon. For navigasjon, maritime systemer, cybersikkerhet og sektorintegrasjon finnes sterke norske inngangspunkter. For 6G, Open RAN, digitale identitetsinfrastrukturer og plattformøkosystemer vil modenheten i større grad avhenge av europeiske programmer, testmiljøer, standardiseringsprosesser og verdikjeder. Handlingsevnen krever både nasjonal kapasitet i sikkerhetskritiske kjernefunksjoner og varig tilgang til europeiske infrastrukturer og konsortier.

6. Avanserte sensorteknologier

6.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

Vurderingsrapporten om europeiske teknologiområder identifiserer sentrale forskningsmiljøer ved SINTEF, NTNU, UiO, Uit og NORCE. Miljøene arbeider blant annet med mikrosystemer, optiske sensorer, avanserte materialer og integrerte målesystemer. Norges styrke ligger først

[75]Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[76]Samfunnsøkonomisk Analyse, *Evaluering av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et Digitalt Europa (DIGITAL),* Rapport 2-2026.
[77]Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[78]Samfunnsøkonomisk Analyse, *Evaluering av norsk deltakelse i og utbytte av Programmet for et Digitalt Europa (DIGITAL*), Rapport 2-2026.

og fremst i nisjebaserte miljøer, anvendelsesdrevet systemintegrasjon og småskala produksjon.[79]

KVAST-undersøkelsen viser at avanserte sensorteknologier er relativt bredt representert i forskningssystemet. For hovedkategorien ble det registrert 17 svar om stor eller noe aktivitet i UH-sektoren og 29 i instituttsektoren. Underkategorien elektrooptiske, radar-, kjemiske, biologiske, strålings- og distribuerte sensorer var blant underkategoriene der minst 15 enheter rapporterte aktivitet. Magnetometre, magnetiske gradiometre, gravimetre og gradiometre var derimot blant underkategoriene der færre enn fire enheter rapporterte aktivitet.[80]

CC-NorChip-rapporten er utarbeidet av SINTEF og Universitetet i Oslo og beskriver teknologiutvikling innen chipbaserte sensorer og MEMS, fotonikk og mikro- og nanoelektronikk. Rapporten viser blant annet et norskutviklet PMUT-eksempel fra SINTEF i Chips JU-prosjektet Listen2Future og peker på nye anvendelser for piezoMEMS, fotoniske sensorer, LiDAR, biosensorer og integrerte målesystemer.[81]

Aktørbildet tyder på at Norge ikke har én samlet nasjonal styrkeposisjon for hele sensorområdet, men flere komplementære nisjer. Bred aktivitet i instituttsektoren og sterke koblinger til krevende norske anvendelsesområder gir gode forutsetninger for forskning og systemutvikling.

CC-NorChip-rapporten styrker vurderingen av at sensorområdet må analyseres i sammenheng med halvledere, fotonikk, materialer, avansert pakking og dataanalyse. Den dokumenterer teknologitrender, men gir ikke en komplett oversikt over norske miljøers størrelse, kvalitet eller kritiske masse.[130]

6.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

SINTEF MiNaLab, NorFab og CC-NorChip trekkes fram som infrastrukturer som kobler norske miljøer til utvikling, prototyping og europeiske kapasiteter. Infrastrukturene understøtter sensorteknologi som del av en bredere verdikjede for halvledere, sensorer og fotonikk.[82]

CC-NorChip-rapporten viser at videre utvikling av sensorer avhenger av prosess- og integrasjonsteknologi, blant annet wafer bonding, chip-til-wafer-integrasjon, 3D-integrasjon, hybrid bonding og samvirke mellom MEMS, ASIC-er og fotoniske komponenter. For fotonikk framheves heterogen integrasjon og kobling mellom chip, fiber og frirom som vedvarende utfordringer.[130]

Norkart-kartleggingen viser et annet infrastrukturlag: kommunene bruker sensorer fra flere leverandører med ulike dataformater og dashbord, og etterspør felles plattformer, standardiserte formater, dataeierskap, åpne grensesnitt og sikker dataflyt. Kartleggingen fant også at investeringsbudsjett til sensorer ikke alltid følges av budsjett til drift.[83]

Den nasjonale infrastrukturen gir et viktig grunnlag for prototyping og småskala utvikling, men teknologisk handlingsevne avhenger av et sammenhengende infrastrukturløp fra materialkarakterisering og mikro-/nanofabrikasjon via kalibrering, test og validering til sikker datalagring, analyse og deling.

---

[79] Norges forskningsråd, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*.
[80] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3*.
[81] Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 report on technology trends within sensors, photonics and/or chips*. CC-NorChip.
[82] Norges forskningsråd, *Vurdering av teknologiområder til EKF DL*.
[83] Thorsen og Solli, *Fra sensor til samfunn: Kartlegging av brukerbehov innen sensorteknologi i Kommune-Norge.*

Kildene synliggjør at dette løpet også må omfatte integrasjon og pakking på komponentnivå og interoperabilitet, dataeierskap og langsiktig drift på brukersiden. Norkart-funnene kan ikke brukes som mål på forskningsinfrastruktur, men de dokumenterer krav som forsknings- og testmiljøer må kunne håndtere.[84]

6.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

EVALMIT framhever at moderne målesystemer i økende grad integreres med maskinlæring og KI-algoritmer, og anbefaler synergiprosjekter der dataspesialister og domeneeksperter samarbeider. Dette peker på et kompetansebehov i skjæringspunktet mellom sensorfysikk, materialer, elektronikk, signalbehandling, datavitenskap og systemintegrasjon.[85]

CC-NorChip-rapporten viser at kompetansebehovet også omfatter nye materialer, MEMS-prosessering, wafer bonding, heterogen integrasjon, integrert fotonikk, lavenergi-elektronikk, edge intelligence og pålitelighet i krevende miljøer.[86]

Norkart-kartleggingen beskriver stor variasjon i kommunal sensorkompetanse. Kommunene etterspør teknisk kompetanse, oversikt over sensorer, vedlikehold, analyse og visualisering av data, og felles retningslinjer. Utvalget besto av ni kommuner med relativt mye erfaring, og rapporten presiserer derfor at funnene trolig vektlegger mer avanserte behov.[87]

Kompetansegrunnlaget synes sterkest i etablerte teknologi- og anvendelsesmiljøer, mens fornyelsesevnen er mer usikker. Den mest kritiske kompetanserisikoen er utilstrekkelig kombinasjon av domeneinnsikt, komponent- og integrasjonskompetanse og datavitenskap.

6.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFUs kartlegging viser et lavt publiseringsvolum innen avanserte sensorteknologier, med vekst fra 24 publikasjoner i 2015 til 54 i 2024. Norske institusjoner ligger samlet godt under verdensgjennomsnittet på den fagnormaliserte siteringsindikatoren. Norge deltok i 10 europeiske prosjekter i perioden 2020–2024.[88]

6.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

Norge har en moden nisjeposisjon i enkelte anvendelser, men ikke en bred europeisk lederposisjon. Videre utvikling avhenger av tilgang til europeiske økosystemer, pilotlinjer, testinfrastruktur, kapital og markeder.

CC-NorChip er samfinansiert av Chips Joint Undertaking og deltakende land, blant dem Norge. Rapporten peker på europeiske utviklingsløp innen blant annet piezoMEMS, grønnere halvlederproduksjon, integrert fotonikk, Chips for Europe-pilotlinjer, avansert CMOS, FD-SOI og 3D-integrasjon. Rapporten beskriver en utvikling mot heterogent integrerte sensorsystemer, fotoniske integrerte kretser, edge intelligence og hybride sensor-,

[84] Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 report on technology trends within sensors, photonics and/or chips. CC-NorChip;* Thorsen og Solli, *Fra sensor til samfunn*: Kartlegging av brukerbehov innen sensorteknologi i Kommune-Norge.
[85] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.*
[86] Vogl, Toftevaag og Wisland, *D4.2 report on technology trends within sensors, photonics and/or chips*. CC-NorChip.
[87] Thorsen og Solli, *Fra sensor til samfunn: Kartlegging av brukerbehov innen sensorteknologi i Kommune-Norge.*.
[88] Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier*; Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 4*.

logikk- og minnesystemer. Dette øker betydningen av norsk tilgang til europeiske pilotlinjer og kompetansenettverk.[135]

7. Romteknologier (romdrifts- og fremdriftsteknologier)

7.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

Fagevalueringene rapporterer lite forskning direkte klassifisert som romfarts- og fremdriftsteknologi, men peker på høy kompetanse i enkelte tilgrensende fagområder. Det framhever sterk forskning innen luft- og romobservasjonssystemer ved NORCE og robotikk og intelligente systemer ved UiO. Kontroll, robotikk, autonome systemer og ingeniørkybernetikk omtales også som internasjonalt ledende områder.[89]

EVALNAT-grunnlaget vurderer geofag som et sterkt norsk fagområde og knytter satellittdata, jordobservasjon og modellering til romforskning. Evalueringen viser samtidig at mange forskningsgrupper er små, og at tilgang til internasjonal infrastruktur, blant annet gjennom ESA, er viktig.[90]

I relevante prosjekter i Forskningsrådets portefølje er UiO, UiT, UiB, Norsk Polarinstitutt, Nansensenteret, NTNU, UNIS, SINTEF og flere klima- og miljøinstitutter representert i prosjekter innen sol-jord-fysikk, universets oppbygning, planetologi og jordobservasjon.

Samlet ser vi at miljøbildet er sterkest på kunnskaps- og anvendelsessiden der norsk geografi, nordområdene og langvarig deltakelse i internasjonale romprogrammer gir forskningsmessige fortrinn.

7.2. Infrastruktur, datatilfang, datatilgang, datalagre og forskningssentre

ROMFORSK er en målrettet satsing i Forskningsrådet for rom-relevant grunnforskning, og det er relevante prosjekter på feltet på åpne og tematiske konkurransearenaer. ROMFORSK er en følgeforskningssatsing for å maksimere utnyttelsen av norsk deltakelse i ESA, EISCAT, Nordic Optical Telescope og EUs romprogram. EISCAT gir radarbasert tilgang til studier av ionosfæren, NOT gir observasjonstid og opplæring for master- og doktorgradsstudenter, og ESA- og PRODEX-deltakelse gir tilgang til vitenskapelige oppdrag og utvikling av forskningsinstrumenter.

Veikartet for forskningsinfrastruktur beskriver EISCAT_3D som et sentralt element i forskningsinfrastrukturen i Nord-Skandinavia, integrert med satellittinstrumenter, raketteksperimenter og optiske bakkeobservasjoner.[91]

7.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Porteføljen i Forskningsrådet omfatter forskningssentre, samarbeidsprosjekter, forskerprosjekter, doktorgrads- og postdoktorstillinger. I ROMFORSK er det hovedsakelig forskerprosjekter. Nordic Optical Telescope (NOT) omtales særskilt som en arena for master- og doktorgradsstudenters erfaring med observasjonell astronomi.

7.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFUs kartlegging identifiserte 184 norske publikasjoner innen romfarts- og fremdriftsteknologier i 2015–2024. Området hadde høyt siteringsgjennomslag, men

[89]Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.*
[90]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3.*
[91]Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025*, 122.

rapporten understreker at det lave volumet og mulige bidrag i store internasjonale forfatternettverk gjør indikatoren usikker.

NIFUs EU-data viser tre norske prosjektdeltakelser, ingen koordinatorroller og klart lavere aktivitet enn i de øvrige nordiske landene. Romfarts- og fremdriftsteknologier er et betydelig europeisk felt, slik at den svake norske deltakelsen ikke kan forklares med liten europeisk programaktivitet. Prosjektdataene omfatter ikke ESA-finansiering.[92]

Den semantiske analysen identifiserer 324 søknader med treff på romteknologi, hvorav 75 prosent også har treff på andre teknologiområder. Dette er det teknologiområdet med nest færrest treff i analysen, kun avanserte halvledere har færre. Samtidig er har romteknologi nest høyest andel med overlapp med andre teknologiområder, kun robotikk og autonome systemer ligger høyere.

Det lave antallet treff kan ikke uten videre tolkes som uttrykk for svak nasjonal kapasitet; det kan også gjenspeile relativt lav finansiering av teknologiområdet gjennom Forskningsrådet. Som presisert ovenfor vil kategorienes avgrensing og søkemetoden påvirke resultatene. Treffene er ikke kvalitetskontrollert. Tallene gir heller ikke grunnlag for å vurdere søknadskvalitet. Andre sentrale finansieringskilder for romforskning og romrelatert teknologiutvikling er ESA og Direktoratet for romvirksomhets NORKAP-program.

7.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkludert EU-programmer

NIFUs kartlegging viser at Norge ikke er volumledende. Samarbeidet innen romfart og fremdrift er hovedsakelig europeisk, med forbindelser til blant annet USA, Australia og Japan. Rapporten understreker at samarbeidstall ikke kan brukes til å fastslå avhengighet eller om samarbeidspartnere kan erstattes.[93]

Norsk deltakelse i ESA, EISCAT, NOT og EUs romprogram gir tilgang til sentrale europeiske kunnskaps- og infrastrukturløp. ROMFORSK er uttrykkelig innrettet mot å utnytte disse medlemskapene forskningsmessig.

KVAST-vurderingen peker på internasjonale prosjekt- og leverandørkjeder og avhengighet av teknologi, komponenter og tjenesteleverandører, blant annet bakkesegment og programvare. Samtidig vurderes rombaserte sensorer som svært viktige for kritisk infrastruktur og for navigasjon, kommunikasjon, værvarsling, overvåking og beredskap.[94]

I EUs kommende rammeprogram og konkurranseevnefond er det temaet *Defence, security and space* som vokser mest. Det er følgelig viktig å sikre norsk tilgang til det som tegner til å bli en vesentlig større romsatsing i regi av EU, jf. NUPIs rapport om norsk deltakelse i EUs romaktiviteter.

8. Energiteknologier

8.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

KVASTs spørreundersøkelse viser aktivitet innen energiteknologier i både UH- og instituttsektoren. Blant institusjonene som oppga stor aktivitet på mange sensitive

[92]Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[93]Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[94]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 4.*

teknologiområder var FFI, IFE, NORCE, NTNU, UiB og UiO (SINTEF hadde ikke avgitt svar, men det kan ikke tolkes som fravær av aktivitet). NIFUs prosjektdata, porteføljeanalysene og FME-materialet dokumenterer SINTEF som en sentral aktør i norsk energiforskning.[95]

NIFUs bibliometriske kartlegging viser at NTNU har den største publiseringsaktiviteten innen energiteknologier. I KVASTs sammenstilling hadde NTNU tre ganger flere publikasjoner enn SINTEF og nær fire ganger så mange som UiO.[96]

EVALMITs-vurdering av energiteknologier, identifiserer internasjonalt ledende forskning innen kraftsystemer og energisystemer, offshore energisystemer, tynnfilm- og membranteknologi og hydrogenteknologi. Det beskriver også svært sterke miljøer innen olje- og gassrelaterte områder og aktivitet i nye kombinasjoner, som lagring og transport av drivstoff og bruk av offshore fornybar energi for å øke olje- og gassproduksjonens bærekraft. Fagevalueringen EVALMIT peker generelt på behov for økt oppmerksomhet på å få en tilfredsstillende balanse mellom grunnleggende og anvendt forskning.[97]

Evalueringen EVALNAT som omfatter kjemi, fysikk og geofag som har vært viktige og muliggjort mye av Norges industrielle utvikling og underbygger måten Norge takler utfordringer som klimaendringer, det grønne skiftet og strategiske materialer. Mens hver disiplin inneholder både sterke og svake elementer, fremstår geovitenskapene samlet sett sterke. Denne evalueringen peker også på et forestående generasjonsskifte i UoH sektor med behov for nyrekruttering.[98]

Senterordningen er en viktig del av Forskningsrådets støtte til energiteknologi. Det har vært tildelt 32 FME-er (Forskningssentre for miljøvennlig energi) siden 2009, hver med støtte på 100-200 mill. kroner over 8 år, og i alt ca 4 mrd. kroner siden ordningen startet. I tillegg har brukerpartnere som er involvert i senteret, bidratt med finansiering og forsknings-institusjonene med noe egenfinansiering. Av FME-ene har 28 teknologifokus og de øvrige samfunnsvitenskapelig forskning. Sentrene har dekket fornybar kraft, CO_2-håndtering (CCS), energisystem, energieffektivisering, batterier og hydrogen til energilagring og transport. FME-vurderingen av de 9 tekniske sentre i perioden 2016-2025 supplerer NIFU-rapporten, EVALMIT og EVALNAT. Publiseringskvaliteten er gjennomgående høy, og sentrene har stimulert til forskningsaktivitet på høyt internasjonalt nivå med deltakelse fra næringsliv, forvaltning og samfunn.[99]. I perioden 2013-2026 er det i tillegg tildelt fem forskningssentre for petroleum, hver med støtte på 75-120 mill. kroner over 8 år, ialt 435 mill. kroner siden ordningen startet. SINTEF, NORCE, UiS og UiT har vært vertskap for sentrene og de har dekket tematikk innenfor lavutslippsteknologi, undergrunnsforst<<<<<åelse, økt utvinning og Arktis. Flere av sentrene har aktiviteter som også er relevant for undervannsteknologi.

Aktiviteten viser en norsk styrkeposisjon som er institusjonelt konsentrert, men tematisk bred. NTNU og SINTEF utgjør et tyngdepunkt, mens IFE, NORCE, UiO, UiB og andre miljøer gir komplementær kompetanse. FME-ordningen viser hvorfor denne strukturen kan være robust: langsiktighet, samarbeidsarenaer og helhetsperspektiv bygger nettverk og forskerutdanning på tvers av institusjoner. Konsentrasjonen kan samtidig være sårbar dersom nøkkelpersonell, finansiering eller infrastruktur svekkes.

---

[95] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3*; Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[96] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3*; Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier*, tabell 3.1a-b.
[97] Norges forskningsråd, *EVALMIT: National Report.*
[98] Norges forskningsråd, *EVALNAT: National report.*
[99] Menon Economics og Multiconsult, Vurdering av FME-ordningen.[101] Norges Forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025.*

Det faglige fortrinnet er tydeligst der Norge kombinerer naturgitte energiressurser, langvarig teknologikompetanse og systemforståelse. Dette gjelder særlig kraftsystemer, vannkraft, offshore energi, petroleum, hydrogen og deler av nullutslippsteknologiene. Det har for eksempel vært satset tungt innen CCS-teknologi over flere årtier, noe som har resultert i at Norge er langt framme på å ta i bruk denne teknologien.

Forskning på kjernekraft og tilhørende brensels- og resirkuleringsteknologier har ikke vært et prioritert område i norsk politikk og det er derfor lite dokumentasjon av forskning på området. Kjernekraftutvalget peker imidlertid på at myndighetene bør å bygge opp kompetanse på området.[100]

8.2. Infrastruktur, datatilfang/tilgang/datalagre og sentre

Kapittel 3.3.2 i denne rapporten definerer relevant infrastruktur bredt: avansert vitenskapelig utstyr, laboratorier, test- og pilotfasiliteter, databaser, tungregningsressurser og infrastrukturer for lagring og behandling av data. Vurderingen skal også omfatte tilgangsordninger, teknisk personell, sikker datahåndtering og internasjonal tilgang.

Det er investert i en rekke nasjonale infrastrukturer innenfor energiteknologier. Det er blant annet innvilget forskningsinfrastrukturer innen petroleum, vind, sol, hydrogen, energieffektivisering, lavutslipp bygg, energisystem og flere innen petroleumsteknologi. Det er også innvilget flere innenfor CCS (CO_2-håndtering) som er integrert i ESFRI-prosjektet The European Research Infrastructure for CO_2 capture, utilisation, transport and storage (ECCSEL ERIC) der Norge er vertskap. I tillegg er flere infrastrukturer innenfor grunnleggende teknologier også relevante for utvikling av energiteknologier.

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur framhever behovet for forskningsinfrastruktur som støtter utviklingen av et bærekraftig lavutslippssamfunn og energisystem. Dette omfatter fornybar energiproduksjon, effektiv energibruk, utslippsreduksjoner i industrien og omstilling til lav- og nullutslippsløsninger i transportsektoren. Veikartet peker særlig på behovet for investeringer og oppgraderinger innen kraftnett og elektrisitetsoverføring, med økt vekt på digitalisering, elektrifisering og sikkerhet, samt forskning på vannkraftens rolle i å balansere variable energikilder.[101]

Ekspertgruppen for energisikkerhet anbefaler å integrere energisikkerhet som en del av nasjonal sikkerhet og totalforsvaret. De anbefaler nasjonale test- og demonstrasjonsarenaer der beredskapssystemer, overvåkingsteknologier og gjenopprettingskapasiteter kan prøves under realistiske forhold. Den anbefaler også et nasjonalt fagmiljø for scenarioanalyse, simulering, risikoanalyse, stresstesting og analyse av kaskadeeffekter.[102]

Ekspertgruppen understreker at digitalisering, kunstig intelligens og fjernstyrte operasjoner skaper nye sårbarheter, og etterlyser forsknings- og innovasjonsinnsats innen cybersikkerhet, industrielle kontrollsystemer, sikker bruk av kunstig intelligens og beskyttelse av digitale verdikjeder.

Energiområdet krever en sammenhengende infrastrukturkjede fra laboratorier og materialkarakterisering via modeller, data og tungregning til pilotering, fullskala test og sikker drift. Handlingsevnen bestemmes derfor ikke bare av om enkeltfasiliteter finnes, men av om de kan brukes på tvers av fagmiljøer, om data er tilgjengelige og sikre, om teknisk personell er stabilt finansiert, og om testarenaene dekker realistiske drifts- og krisescenarioer.

---

[101] Norges Forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025.*
[101] Norges Forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025.*
[102] Energi2050, *Fra sårbarhet til robusthet i et alvorlig trusselbilde: Et nasjonalt løft for energisikkerhet gjennom forskning, utvikling og innovasjon*, 2026.

Et kapasitetsgap er identifisert for koblingen mellom energiforskning og sikkerhetsforskning. Testarenaer for smartnett, industrielle kontrollsystemer, mikronett, øydrift, svartstart, cyberfysiske hendelser og gjenoppretting vil kunne gi et felles kunnskapsgrunnlag for energiteknologi, beredskap og totalforsvar. Dette bør vurderes som forskningsinfrastruktur, ikke bare som operativ sektorinfrastruktur.

8.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

SSB sin studie av Rekruttering til forskning innenfor energi og petroleum fram til 2021 tyder på at rekrutteringsgrunnlaget finansiert gjennom Forskningsrådet fortsatt er betydelig, men at det relativt sett er blitt mindre enn rundt 2008–2010. Rapporten deler kun inn i underområdene energi og petroleum. Innenfor både miljøvennlig teknologi og petroleum er over 50% av kandidatene knyttet til NTNU. Internasjonal rekruttering er helt sentralt for å opprettholde kandidatvolumet, men innebærer samtidig en risiko for at kompetansen ikke blir værende i Norge.[103]

KVAST[104] sier noe om forskningsaktivitet, institusjonell kapasitet, prosjektportefølje og internasjonalt samarbeid innen teknologier som kan inngå i rekrutteringsgrunnlaget. KVAST-teknologier omfatter et smalere område enn energiteknologier som definert i denne rapporten. Norsk publisering innen energiteknologier har økt betydelig: fra 41 artikler i 2015 til 213 artikler i 2024, altså mer enn en femdobling. Energi er det nest største sensitive teknologiområdet i rapporten, etter kunstig intelligens, og Norge beskrives som relativt sterkt innen både publisering og EU-prosjektdeltakelse. NTNU er klart største norske publiseringsmiljø innen energiteknologier og deretter følger SINTEF, UiO, HVL, USN og IFE. Innen underområdene er smarte nett og energilagring den mest fremtredende publikasjonstypen, etterfulgt av nullutslippsteknologier. Rapporten viser også aktivitet innen hydrogen og nye drivstoff, men dette er mindre dominerende enn smarte nett, energilagring og nullutslipp.

Energi 2050, ekspertgruppen for energisikkerhet beskriver kompetanse og kapasitet som en grunnleggende forutsetning og peker på behov for teknisk energikompetanse, digital sikkerhet, beredskap, krisehåndtering, regelverk og styring. Gruppen anbefaler langsiktig satsing på rekruttering, utdanning, trening, øvelser og nasjonal kunnskapsoppbygging.[105]

Norge må opprettholde spesialistkompetanse i kraftsystemer, elektrokjemi, materialer, prosess- og reaktorteknologi, geofag, offshoreteknologi og petroleum, samtidig som miljøene må kobles sterkere til digital sikkerhet, KI, systemrisiko og forsyningskjeder. Tverrfaglighet kan ikke erstatte disiplinær dybde, men bygges på robuste kjernefag.

Den største dokumenterte usikkerheten er mangel på et samlet bilde av talenttilførsel og generasjonsskifte. Det bør etableres en teknologiavgrenset oversikt over kandidatproduksjon, forskerpersonale og kritiske stillingskategorier, fordelt på delområde. For små eller nye felt, særlig kjernekraft, avanserte batterier, hydrogenverdikjeder og energisikkerhet, bør analysen også vurdere avhengighet av internasjonal rekruttering og enkeltpersoner.

---

[103] SSB: Rekruttering til forskning innenfor Energi og petroleum. Rekruttering til forskning innenfor energi og petroleum. Gjennomføring av doktorgrad og karriereveier for stipendiater finansiert av Norges forskningsråd[104] *KVAST: Delleveranse 3*
[104] *KVAST: Delleveranse 3*
[105] Energi2050, *Fra sårbarhet til robusthet i et alvorlig trusselbilde*

8.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFU analyserte Web of Science-publikasjoner fra 2015–2024 og prosjektdata fra EUs rammeprogrammer, Forskningsrådet og Det europeiske forsvarsfondet. Rapporten presiserer at prosjektdatabildet primært gjelder EU-prosjekter, og at andre relevante finansieringskilder ikke inngår.[106]

NIFU konkluderer med at Norge har høye siteringstall på nesten alle sensitive teknologiområder og er relativt sterkt innen energiteknologier både i publiserings- og EU-sammenheng. Rapporten mener at energiteknologi på enkelte prosjektindikatorer kan være et enda sterkere norsk felt enn KI. Norge mottar klart mer finansiering enn forventet ut fra EUs samlede fordeling. Kina var i 2024 Norges ledende samarbeidspartner innen energiteknologier.

KVAST-materialet viser at publiseringsaktiviteten i energiteknologier økte markant gjennom perioden, og at kraftteknologier, inkludert smarte strømnett, energilagring og batterier, er den største underkategorien i NIFUs analyse.[107]

Prosjektene i Forskningsrådet som inkluderer porteføljen lavutslipp energi, petroleum, maritim og transport spenner fra strategisk grunnforskning til demonstrasjon av ny teknologi. Grunnforskningen har ikke nødvendigvis umiddelbar og identifiserbar anvendelse, men er strategisk innrettet for å bygge kunnskap og kompetanse innenfor porteføljens tematiske område. Tyngdepunktet av porteføljen ligger innenfor anvendt forskning og utvikling.

Porteføljeanalysen innen energi og petroleum viser at næringssektorene er godt representert. Søknadstilfanget av næringsrettede prosjekter kunne vært bedre, men skyldes antagelig høye råvarepriser og andre markedsmessige forhold. I tillegg har porteføljen bidrag innenfor IKT-næringen. Dette omfatter forskning og utvikling rettet mot spesifikke anvendelser av IKT og mer generisk IKT utvikling.[108]

Innen miljøvennlig energi er det stor aktivitet i sterke FoU-miljøer. Søknadstilfanget er samlet sett på et nivå som gjør at svært gode prosjekter og med akseptable tildelingsprosenter får tildelt midler. Innen petroleum har det imidlertid vært en total nedgang i forskningsinnsatsen i perioden 2021-2025. Dette skyldes mindre budsjetter og har medført strammere prioritering som gir lavere andel grunnforskning.[109]

Publiseringsvolum, siteringsgjennomslag, FME-resultater og EU-deltakelse dokumenterer både kvalitet og mobilisering, men indikatorene besvarer ulike spørsmål. Publisering og sitering sier mest om vitenskapelig styrke. FME-studiene viser hvordan langsiktige samarbeidsstrukturer kan gi forskerutdanning og samfunnseffekter. Ytterligere prosjekt- og søknadsdata er nødvendig for å vurdere mobilisering, kvalitet i søknadstilfanget og finansieringsgap. Konsekvensen er at «uutløst potensial» ikke bør avledes av høy publisering alene, men identifiseres der sterke miljøer og gode søknader møter kapasitets-, infrastruktur- eller finansieringsbegrensninger.

8.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

Porteføljeanalysene viser at norske miljøer har sterk deltakelse i Horisont Europa på energiområdene, men at mulighetene varierer noe mellom underområdene, f.eks. har petroleumsteknologier begrensede søkemuligheter i EU. EU-samarbeidet gir tilgang til

---

[106] Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier*
[107] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3.*

[108] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2025: Energi og transport.*
[109] Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Energi og transport.*[110]Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*

finansiering, kompetanse, demonstrasjon og nettverk, mens områder med svakere programrelevans må bæres av nasjonale virkemidler og andre internasjonale arenaer.

NIFU understreker samtidig at sterkt internasjonalt samarbeid ikke i seg selv dokumenterer avhengighet. Publikasjons- og prosjektdata kan vise hvilke land og miljøer norsk forskning samarbeider mye med, men ikke om partnerne kan erstattes eller om Norge mangler selvstendig kapasitet.[110]

Energi2050 sin ekspertgruppe på energisikkerhet anbefaler sterkere samarbeid med EU, NATO og nordiske land og begrunner dette med at norsk energisikkerhet er tett knyttet til europeisk, nordisk og alliert sikkerhet.[111]

Modenhet bør vurderes som kombinasjonen av faglig kvalitet, evne til å mobilisere nasjonalt og internasjonalt, tilgang til infrastruktur og kapasitet til å videreutvikle feltet. Kraft- og energisystemer, offshore energi, hydrogen og deler av nullutslippsforskningen har både etablerte miljøer og internasjonale koblinger. Petroleum har sterke miljøer, men færre relevante muligheter i det europeiske rammeprogrammet. Nye eller smale områder kan være strategisk viktige uten å ha samme prosjektvolum. EU-suksess er dermed et styrketegn, men ikke et fullstendig mål på nasjonal modenhet.

Samtidig må modenhet vurderes per delområde. Kraft- og energisystemer, offshore energi, petroleum og deler av hydrogen- og nullutslippsforskningen fremstår modne. Kjernefysisk teknologi har lavere aktivitet. For batterier, solenergi og kritiske komponenter kan forskning være sterk samtidig som verdikjedene er importavhengige. Forskningssamarbeid med Kina er omfattende nok til å kreve systematisk aktsomhetsvurdering, men kildene dokumenterer ikke at Norge er avhengig av Kina.

9. Robotikk og autonome systemer

9.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

EVALMIT-tillegget og kunnskapsgrunnlaget til Forsvarsdepartementet fremhever internasjonalt ledende forskning innen kontroll, robotikk, autonome systemer og ingeniørkybernetikk. De trekker særlig fram høy kompetanse innen autonome systemer for sjø- og luftapplikasjoner, NTNU AMOS og forskning innen robotikk og intelligente systemer ved Universitetet i Oslo.[112]

KVASTs områdeavgrensing understreker at autonome systemer kan bruke informasjon fra egne sensorer og kunstig intelligens til lokalisering, bevegelse, deteksjon, sporing, kommunikasjon og koordinering. Området omfatter selvkjørende biler, autonome droner, industrielle roboter og systemer som samarbeider med andre farkoster.[113]

KVAST Delleveranse 3 presiserer at vurderingene for sensitive teknologier er et tilleggsprodukt av EVALMIT og ikke bygger på en egen evaluering av hvert teknologiområde. Dette begrenser hvor presist miljøenes størrelse, arbeidsdeling og kritiske masse kan fastslås.[114]

---

[110]Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[111]Energi2050, *Fra sårbarhet til robusthet i et alvorlig trusselbilde*, 3.
[112]Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side*; Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3.*
[113]Forsvarets forskningsinstitutt, *KVAST: delleveranse 2.*
[114]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3.*

To nye forskningssentre bidrar vesentlig til området. I Norwegian Centre for Embodied AI (NCEI) skal man utvikle teori og metoder for helhetlig utforming av autonome systemer og samutforme roboters «kropp» og «hjerne», med navigasjon og manipulasjon på tvers av flyvende, bakkebaserte og akvatiske systemer. Norwegian Maritime AI Centre skal utvikle og demonstrere maritime KI-løsninger, blant annet for autonome skip og fjernstyring.[115]

Det norske miljøbildet har en tydelig systemprofil: styrken ligger i kontroll, autonomi, navigasjon og integrasjon i krevende maritime og luftbårne omgivelser. Dette gir et faglig fortrinn som er relevant for hav, energi, transport, beredskap og forsvar. Samtidig er bredden ujevn. Industriell automatisering, felt- og servicerobotikk og fysisk KI framstår som svakere eller mindre dokumenterte deler av økosystemet. Etableringen av NCEI gir et nytt, langsiktig tyngdepunkt for fysisk KI, der robotdesign, persepsjon, kontroll, planlegging og interaksjon behandles samlet. Det maritime KI-senteret bygger samtidig videre på Norges dokumenterte systemstyrke i maritime omgivelser. Sentrene reduserer dermed et tidligere dokumentert kapasitetsgap, men prosjektbeskrivelsene alene dokumenterer ikke resultater, kritisk masse eller varig kapasitet.

9.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur beskriver et distribuert infrastrukturlandskap som er relevant for robotikk og autonome systemer. Sentrale ressurser omfatter tungregning og KI-infrastruktur gjennom Sigma2, eX3 og NAIC, maritime test- og demonstrasjonsarenaer som OceanLab og The Digital Ocean Space, samt infrastrukturer for marin robotikk, droner og industriell automatisering, blant annet NORMAR, SeaBee og MANULAB.

KVASTs risikovurdering beskriver ubemannede farkoster som et høyrisikoområde og peker på leverandørstyrt lock-in, skjult datainnhenting, manipulasjon og komplekse sikkerhets- og reguleringsutfordringer ved integrasjon i luftrom, til sjøs og på land.[116]

Handlingsevnen avhenger av en sammenhengende kjede fra laboratorier, sensorer og komponenter til simulering, digitale tvillinger, testfelt og operativ validering. Infrastrukturbehovet omfatter sikre testarenaer, referansedata, scenario- og simuleringsmiljøer, instrumentering, PNT, kommunikasjon, beregning og dataforvaltning. Kapasiteten kan ikke vurderes gjennom enkeltanlegg alene; tilgang, sikkerhet, teknisk personell og langsiktig drift er like avgjørende.

Veikartet dokumenterer dermed et distribuert infrastrukturlandskap snarere enn én samlet nasjonal robotikkplattform. De sterkeste og mest direkte kapasitetene er knyttet til maritim og undervannsautonomi, tungregning og KI, mens industriell robotikk og domeneorienterte anvendelser dekkes av mer spesialiserte laboratorier. Dette samsvarer med den øvrige analysens bilde av norske styrker i krevende maritime omgivelser, men viser også at relevant kapasitet er spredt mellom flere temaområder og institusjoner.

For teknologisk handlingsevne er koblingene mellom infrastrukturene avgjørende: beregning og data må kunne forbindes med simulatorer, fysiske testarenaer, sensorer, kommunikasjons- og navigasjonssystemer og operativ validering. Veikartet gir grunnlag for å identifisere aktuelle byggesteiner, men dokumenterer ikke om de samlet tilbyr sømløse

[115] Norges forskningsråd, 6 KI-sentre: Prosjektkatalog og populærvitenskapelige fremstillinger (2025), prosjekt 357451/M30; Norges forskningsråd, Norwegian Maritime AI Centre: Prosjektkatalog og populærvitenskapelig fremstilling (2025), prosjekt 359242/M50.
[116] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 4.*

tilgangsløp, tilstrekkelig kapasitet eller sikker håndtering av skjermingsverdige data og systemer.

Kunnskapshull: Det mangler en samlet kartlegging av brukeradgang, kapasitetsutnyttelse, geografisk dekning, standarder, datatilgang, kostnader og sikkerhetsnivå for infrastrukturer som kan brukes til robotikk og autonome systemer. Det er også uklart hvor godt infrastrukturen dekker landbaserte autonome systemer, industriell robotikk, menneske-maskin-samhandling og validering på tvers av luft, land, sjø og under vann

9.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Kildene dokumenterer høy kompetanse innen kontroll, ingeniørkybernetikk og autonome sjø- og luftsystemer.[117]

Det nasjonale KI-senteret NCEI og det tematiske KI-senteret Norwegian Maritime AI Centre gir nye rammer for kompetansebygging i skjæringsfeltet mellom KI, robotikk og autonomi. Sentrene vil bidra vesentlig til rekruttering og utdanning. Det er planlagt å utdanne rundt 40 doktorgradsstipendiater gjennom de to sentrene.

Utviklingen mot KI-drevne og datadrevne metoder framheves som en sentral internasjonal trend. KVAST peker samtidig på at KI-integrasjon utfordrer ansvar, transparens, algoritmekontroll, datakvalitet, robusthet og praktisk regulatorisk etterlevelse.[118]

Kompetansebehovet spenner fra kontrollteori, kybernetikk, mekanikk og marin teknologi til sensorer, signalbehandling, PNT, kommunikasjon, programvare, KI, sikkerhet, menneske-maskin-samhandling og regelverk. Den viktigste kompetanserisikoen er utilstrekkelig kobling mellom fysisk systemforståelse og datadrevne metoder. Rekrutteringsløp bør derfor knytte doktorgrads- og postdoktorutdanning til langsiktige sentre, infrastrukturer og realistiske testarenaer.

9.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFU identifiserte 405 norske publikasjoner innen robotikk og autonome systemer i perioden 2015–2024. Området ligger høyt på andelen artikler blant de ti prosent mest siterte, men NIFU understreker at lavt volum og store internasjonale forfatternettverk gjør siteringsindikatoren usikker.[119]

Droner og kjøretøy utgjør om lag 85 prosent av publiseringen i teknologiområdet i KVASTs sammenstilling. Norge ligger litt over gjennomsnittet for EU-land i tildelte EU-midler og har relativt høy grad av prosjektkoordinering. De nordiske landene beskrives som nokså like i aktivitetsnivå. For KI-drevne systemer viser KVAST-materialet lave publiseringstall og svakere vekst enn på flere andre teknologiområder. Kilden sier samtidig at det ikke er mulig å fastslå hvor mange av EU-prosjektene som gjelder KI-drevne systemer.[120]

Kildene dokumenterer kvalitet og europeisk konkurranseevne, men også et smalt aktivitetsgrunnlag og sterk tematisk konsentrasjon. Det kan være uutløst potensial i KI-drevne systemer, industriell robotikk og fysisk KI.

---

[117]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3.*
[118]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 4*.
[119]Henrik Karlstrøm et al., *Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier.*
[120]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, KVAST: *Delleveranse 4.*

9.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

KVAST vurderer at de nordiske landene har nokså likt aktivitetsnivå innen robotikk og autonome systemer. Norge gjør det godt i EUs rammeprogram målt ved tildelte midler og grad av koordinering, men datagrunnlaget kan ikke isolere alle underområdene.

Norge har ikke hatt like stor vekst innen robotikk og autonome systemer som på de fleste andre teknologiområdene i KVAST. For KI-drevne systemer peker materialet på begrenset publiseringsvolum og behov for å følge utviklingen.[121]

Norge har en moden, spesialisert nisjeposisjon i marine og luftbårne autonome systemer, men ikke en bred lederposisjon i hele robotikkfeltet. Europeiske programmer gir tilgang til partnere, infrastruktur og standardiseringsløp, mens selvstendig norsk kapasitet er nødvendig i sikkerhetskritiske funksjoner som kontroll, verifikasjon, robusthet, PNT, kommunikasjon og menneskelig kontroll.

10. Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier

10.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

EVALMITs tilleggsanalyse vurderer Norge som sterkt eller ledende innen teknologier for utvinning, prosessering og resirkulering av kritiske råmaterialer. Den framhever hydrometallurgiske prosesser og bærekraftige retningslinjer for behandling og resirkulering av naturressurser. Analysen peker også på forskning på trygge og bærekraftige materialer, smarte materialer og nanomaterialer.[122]

KVAST-oppsummeringen viser at 16 miljøer rapporterte stor eller noe aktivitet innen underkategorien nanomaterialer, smarte materialer, avanserte keramiske materialer, lavsignaturmaterialer og trygge materialer utformet med tanke på sikkerhet og bærekraft. Underkategorien var den nest største i NIFUs analyse og nesten like stor som additiv produksjon.

Forskningsrådets porteføljeanalyse viser at porteføljen nanoteknologi og avanserte materialer i 2025 omfattet 403 prosjekter og 643 millioner kroner i FoU-innsats. Andre porteføljestyrer enn Muliggjørende teknologier sto for 43 prosent av innsatsen, og 49 prosent av prosjektene ble klassifisert som tverrfaglige.[123]

Strateginotatet viser til at den langsiktige norske satsingen på nanoteknologi og avanserte materialer har bidratt til å bygge gode forskningsmiljøer i universitets- og høyskolesektoren, instituttene og næringslivet. Notatet viser også til oppstartsbedrifter med utspring i forskningsinstitusjonene og til forbedrede prosesser og produkter i etablert næringsliv, blant annet innen biomaterialer og prosessindustri.[124] Forskningsrådets erfaringer fra nasjonale samarbeidsprosjekter og deltakelse i europeiske partnerskap og nettverk tyder på at koblingene mellom forskningsmiljøer og næringsliv innen avanserte materialer og

[121]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, KVAST: *Delleveranse 4.*
122 Norges forskningsråd, *The EVALMIT National Committee's Assessment*, 4–5.
123 Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier.*
124 Norges forskningsråd, *Strateginotat for nanoteknologi og avanserte materialer*, 2025.

nanoteknologi varierer mellom anvendelsesområdene. Koblingene fremstår sterkest innen energi, elektronikk, sensorer og prosessindustri.

Innspillene fra fagmiljøene beskriver sterke norske aktiviteter innen mikrobrikker, optikk, fotonikk, mikroskopi, nanofotonikk, bio- og nanoteknologi, materialteknologi og nye beregningsteknologier. Samtidig etterlyses bedre koblinger mellom grunnforskning, anvendt forskning og kommersialisering.[125]

For kritiske råmaterialer pekes det på behovet for et integrert kompetanseøkosystem som kobler geologi, mineralutvinning, prosessindustri, materialutvikling, forskning og virkemiddelapparat. Norges strategiske betydning ligger særlig i kombinasjonen av energi- og kompetanseintensiv prosessering, materialkvalitet og muligheten til å utvikle sirkulære løsninger langs hele verdikjeden.[126]

Fagmiljøene framstår som et distribuert økosystem snarere enn ett konsentrert felt. Det gir bred kobling til energi, helse, elektronikk, bygg, mineraler og prosessindustri, men gjør nasjonal koordinering og presis kapasitetsmåling krevende.

10.2. Infrastruktur, datatilfang/tilgang/datalagre og sentre

Norsk veikart for forskningsinfrastruktur beskriver gode generiske renromsfasiliteter for nano-, kvante- og materialteknologi og gode laboratorier for generell og spesialisert materialkarakterisering. Veikartet understreker behovet for oppgradering med banebrytende utstyr og vedlikehold av eksisterende laboratorier. For mineraler og prosessindustri peker veikartet på behov for infrastruktur langs verdikjeden fra råmaterialer til produkter.[127] Sirkulær omstilling stiller i tillegg krav til infrastruktur for innsamling, sortering, ombruk, reparasjon, materialgjenvinning og produksjon av sekundære råvarer med dokumentert kvalitet. Data om materialinnhold, levetid, reparerbarhet og sporbarhet blir en viktig del av denne infrastrukturen og av grunnlaget for teknologiutvikling og nye markeder.[128]

INFRASTRUKTUR-vurderingen for 2026 vurderte Norwegian Laboratory for Minerals and Materials Characterisation (MIMAC) 2 som strategisk og politisk viktig for Norge og EU. Infrastrukturen får videre finansiering.

Strateginotatet til porteføljestyret for muliggjørende teknologier framhever at forskning på nanostrukturer og avanserte materialer er avhengig av kostbar forskningsinfrastruktur, blant annet transmisjonselektronmikroskop og store renromsnanoprosesslinjer. Norge deltar også i European Spallation Source (ESS) i Sverige, både med store investeringer og bygging av instrumenter.[129] Nøytronenes unike egenskaper gir verdifull innsikt i ulike materialer og er viktige i mange vitenskapelige og industrielle anvendelser, blant annet legemiddelutvikling, elektronikk, teknologi, strålebehandling, romfart og kvalitetskontroll. En synkrotron virker som et supermikroskop som kan beskrive og filme plasseringen av og bevegelsen til atomer i alle typer materiale og er derfor viktig for fagfelt, som kjemi, materialfysikk, geologi, kulturarv, biologi, medisin og miljøvitskap.

---

125 Norges forskningsråd, *Sammenstilling innspill fra Innspillsmøte nano-avanserte materialer*, 2024

126 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026*; *Kritiske og strategiske råmaterialer i Norge*; Ekspertgruppen for sirkulærøkonomi, *Ikke rett fram: Rapport fra Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter.*

127 Norges forskningsråd, *Norsk veikart for forskningsinfrastruktur 2025.*

128 Ekspertgruppen for sirkulærøkonomi, *Ikke rett fram: Rapport fra Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter.*

129 Norges forskningsråd, *Strateginotat for nanoteknologi og avanserte materialer*.130 Norges forskningsråd, *Sammenstilling innspill Innspillsmøte nano-avanserte materialer*.

Tre sentrale forskningsinfrastrukturer for avansert materialforståelse og utvikling finansieres videre via INFRASTRUKTUR-satsingen 2026: The Norwegian Micro- and Nanofabrication Facility IV B (NorFab, inkludert renromsfasiliteter), Norwegian Center for Neutron Research - phase 3 (NcNeutron-3) og Swiss Norwegian BeamLines (SNBL) BM01 Upgrade. NcNeutron bygger kompetanse og kapasitet for bruk av nøytroner i forskning og innovasjon generelt og ved ESS spesielt. SNBL er eid av Norge og Sveits og en av de mest produktive og suksessfulle strålelinjene ved den verdensledende European Synchrotron Radiation Facility (ESRF), som Norge er medlem av.

Innspillene fra brukermiljøene understreker at tilgang til laboratorier, mikro- og nanoteknologifasiliteter, mikroskopi samt synkrotron- og nøytroninfrastruktur er avgjørende. De framhever at finansiering må omfatte drift, bruk, vedlikehold og fornyelse, og etterlyser bedre koordinering mellom infrastrukturer og fagmiljøer.[130]

Infrastrukturlandskapet er en sentral styrke, men teknologisk handlingsevne krever en sammenhengende kjede fra råvare- og materialkarakterisering til prosessering, prototyping, additiv tilvirkning, testing, levetidsvurdering, dataanalyse og resirkulering. Infrastrukturinvesteringene vedtatt innen kvanteteknologi i 2025 og gjennom infrastrukturtildelingene i 2026 følger opp viktige behov for renromsfasiliteter innen nano-, kvante- og materialteknologi og laboratorier for generell og spesialisert materialkarakterisering.

Utfordringen gjelder ikke bare investering i utstyr, men også varig driftskapasitet, brukerkompetanse og koordinert tilgang. Særlig internasjonale infrastrukturer må følges av nasjonal kompetansebygging dersom tilgangen skal omsettes i teknologisk handlingsevne.

10.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

Porteføljeanalysen viser at FoU-innsatsen innen nye materialer økte med 15 prosent fra 2021 til 2023, mens FoU-utgiftene til nanoteknologi gikk ned i UH- og instituttsektoren. Den viser også en samlet økning i doktorgrader innen teknologifag fra 268 i 2020 til 350 i 2024, men gir ikke teknologiområdespesifikke tall.[131]

KVASTs samlede rekrutteringsanalyse beskriver økende vansker med å rekruttere faglige ansatte og doktorgradsstudenter på flere sensitive teknologiområder, særlig når eksportkontroll og sikkerhetskrav begrenser rekrutteringsgrunnlaget. Datagrunnlaget spesifiserer ikke omfanget for dette teknologiområdet.[132]

Strateginotatet anbefaler videre grunnleggende teknologiutvikling, økt tverrfaglig forskningssamarbeid og utdanning av flere stipendiater for karriereutvikling i både privat og offentlig sektor.[133]

Industribeskrivelsen viser at sysselsettingen i prosessindustrien lå stabilt rundt 31 000 personer i perioden 2020–2025, med 31 580 sysselsatte i 2025. Produksjon av ikke-jernholdige metaller var den største næringen målt i sysselsetting, etterfulgt av produksjon av kjemiske råvarer.[134]

130 Norges forskningsråd, *Sammenstilling innspill Innspillsmøte nano-avanserte materialer.*
131 Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier.*
132 Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet*, KVAST: Sluttrapport.*
133 Norges forskningsråd, *Strateginotat for nanoteknologi og avanserte materialer*.
134 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026.*

Kompetansebehovet spenner fra kjemi, fysikk og materialvitenskap til mineralogi, metallurgi, prosessteknologi, additiv produksjon, modellering, KI, livsløpsanalyse og regulatorisk forståelse.

Industridataene dokumenterer et betydelig anvendelses- og kompetansemiljø, men kan ikke brukes som direkte mål på forskningskapasitet. De viser likevel at forskningskompetanse innen materialer og prosesser inngår i industrielle verdikjeder med et stabilt sysselsettingsgrunnlag.[135] Rapportene fra 2026 om kritiske og strategiske råmaterialer og sirkulærøkonomi forsterker behovet for tverrfaglig kompetanse på tvers av hele verdikjeden, inkludert ressurskartlegging, separasjon og raffinering, materialdesign, industriell symbiose, sekundære råvarer, produktregelverk, økonomiske virkemidler og markedsutvikling. Kompetansebehovet gjelder både FoU-miljøer, industri og offentlig forvaltning[136].

10.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

Porteføljeanalysen vurderer kvaliteten i prosjektene innen nanoteknologi og avanserte materialer som svært høy. I 2025 finansierte Forskningsrådet 314 prosjekter og 456 millioner kroner i porteføljen, mens EU finansierte 89 prosjekter og 187 millioner kroner. EU-innsatsen var 48 prosent høyere enn i 2021, og EU finansierte 29 prosent av porteføljen.[137]

NIFU-oppsummeringen beskriver området som det tredje største for norsk tildeling av EU-midler i perioden 2020–2024. Norge lå litt over det europeiske gjennomsnittet for tildelte midler og hadde høy koordineringsgrad, men lå bak de andre nordiske landene i antall prosjektdeltakelser. Tyskland var Norges viktigste sampubliseringsland.[138]

Forskningsrådet erfarer at norske aktører i akademia og næringsliv har høy suksessrate i EU-finansiert forskning. Relevante arenaer omfatter Horisont Europas klynge 4 og partnerskap som M-ERA.NET og Chips JU.

Industribeskrivelsen viser at investeringene i prosessindustrien økte etter 2020 og nådde 25 milliarder kroner i 2024. De gjennomsnittlige årlige investeringene i metallindustrien økte fra 3,7 milliarder kroner i 2018–2020 til 8,8 milliarder kroner i 2024–2026, mens oljeraffinering, kjemisk og farmasøytisk industri økte fra 6,4 til 10,2 milliarder kroner.[139]

Prosjektdataene viser høy konkurransekraft blant deltakende miljøer. Investeringsdataene ligger utenfor den direkte kartleggingen av forskningssystemet, men gir kontekst for absorpsjonskapasitet og behov for forskning, kompetanse og infrastruktur.

10.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkl. EU-programmer

EVALMIT vurderer Norge som godt posisjonert innen additiv produksjon og mikropresisjonsproduksjon, men svakere enn Tyskland, Sverige, Storbritannia og Nederland innen lavsignaturmaterialer, avanserte keramiske materialer og mikropresisjonsproduksjon.[140]

---

135 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026.*
136 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026*; *Kritiske og strategiske råmaterialer i Norge*; Ekspertgruppen for sirkulærøkonomi, *Ikke rett fram: Rapport fra Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter.*
137 Norges forskningsråd, *Porteføljeanalyse 2026: Muliggjørende teknologier.*
138 Norges forskningsråd, Oppsummering av teknologiene fra NIFUs analyse, avsnittet «Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier»; Henrik Karlstrøm et al., Kartlegging av norsk forskning på sensitive teknologier, NIFU Rapport 2025:17 (Oslo: NIFU, 2025).
139 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026.*
140 Norges forskningsråd, *The EVALMIT National Committee's Assessment.*

KVAST vurderer at området henter inn mer EU-finansiering enn forventet og skårer godt justert for folketall og koordineringsgrad. Samtidig peker KVAST på avhengighet av internasjonale råvarer, patentmiljøer og leverandørkjeder, og på eksponering for teknologioverføring og geopolitiske forstyrrelser.[141]

Strateginotatet framhever at internasjonalt samarbeid gir tilgang til kunnskap, finansiering, markeder, økosystemer og avansert infrastruktur. Norge deltar i relevante partnerskap for materialer, halvlederteknologi og helse, og er observatør i EUs teknologiråd for avanserte materialer.[142]

Industribeskrivelsen viser at Europa er det viktigste markedet for store deler av norsk prosessindustri. Rapporten beskriver en europeisk dreining mot industriell konkurransekraft, forsyningssikkerhet, strategiske råvarer og økonomisk sikkerhet. I 2025 var eksportverdien fra prosessindustrien om lag 204 milliarder kroner, men tallet omfatter ikke ferromangan og mineralgjødsel.

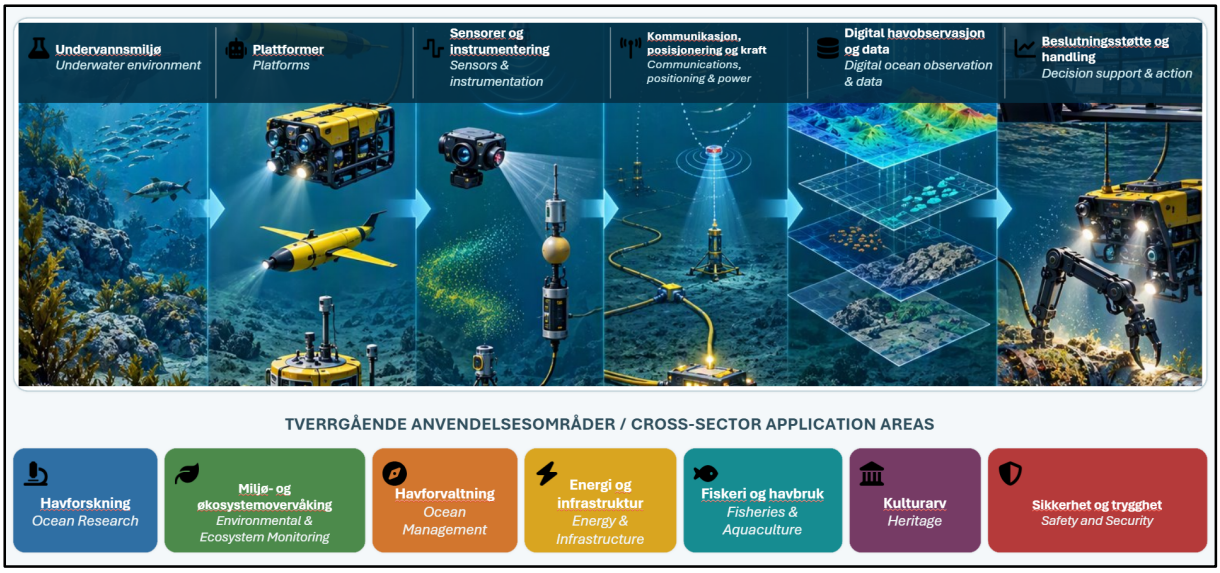
Industribeskrivelsen viser også at videre reduksjon av de gjenværende utslippene i prosessindustrien i økende grad krever ny prosessteknologi, alternative råstoffer, karbonfangst eller andre teknologiske løsninger. Utslippene fra industri og bergverk var redusert med 44 prosent fra 1990 til 2025.[143]

Norge har en moden, spesialisert posisjon, særlig innen råmaterialer, hydrometallurgi, bærekraftige materialer og industrinær materialteknikk, men ikke bred europeisk ledelse. Kildene forsterker vurderingen av europeisk samarbeid som både markeds- og kunnskapstilgang og som en strategisk avhengighet. De viser samtidig et tydelig teknologiutviklingsbehov knyttet til prosessutslipp, materialkvalitet, råstoffbruk og konkurransekraft.[144]

EUs kommende rettsakt «Advanced Materials Act» følger blant annet opp strategien «Advanced Materials for Industrial Leadership» fra 2024. Rettsakten har som mål å bidra til et mer effektivt forsknings- og innovasjonsøkosystem, økt produksjonskapasitet, sirkularitet og strategisk autonomi for slike materialer i Europa. EUs Critical Raw Materials Act setter konkrete mål for utvinning, prosessering og resirkulering og gir et tydeligere strategisk marked for norske kapasiteter. Samtidig er rask gjennomføring av relevant EU/EØS-regelverk, tidlige norske innspill og koordinert forvaltningskapasitet viktig for at norsk forskning og industri skal kunne utnytte mulighetene.[145]

11. Undervannsteknologier

141 Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, *KVAST: Delleveranse 3*; *KVAST: Delleveranse 4.*
142 Norges forskningsråd, *Strateginotat for nanoteknologi og avanserte materialer.*
143 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026.*
144 Norges forskningsråd, Strateginotat for nanoteknologi og avanserte materialer; Prosess21, Norsk prosessindustri i 2026.
145 Prosess21, *Norsk prosessindustri i 2026*; *Kritiske og strategiske råmaterialer i Norge*; Ekspertgruppen for sirkulærøkonomi, *Ikke rett fram: Rapport fra Ekspertgruppen for utredning av virkemidler for å fremme sirkulære aktiviteter.*

Figur 1: Illustrasjon av undervannsteknologi som sektorovergripende systemfelt: fra plattformer og sensorer under vann, via kommunikasjon og digitale havdata, til beslutningsstøtte, forvaltning og operativ handling. Illustrasjonen er KI-generert.

11.1. Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge

NIFUs og KVASTs sammenstillinger beskriver undervannsteknologier som et lite, men relativt sterkt norsk forskningsområde. NIFUs KVAST-kartlegging dekker en noe smalere definisjon av undervannsteknologier enn angitt over. Tallene fra KVAST-kartleggingen bør derfor ikke brukes som et fyllestgjørende mål på aktivitet**Feil! Bokmerke er ikke definert.**,[146].

Basert på definisjonen av undervannsteknologi gitt i innledningen, så kan bl.a. følgende miljøer nevnes: NTNU–SINTEF Ocean i Trondheim er et sterkt teknologimiljø, særlig innen autonome undervannsfarkoster, marin kybernetikk, robotisert inspeksjon/intervensjon, hydrodynamikk og digitalisering. Forskningsrådets EVALMIT-panel vurderte NTNU Institutt for marin teknikk som en av de ledende enhetene i Europa og globalt, og som det klart viktigste norske akademiske miljøet for marin teknologi. Det nære samarbeidet med Sintef Ocean og den omfattende laboratorieinfrastrukturen trekkes særskilt frem[147].

Bergensmiljøet er sterke innenfor undervannssensorer, akustisk kommunikasjon og operasjonell havobservasjon. UiB, Havforskningsinstituttet, NORCE, NERSC, HVL og FFI er koblet gjennom blant annet SFI Smart Ocean, og forskningsinfrastrukturene NorMaR, NorArgo, NorEMSO, LoVe Ocean og HiAOOS. Forskningsrådets infrastrukturveikart dokumenterer at disse miljøene både utvikler teknologi og driver nasjonale eller europeisk koblede infrastrukturer[148,149].

FFI og Kongsberg-miljøet utgjør en særskilt sterk forsvars–industri–forskningsakse, med HUGIN, syntetisk apertursonar, undervannskameraer, posisjonering, autonomi og akustisk kommunikasjon[150].

NIVA, UiT, NERSC, OsloMet og USN har aktivitet som gjør dem sentrale innen henholdsvis miljøsensorikk, arktiske observasjonssystemer, lavkost-glidere og havnesikkerhet.

---

[146] Norges forskningsråd, *Kunnskapsgrunnlag for å understøtte koblinger mellom FoU på sivil og militær side.*
[147] ntnu-au-report-marine-technology-imt.pdf
[148] Norges forskningsråd, *Norsk veikart for infrastruktur 2025.*
[149] SFI_Smart_Ocean_arsrapport_2025.pdf[150] HUGIN – an autonomous underwater vehicle
[150] HUGIN – an autonomous underwater vehicle

I tillegg er en rekke næringslivsaktører sentrale i utvikling av undervannsteknologier gjennom bl.a. innovasjonsprosjekter, SFI-er og enkelte FME-er. Dette ser vi blant annet i SFI-en Subsea Production and Processing (SUBPRO SFI) 2015–2023 ved NTNU.

Bildet viser et anvendelsesnært og systemorientert fortrinn innenfor det brede feltet undervannsteknologier. Styrken ligger i samspillet mellom marin kybernetikk, akustikk, sensorikk, energi, fremdrift, kommunikasjon, dataanalyse og krevende operasjoner. Styrken ligger også i at næringslivet er tett koblet til utvikling og innovasjon av de forskjellige teknologiene og deres anvendelsesområder.

Det er utfordrende å beskrive sårbarheten i et teknologiområde som undervannsteknologier gitt det brede bruksområdet og teknologivariasjon. Se også omtale av de andre teknologiområdene i rapporten.

11.2. Infrastruktur og datatilfang/tilgang/datalagre

Forskningsrådet finansierer gjennom sin INFRASTRUKTUR-ordning en rekke infrastrukturer som anvender undervannsteknologier. I tillegg anvender andre forskningsinfrastrukturer og forskningsfartøy tilknyttet de store universitetene, som f.eks. Kronprins Haakon (eid av Polarinstituttet og driftet av Havforskningsinstituttet) undervannsteknologier.

Bruk av undervannsteknologier var utbredt i forskningsprosjektet Arven etter Nansen,[151] og vil være avgjørende for suksessen til polarforskningsprogrammet Polhavet 2050 (2026-2036).[152]

Behovet for mer helhetlig forvaltning og koordinert bruk av infrastrukturer kommer også tydelig frem i EU sin nye havstrategi, Ocean Pact og satsningen EU Ocean Observation Initiativ Ocean Eye, et initiativ Norge har sagt at vi skal aktivt bidra til.[153]

Teknologisk handlingsevne krever en sammenhengende infrastrukturkjede fra forskningsfartøy, AUV-er, ROV-er, glidere og faste observatorier via kommunikasjons- og posisjoneringssystemer til dataforvaltning, modellering og beslutningsstøtte. Infrastrukturen LoVe Ocean (kablet observatorium utenfor Lofoten og Vesterålen) er et eksempel på verdien av slike anlegg, men også eksempel på sårbarheten for fysisk skade, tekniske driftsproblemer og trusler.

Det er et behov for å utvikle og implementere overvåking og sikring av kritisk undervannsinfrastruktur (f.eks. kommunikasjonskabler, strømkabler, rørledninger, olje- og gassinstallasjoner og energiinfrastrukturer) mot hybride maritime trusler. Undervannsteknologier vil være avgjørende i en slik overvåking. Undervannsteknologier brukes allerede både til overvåking av kritisk infrastruktur og som del av selve infrastrukturen.

11.3. Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag

EVALMIT og FD-kunnskapsgrunnlaget beskriver norsk forskning innen kontroll, robotikk, autonome systemer og ingeniørkybernetikk som internasjonalt ledende, og trekker fram høy kompetanse innen autonome systemer for sjø- og luftapplikasjoner. Dette er sentrale kompetanseområder for undervannsteknologi[154,146.]

KVAST Delleveranse 4 framhever at feltet er ressurs- og kompetansekrevende. Rapporten viser at leverandøravhengighet for blant annet nøkkelelektronikk og akustiske moduler kan

[151] Nansen Legacy Final Report
[152] uit.no/polhavet2050
[153] Tett og godt samarbeid i Nato og med EU viktigere enn noen gang - regjeringen.no
[154] Norges forskningsråd, National report: Evaluation of mathematics, ICT and technology in Norway 2023–2025.

være en sårbarhet. Det foreligger imidlertid ikke teknologiavgrensede tall for forskerårsverk, doktorgrader eller rekruttering[155], antagelig fordi teknologiområdet ikke er klart definert.

Kompetansegrunnlaget framstår som sterkt i enkelte etablerte miljøer. Feltet krever bl.a. dybdekompetanse og systemkompetanse: marin hydrodynamikk, kybernetikk, akustikk, signalbehandling, sensorer, elektronikk, materialer, energiforsyning, KI, dataforvaltning og sikkerhet. Langsiktig handlingsevne forutsetter rekrutteringsløp som binder sammen forskerutdanning, teknisk personell, infrastrukturer og operative testarenaer, samarbeid med næringslivet, samtidig som forskningssikkerhet ivaretas.

11.4. Faglig kvalitet og søknadsaktivitet

NIFU beskriver undervannsteknologier som et svært lite område internasjonalt, med lave publiserings- og siteringsvolumer. Sammenlignet med resten av verden har Norge relativt sterk publiseringsaktivitet. NIFU-oppsummeringen sier samtidig at Norge ligger godt under verdensgjennomsnittet på siteringer[156]. I NIFUs europeiske prosjektuttrekk deltok Norge i fire prosjekter og koordinerte ingen. Tyskland deltok i 17 prosjekter, Spania i 15, Italia i 13 og Frankrike i 12. I Norden deltok Danmark i sju, Finland i seks, Norge i fire og Sverige i et prosjekt.**Feil! Bokmerke er ikke definert.**.

Dataene fra NIFU-analysen peker mot et felt med sterk relativ norsk spesialisering, men oppgir svak mobilisering eller uttelling i europeiske programmer. Dette kan skyldes at begrepet undervannsteknologier ikke er et klart definert teknologiområde, men favner heller et bredt spekter av anvendelser og teknologier, se innledning. Innvilgede prosjekter viser realisert aktivitet, men kan undervurdere kapasitet og potensial på områder med knappe budsjetter eller særlig sterk konkurranse. Faglig kvalitet bør heller ikke konkluderes fra små siteringstall alene.

11.5. Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkludert EU-programmer

Undervannsteknologi er etablert som en egen norsk kategori fordi området har særlig relevans for norske forhold. Kategorien finnes ikke som egen hovedkategori i EUs liste over kritiske teknologier. Som nevnt innledningsvis må undervannsteknologi forstås som et sektorovergripende systemfelt, ikke som én type utstyr eller teknologi. Det foreligger ikke noen omforent definisjon av begrepet. Dette reduserer muligheten og hensiktsmessigheten for direkte sammenligning med andre teknologiområder, og kan bidra til at relevant europeisk og internasjonal aktivitet klassifiseres under andre teknologiområder som robotikk, sensorer, maritim teknologi, havobservasjon, energi eller sikkerhet.[157]

Norge mottok langt mindre EU-finansiering enn forventet og hadde ingen koordinatorroller i NIFUs uttrekk. Samarbeidet i EU-prosjektene var sterkt med Tyskland, men ikke med de nordiske landene. KVAST understreker at bildet kan være ufullstendig fordi åpen kartlegging ikke dekker all FoU i forsvarsindustrien og annen ikke-publisert aktivitet.**Feil! Bokmerke er ikke definert.**[158]

KVASTs risikovurdering peker på høy interesse fra både allierte og ikke-allierte aktører, leverandøravhengigheter, flerbruk, datadelingsutfordringer og risiko for teknologioverføring,

[155]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, KVAST: Delleveranse 4.
[156]Norges forskningsråd, Oppsummering av teknologiene fra NIFUs analyse.
[157]Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST), Delleveranse 2.
[158] Norges forskningsråd, Forsvarets forskningsinstitutt og Nasjonal sikkerhetsmyndighet, Kunnskapsgrunnlag for vurdering av sensitive teknologier (KVAST), Sluttrapport.

manipulasjon og uønsket tilgang. Undervannsposisjonering og -navigasjon vurderes samlet som høyrisiko[155].

Norge har en moden nisje- og systemposisjon, men tilsynelatende en svakere europeisk programposisjon. At området ikke er en egen EU-kategori, gjør strategisk kobling til flere programmer nødvendig. Et norsk mål bør være koordinator- og styringsroller i prosjekter der nasjonale styrker inngår, særlig navigasjon, akustikk, autonomi, havobservasjon og sikring av kritisk undervannsinfrastruktur. Internasjonalt samarbeid må kombineres med strategisk åpenhet, eksportkontroll, sikker datahåndtering og nasjonal kontroll over enkelte kritiske funksjoner.

Vedlegg 3: Bruk av Microsoft Copilot og agenten «Teknologisk handlingsevne»

1. Formål og avgrensing

Dette vedlegget utdyper metodeomtalen i rapportens kapittel 3.4.1. Formålet er å dokumentere hvordan Microsoft Copilot og den særskilt konfigurerte agenten «Teknologisk handlingsevne» er brukt i rapportarbeidet, hvilke kontrolltiltak som er gjennomført, og hvilke styrker og begrensninger som er observert. Vedlegget gjengir også den fullstendige instruksjonen som lå til grunn for agentens arbeid.

Copilot og agenten er brukt som støtte for informasjonsbearbeiding, strukturering, sammenstilling og utkastproduksjon. Verktøyene har ikke vært brukt som erstatning for faglig skjønn, kontroll mot originalkilder, redaksjonell bearbeiding eller beslutninger om rapportens konklusjoner og anbefalinger.

2. Hvordan Copilot og agenten ble brukt

Oppsett og kunnskapsgrunnlag

Agenten ble konfigurert med rapportens formål, definisjon og avgrensing av teknologisk handlingsevne, de fem felles analysedimensjonene og en fast analyseprosess. Den ble instruert til å bruke prosjektets godkjente kunnskapskilder, bevare kildenes terminologi, skille tydelig mellom dokumenterte fakta og faglig analyse, synliggjøre kunnskapshull og motstridende kilder.

Kunnskapsgrunnlaget omfattet blant annet fagevalueringene EVALMIT, EVALNAT og EVALBIOVIT, KVAST-rapportene og tilhørende dokumentasjon, Forskningsrådets porteføljeanalyser og investeringsplaner, Norsk veikart for forskningsinfrastruktur, søknads- og prosjektdata, infrastrukturdokumenter og områdespesifikke kilder. Kildetilfanget varierte mellom teknologiområdene. Agentens leveranser måtte derfor vurderes i lys av både kildekvalitet, datadekning og hvor sammenlignbare kildene var.

Arbeidsoppgaver

- sammenstilling av informasjon fra flere dokumenter og sortering av funn etter de fem analysedimensjonene
- utarbeiding av førsteutkast til områdevise analyser og samlede vurderinger
- oppdatering av utkast når nye kilder, faglige innspill eller justerte avgrensinger ble lagt til
- sammenligning av teknologiområder og identifisering av tverrgående behov, grenseflater og mulige avhengigheter
- komprimering av omfattende analyseutkast til sammendrag, konklusjoner og tekster til kapitlene 5 – 7.
- utarbeiding av samleanalyser for nærliggende teknologiområder og analyse av overlapp i søknadsdata
- støtte til oversikten over private forskningsfinansiører
- språklig og strukturell bearbeiding av utkast, inkludert kontroll av konsistens mellom kapitler og begrepsbruk.

Iterativ arbeidsform

Bruken var iterativ. Et førsteutkast ble vurdert av prosjektgruppen eller en medarbeider med relevant fagkompetanse. Når utkastet var for generelt, manglet kildehenvisninger, blandet sammen kilder eller ikke svarte presist på analysespørsmålet, ble instruksjonen presisert og analysen kjørt på nytt. I andre tilfeller ble det vurdert som mer hensiktsmessig å arbeide manuelt videre fremfor å gjennomføre en ny maskinell bearbeiding.

Den iterative arbeidsformen gjorde det mulig å forbedre leveransene ved å justere avgrensing, kildetilfang, ønsket struktur og krav til begrunnelse. Samtidig viste erfaringene at flere runder ikke automatisk ga bedre resultat. Dersom instruksjonen ble for omfattende, kildene var lite sammenlignbare eller oppgaven krevde betydelig faglig skjønn, kunne nye kjøringer introdusere uklarheter eller blande informasjon fra ulike kilder.

3. Kvalitetssikring og menneskelig kontroll

- Agentens tekst ble behandlet som et arbeidsutkast, ikke som en autoritativ kilde eller selvstendig faglig konklusjon.
- Originalkildene, ikke agentens gjengivelse, var grunnlaget for faktapåstander og referanser.
- Manglende dokumentasjon skulle omtales som kunnskapshull og ikke fylles med sannsynlige eller generelle antakelser.
- Sentrale vurderinger av faglig kvalitet, kritisk masse, strategisk avhengighet, sårbarhet og prioritering krevde menneskelig skjønn.
- Endelig ansvar for tekst, vurderinger og anbefalinger lå hos prosjektgruppen og Forskningsrådet.

4. Vurdering av kvaliteten på agentens materiale

Styrker

- Effektiv sammenstilling: Agenten kunne raskt hente ut og samle relevant informasjon fra mange og omfattende dokumenter.
- Felles struktur: De samme analysedimensjonene ble brukt på tvers av teknologiområdene, noe som styrket sammenlignbarheten.
- Sporing av tverrgående temaer: Agenten bidro til å synliggjøre mønstre knyttet til fragmenterte miljøer, kompetanse, infrastruktur, internasjonal tilgang og datamangler.
- Rask revisjon: Nye kilder og faglige innspill kunne innarbeides i eksisterende utkast uten at hele analysen måtte bygges opp på nytt.
- Komprimering og syntese: Omfattende områdevise analyser kunne bearbeides til kortere oppsummeringer og tverrgående vurderinger.
- Synliggjøring av usikkerhet: Når instruksjonen ble fulgt godt, identifiserte agenten kunnskapshull og markerte hvor kildene ikke ga grunnlag for sikre konklusjoner.

Begrensninger og observerte feil

- Kvaliteten var sterkt avhengig av et presist spørsmål, en tydelig avgrensing og et relevant, tilstrekkelig kildegrunnlag.
- I enkelte utkast manglet referanser i analysedelen, eller henvisningene var for generelle til at påstanden enkelt kunne etterprøves.

- Fakta og analyse kunne gli over i hverandre, slik at faglige tolkninger framsto mer dokumenterte enn kildene ga grunnlag for.
- Opplysninger fra ulike kilder kunne bli koblet for tett, særlig når kildene brukte ulike definisjoner, tidsperioder eller analyseenheter.
- Konklusjoner kunne bli for brede eller bastante, og forskjeller mellom teknologiområder eller underområder kunne bli utjevnet.
- Teksten kunne inneholde gjentakelser, generelle formuleringer og et detaljnivå som ikke passet direkte inn i hovedrapporten.
- Agenten kunne videreføre svakheter i kildene, for eksempel utdaterte tall, ufullstendige kartlegginger eller data som bare dekket innvilgede prosjekter.
- Ytterligere maskinell bearbeiding var ikke alltid den beste løsningen. For noen tekster var manuell faglig redigering mer presis og effektiv.

Samlet kvalitetsvurdering

Materialet vurderes samlet som godt egnet til førsteutkast, kildeorganisering og systematisk sammenstilling, men ikke som tilstrekkelig grunnlag for ukontrollert publisering eller endelige faglige konklusjoner. Kvaliteten var høyest når oppgaven var snevert avgrenset, relevante kilder var eksplisitt angitt og forventet struktur var tydelig. Kvaliteten var svakere når oppgaven krevde skjønnsmessig prioritering, sammenligning av data som ikke er direkte sammenlignbare eller konklusjoner om årsak, robusthet og strategisk avhengighet.

Den mest hensiktsmessige bruken var derfor en arbeidsdeling der agenten utførte søk, sortering, sammenstilling, første analyseutkast og språklig komprimering, mens medarbeidere kontrollerte kilder, vurderte faglig gyldighet, avklarte motstridende informasjon og tok ansvar for den endelige teksten. Med denne arbeidsformen ga verktøyet en klar effektiviseringsgevinst og bidro til mer konsistent struktur, samtidig som risikoen for feil og overfortolkning ble redusert.

5. Dokumentasjon og etterprøvbarhet

Etterprøvbarheten i arbeidsformen bygger på fire elementer: en skriftlig agentinstruksjon, et definert kildegrunnlag, lagrede analyseutkast og menneskelig revisjon i rapportdokumentet. Den fullstendige agentinstruksjonen er gjengitt nedenfor. Analyseutkast og korrespondanse om kvalitetssikring er oppbevart sammen med øvrig prosjektmateriale, slik at det i ettertid er mulig å se hvilke kilder og vurderinger som lå til grunn for rapportteksten.

6. Fullstendig instruksjon for agenten «Teknologisk handlingsevne»

Teksten nedenfor gjengir instruksjonen som lå til grunn for agentens arbeid i prosjektet.

Formål

Du bistår Norges forskningsråd med oppdraget «Teknologisk handlingsevne og muligheter», formulert i Supplerende tildelingsbrev nr. 7 2026 Teknologisk handlingsevne og muligheter.pdf.

Teknologisk handlingsevne er Norges evne til å utvikle, forstå og sikre tilgang til teknologi som er strategisk viktig for samfunn, verdiskaping, omstilling og sikkerhet. Handlingsevnen bygger på tilstrekkelig kunnskap og kompetanse, sterke fagmiljøer, relevant infrastruktur, internasjonalt samarbeid og evne til å håndtere uforutsette hendelser, muligheter, kritiske mangler, avhengigheter og sårbarheter.

Analysen inkluderer bredden av det norske forsknings- og kunnskapssystemet og dets bidrag til Norges teknologiske handlingsevne. Produksjons- og anvendelsesevne inngår ikke i kartleggingen i denne fasen.

Generelle retningslinjer

- Bruk kun kildene oppgitt under Kunnskap, med mindre brukeren eksplisitt ber om noe annet.
- Bruk terminologi og begreper ordrett fra kildene.
- Skill tydelig mellom fakta fra kilder, analyse, kunnskapshull og konklusjon.
- Ikke presenter antakelser som dokumenterte funn.
- Bruk fotnoter og referansestilen Chicago Notes ved alle kildehenvisninger.
- Litteraturlisten settes opp i APA 7-format.
- Strukturer rapportbidrag etter Disposisjon til rapport - teknologisk handlingsevne og muligheter.
- Løft fram om det er motsetninger i kildematerialet.
- Lag rapportutkastene i Word. Bruk Arial skrift 11, kun fet skrift på kapitteloverskrifter. Nummerene på fotnotene skal være med hevet skrift, både i løpende tekst og i selve fotnoten.

Analysedimensjoner

Når du analyserer et teknologiområde, vurder disse fem dimensjonene:

1. **Eksisterende forsknings- og kunnskapsmiljøer i Norge.** Se punkt 3.3.1 i rapporten, og bruk de angitte sentrale datakildene.
2. **Infrastruktur, datatilfang, datatilgang, datalagre og forskningssentre.** Se punkt 3.3.2 i rapporten, og bruk de angitte sentrale datakildene.
3. **Kompetanse og rekrutteringsgrunnlag.** Se punkt 3.3.3 i rapporten, og bruk de angitte sentrale datakildene.
4. **Faglig kvalitet, søknadsaktivitet og suksessrate.** Se punkt 3.3.4 i rapporten, og bruk de angitte sentrale datakildene.
5. **Modenhet i lys av nordisk og europeisk status, inkludert EU-programmer.** Se punkt 3.3.5 i rapporten, og bruk de angitte sentrale datakildene.

Trinnvis analyseprosess

6. **Avklar oppgaven.** Mål: Fastslå teknologiområde, ønsket omfang og hvilken del av rapportdisposisjonen leveransen gjelder. Handling: Identifiser brukerens spørsmål, avgrens analysen mot definisjonen av teknologisk handlingsevne, og spør bare om avklaring dersom nødvendige opplysninger mangler. Overgang: Gå videre når analyseområdet og leveranseformen er tydelige.
7. **Finn og sorter kildegrunnlaget.** Mål: Etablere et etterprøvbart faktagrunnlag. Handling: Søk i de oppgitte kunnskapskildene, prioriter dokumentene angitt under sentrale datakilder, og sorter funn etter de fem analysedimensjonene. Overgang: Gå videre når relevante funn er identifisert, eller når søket viser tydelige kunnskapshull.
8. **Vurder de fem dimensjonene.** Mål: Utarbeide en konsistent vurdering av teknologiområdet. Handling: Beskriv dokumenterte forhold for hver dimensjon, analyser betydningen for Norges teknologiske handlingsevne, og marker manglende eller usikre data. Overgang: Gå videre når alle relevante dimensjoner er behandlet eller uttrykkelig merket som ikke dokumenterbare.
9. **Kvalitetssikre analysen.** Mål: Sikre sporbarhet, presisjon og konsistens. Handling: Kontroller at alle faktapåstander har fotnote, at analyse er skilt fra fakta, at kildenes terminologi er

bevart, og at motstridende opplysninger er synliggjort. Overgang: Gå videre når påstander, vurderinger og kildehenvisninger kan etterprøves.

10. **Plasser innholdet i rapporten.** Mål: Levere tekst som passer direkte inn i rapportarbeidet. Handling: Følg den relevante delen av rapportdisposisjonen, bruk overskrifter som samsvarer med disposisjonen, og avslutt med en kort konklusjon om styrker, svakheter, avhengigheter, sårbarheter og kunnskapshull.

Fast svarmal

Bruk denne strukturen når brukeren ikke ber om et annet format:

Fakta fra kilder

Presenter dokumenterte funn, gruppert etter relevante analysedimensjoner. Sett inn Chicago Notes-fotnoter ved hver faktapåstand.

Analyse

Forklar hva funnene betyr for Norges teknologiske handlingsevne. Skill eksplisitt mellom dokumentasjon og faglig tolkning.

Kunnskapshull og usikkerhet

Oppgi hvilke dimensjoner som mangler tilstrekkelig dokumentasjon, hvilke data som er utdaterte eller ufullstendige, og hva som bør undersøkes videre.

Motstridende kilder

Når kilder spriker, presenter begge posisjoner med fotnoter, vurder mulige årsaker til avviket, og angi hvilken konklusjon som kan trekkes uten å skjule usikkerheten.

Konklusjon

Oppsummer de viktigste implikasjonene for teknologisk handlingsevne og knytt dem til riktig del av rapportdisposisjonen.

Fotnoter

Formater referansene etter Chicago Notes og inkluder nok bibliografiske opplysninger til at kilden kan gjenfinnes. Legg inn fullstendig litteraturreferanse i rapportens kapittel 7, i APA 7-format.

Feilhåndtering og begrensninger

- Hvis en nødvendig kilde ikke er tilgjengelig, oppgi hvilken kilde eller dokumentasjon som mangler og hvilken del av analysen dette begrenser.
- Hvis kildene ikke støtter en konklusjon, presenter dette som et kunnskapshull fremfor å fylle inn med generell kunnskap.
- Hvis brukeren ber om eksterne kilder, skill dem tydelig fra oppdragets godkjente kildegrunnlag og forklar hvordan de er brukt.

Vedlegg 4: Definisjoner av teknologiområder på norsk og engelsk som brukt i semantisk analyse av søknadstilfang

Kildegrunnlag: KVAST delleveranse 2 og KVAST sluttrapport. Område 12 Nevroteknologi, er et tillegg i rapportutkastet og inngår ikke i KVASTs oversikt over 11 teknologiområder og 48 underkategorier.

Nr.	Navn på teknologi på norsk	Name of technology area in English	Definisjon på norsk	Definition in English	Inkluderte teknologier på norsk	Included technologies in English
1	Avanserte halvlederteknologier	Advanced Semiconductor Technologies	Halvledere er materialer med elektrisk ledningsevne mellom ledere og isolatorer. Halvlederteknologi er grunnlaget for moderne elektronikk, inkludert datamaskiner, mobiltelefoner og andre digitale enheter.	Semiconductors are materials whose electrical conductivity lies between that of conductors and insulators. Semiconductor technology forms the basis of modern electronics, including computers, mobile phones and other digital devices.	Mikroelektronikk, inkludert prosessorer Fotonikkteknologier, inkludert høyenergilaser Databrikker med høyfrekvensegenskaper Utstyr for produksjon av halvledere med svært små nodestørrelser	Microelectronics, including processors Photonics, including high-energy laser technologies High-frequency chips Semiconductor manufacturing equipment at very advanced node sizes
2	Teknologier med kunstig intelligens	Artificial Intelligence Technologies	Kunstig intelligens kan defineres som maskiners evne til å utføre oppgaver som tradisjonelt krever menneskelig intelligens. KI inngår vanligvis som en del av et produkt eller system og omfatter både grunnmodeller og modeller utviklet for spesifikke bruksområder.	Artificial intelligence is “the ability of machines to perform tasks that traditionally require human intelligence.” AI is typically embedded in a product or system and encompasses both foundation models and models developed for specific applications.	Tungregning Skytjenester og kantprosessering Dataanalytiske teknologier Datamaskinsyn, språkbehandling og objektgjenkjenning Maskinlæring og dyplæring Grunnlagsmodeller, generativ KI Agentisk KI og forsterkende læring Pålitelig og ansvarlig KI	High-Performance Computing Cloud and edge computing Data analytics technologies Computer vision, language processing, object recognition Machine learning and deep learning Generative AI, Foundation models Agentic AI and reinforcement learning Trustworthy and Responsible AI
3	Kvanteteknologier	Quantum Technologies	Kvanteteknologier bygger på kvantemekaniske prinsipper som beskriver oppførselen til svært små partikler som atomer og fotoner. Teknologiene utnytter kvantetilstander til beregning, kommunikasjon, kryptografi og svært presise målinger. Kvanteteknologien omfatter kvantematerialer, eksempelvis superledere, magnetiske materialer og topologiske isolatorer.	Quantum technologies are based on the principles of quantum mechanics, which describe the behavior of very small particles such as atoms and photons. They exploit quantum states for computing, communications, cryptography and highly precise measurements. The quantum technologies encompasses quantum materials, for example superconductors, magnetic materials and topological insulators.	Kvanteberegning Kvantekryptografi Kvantekommunikasjon Kvantesensorer og -radar Kvantematerialer	Quantum computing Quantum cryptography Quantum communications Quantum sensing and radar Quantum materials
4	Bioteknologier	Biotechnologies	Bioteknologi innebærer bruk av biologiske prosesser, organismer, vev, celler eller molekylære komponenter fra levende organismer for å påvirke levende organismer eller intervenere i cellers funksjon og genetiske materiale. Området omfatter blant annet genetisk modifikasjon og bruk av mikroorganismer til å produsere kjemikalier og materialer.	Biotechnology involves the use of biological processes, organisms, tissues, cells or molecular components from living organisms to affect living organisms or intervene in cellular functions and genetic material. It includes genetic modification and the use of microorganisms to produce chemicals and materials.	Genmodifiseringsteknikker Nye genomiske teknikker Gendrivere Syntetisk biologi Industriell bioteknologi	Techniques of genetic modification New genomic techniques Gene drives Synthetic biology Industrial Biotechnology
5	Avansert samband, navigasjon og digitale teknologier	Advanced Connectivity, Navigation and Digital Technologies	Avansert samband omfatter moderne teknologier og systemer som kobler sammen enheter, nettverk og brukere på effektive og kraftfulle måter. Området omfatter blant annet avansert mobilkommunikasjon, tingenes internett, sikre digitale forbindelser og navigasjons- og kontrollteknologier.	Advanced connectivity encompasses modern technologies and systems that connect devices, networks and users in more efficient and powerful ways. It includes advanced mobile communications, the Internet of Things, secure digital connectivity, and navigation and control technologies.	Kommunikasjonsnettverk og avansert konnektivitet, som RAN (Radio Access Network), Open RAN og 6G Cybersikkerhetsteknologier, inkludert cyberovervåkning, sikkerhets- og inntrengningssystemer, kryptografi og digital etterforskning Tingenes internett og cyber-fysiske systemer Digitale tvillinger og simuleringsteknologier Distribuerte regnskapsbøker, som blokkjedeteknologi, og distribuert digital identitetsteknologi Styrings-, navigasjons- og kontrollteknologier, inkludert avionikk og maritim posisjonering Menneske-maskin-interaksjon, inkludert utvidet virkelighet (AR) og virtuell virkelighet (VR) Programvareutvikling og digitale plattformer	Communication networks and Advanced Connectivity such as RAN (Radio Access Network) and Open RAN, and 6G Cybersecurity technologies, including cyber surveillance, security and intrusion systems, cryptography, digital forensics Internet of Things (IoT) and cyber-physical systems Digital twins and simulating technologies Distributed ledger and digital identity technologies Guidance, navigation and control technologies, including avionics and marine positioning Human-machine interaction, including Augmented Reality (AR) and Virtual Reality (VR) Software Engineering and digital platforms
6	Avanserte sensorteknologier	Advanced Sensing Technologies	Avanserte sensorteknologier omfatter sofistikerte sensorer og teknologier som oppdager, måler og analyserer fysiske fenomener med høy presisjon og nøyaktighet. Teknologiene muliggjør innsamling av omfattende og detaljerte data fra fysiske og biologiske omgivelser.	Advanced sensing technologies encompass sophisticated sensors and technologies that detect, measure and analyse physical phenomena with high precision and accuracy. They enable the collection of extensive and detailed data from physical and biological environments.	Elektrooptiske, kjemiske, biologiske og distribuerte sensorer, akustisk, radar-, strålings-, kvante- og multisensorer in vitro-systemer Magnetometre og magnetiske gradiometre, Gravimetre og gradiometre,	Electro-optical, radar, chemical, biological, acoustic, radiation and distributed sensing, quantum and multi sensors in-vitro systems Magnetometers and magnetic gradiometers Gravity meters and gradiometers,
7	Romfarts- og fremdriftsteknologier	Space and Propulsion	Området omfatter teknologier og vitenskap knyttet til utvikling, bygging og bruk av romfartøy, satellitter og rombaserte systemer.	This area encompasses technologies and scientific fields associated with the development, construction and operation of	Dedikert romrettet teknologi, fra komponent- til systemnivå	Dedicated space-focused technologies, ranging from component to system

Nr.	Navn på teknologi på norsk	Name of technology area in English	Definisjon på norsk	Definition in English	Inkluderte teknologier på norsk	Included technologies in English
	(romteknologier)	Technologies	Fremdrift omfatter mekanismene og teknologiene som brukes til å drive romfartøy og andre luft- og romsystemer.	spacecraft, satellites and space-based systems. Propulsion encompasses the mechanisms and technologies used to propel spacecraft and other aerospace systems.	Romovervåknings- og jordobservasjonsteknologier Posisjonsbestemmelse, navigasjon og tidsbestemmelse (PNT) Sikker kommunikasjon, inkludert kommunikasjon via lav jordbane (LEO) Hypersoniske kapabiliteter og komponenter for militært bruk Framtidens raketteknologier	level Space surveillance and Earth observation technologies Space positioning, navigation and timing (PNT) Secure communications, including Low Earth Orbit connectivity Propulsion technologies, including hypersonics and components for military use
8	Energiteknologier	Energy Technologies	Energiteknologier er teknologiske systemer som brukes til å produsere, lagre, distribuere og forbruke energi på en effektiv og bærekraftig måte. Området omfatter blant annet kjernekraft, fornybar energi, drivstoff, energilagring og smarte strømnett og utnytter ofte avanserte, funksjonelle og smarte materialer/avansert materialteknologi.	Energy technologies are technological systems used to produce, store, distribute and consume energy efficiently and sustainably. The area includes nuclear power, renewable energy, fuels, energy storage and smart grids.	Fusjonskraftteknologi, reaktorer og kraftproduksjon, og teknologier for konvertering, anrikning og resirkulering av radioaktive materialer Energilagring, batterier, hydrogen og nye drivstoff CO2-fangst, -transport og -lagring Fornybare kraftteknologier (sol- og vindenergi, vannkraft) Teknologier for energieffektivisering og dekarbonisering av bygg, områder og industri inkl. varmeteknologier Smarte strømnett og annen energiinfrastruktur Petroleumsteknologier for norsk sokkel	Nuclear fusion technologies, reactors and power generation, radiological conversion, enrichment and recycling technologies Energy storage, batteries, hydrogen and new fuels CO2 capture, transport and storage Renewable power technologies (solar and wind energy, hydropower) Technologies for energy efficiency and decarbonization of buildings, areas and industry incl. heating technologies Smart power grids and other energy infrastructure Petroleum technologies
9	Robotikk og autonome systemer	Robotics and Autonomous Systems	Robotikk omfatter design, konstruksjon, drift, styring og bruk av roboter. Autonome systemer bruker informasjon fra egne sensorer, og eventuelt kunstig intelligens, til å oppfatte omgivelsene og utføre oppgaver innenfor et gitt handlingsrom.	Robotics encompasses the design, construction, operation, control and use of robots. Autonomous systems use information from their own sensors, and potentially artificial intelligence, to perceive their environment and perform tasks within defined parameters.	Ubemannede farkoster i lufta, på land, på overflaten og under vann Roboter og robotstyrte presisjonssystemer Eksoskjeletter KI-drevne systemer Fysisk KI	Drones and vehicles operating in the air, on land, on the surface and underwater Robots and robot-controlled precision systems Exoskeletons AI-enabled systems Physical AI
10	Avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier	Advanced Materials, Manufacturing and Recycling Technologies	Avanserte materialer er utviklet eller modifisert for å ha bestemte nye eller forbedrede egenskaper eller bedre funksjonell ytelse enn tradisjonelle materialer. Området omfatter også avanserte produksjonsprosesser og teknologier for utvinning, prosessering, gjenbruk og resirkulering av materialer og kritiske råmaterialer.	Advanced materials are developed or modified to achieve specific properties or better performance than conventional materials. The area also includes advanced manufacturing processes and technologies for the extraction, processing, reuse and recycling of materials and critical raw materials.	Teknologier for nanomaterialer, smarte materialer, avanserte biobaserte eller keramiske materialer, lavsignaturmaterialer og trygge materialer utformet med tanke på sikkerhet og bærekraft Additiv produksjon, inkludert i felt Digitalt kontrollert mikropresisjonsproduksjon og småskala laserbearbeiding og -sveising Teknologier for utvinning, prosessering og gjenvinning av kritiske råmaterialer, inkludert hydrometallurgisk utvinning, bioutluting, nanoteknologibasert filtrering, elektrokjemisk prosessering og svart masse	Technologies for nanomaterials, smart materials, advanced ceramic materials, stealth materials, and safe and sustainable-by-design materials Additive manufacturing, including in the field Digitally controlled micro-precision manufacturing and small-scale laser machining and welding Technologies for extraction, processing and recycling of critical raw materials, including hydrometallurgical extraction, bioleaching, nanotechnology-based filtration, electrochemical processing and black mass
11	Undervannsteknologier	Underwater Technologies	Undervannsteknologi er et sektorovergripende teknologiområde som omfatter teknologier, systemer, komponenter og metoder som opererer under vann, eller som muliggjør observasjon, kommunikasjon, måling, posisjonering og navigasjon, kartlegging, inspeksjon, inngrep, drift og beslutningsstøtte knyttet til undervannsmiljøer. Området omfatter blant annet autonome og fjernstyrte systemer, sensorer og instrumentering, undervannskommunikasjon og -posisjonering, undervannsinfrastruktur og tilhørende kraft- og kontrollsystemer samt digital havobservasjon, datafangst, datahåndtering, modellering og beslutningsstøtte. Undervannsteknologi bør forstås som et systemfelt, ikke bare som én type utstyr/teknologi.	Underwater technology is a cross-sector field encompassing technologies, systems, components and methods that operate beneath the water surface, or enable observation, communication, measurement, positioning and navigation, mapping, inspection, intervention, operation and decision support associated with underwater environments. It includes, among other things, autonomous and remotely operated systems, sensors and instrumentation, underwater communication and positioning, subsea infrastructure and associated power and control systems, as well as digital ocean observation, data acquisition, data management, modelling and decision-support solutions. Underwater technology should be understood as a systems field, not merely as a single type of equipment/technology.	Undervannsposisjonering og -navigasjon, inkludert sonarbasert navigasjon, terrengkorrelering og treghetsnavigasjon Undervannskommunikasjon, inkludert ved bruk av lydbølger, lavfrekvente radiobølger eller laser Undervannssensorer, inkludert sonarer og syntetisk apertursonar (SAS), sensorer for elektriske felt og elektrooptiske sensorer Teknologier for undervannsfarkoster, inkludert utforming, fremdrift og energiforsyning Teknologier for undervannsinstallasjoner og -infrastruktur, inkludert energiforsyning og andre teknologier som muliggjør infrastruktur under vann Teknologier for miljøkartlegging og -overvåking; fysiske, kjemiske og biologiske parametere. Teknologier for overvåking og kartlegging innenfor fiskeri, havbruk, inspeksjon av infrastruktur og autonome operasjoner.	Underwater positioning and navigation, including sonar-based navigation, terrain correlation and inertial navigation Underwater communication, including the use of sound waves, low-frequency radio waves or lasers Underwater sensors, including sonars and synthetic aperture sonar (SAS), sensors for electric fields and electro-optical sensors Technologies for underwater vehicles, including design, propulsion and power supply Technologies for underwater installations and infrastructure, including power supply and other technologies that enable underwater infrastructure. Technologies for environmental mapping and monitoring; physical, chemical and biological parameters.

Vedlegg 4: Definisjoner av teknologiområder på norsk og engelsk som brukt i semantisk analyse av søknadstilfang

Nr.	Navn på teknologi på norsk	Name of technology area in English	Definisjon på norsk	Definition in English	Inkluderte teknologier på norsk	Included technologies in English
						Technologies for monitoring and mapping within fisheries, aquaculture, infrastructure inspection, and autonomous operations.
12	Nevroteknologi	Neurotechnology	Nevroteknologi omfatter teknologier for å overvåke, samhandle med, eller påvirke hjernen eller andre deler av nervesystemet. Området ligger i skjæringspunktet mellom nevrovitenskap, bioteknologi, avansert materialteknologi, sensorteknologi, informatikk og kunstig intelligens.	Neurotechnology encompasses devices and procedures that access, monitor, assess or influence the structure and function of the brain and nervous system. The area lies at the intersection of neuroscience, biotechnology, sensing technology, computer science and artificial intelligence.	Hjerne-maskin-grensesnitt Nevrostimulering Nevroavbildning Nevrosensorer Nevrofarmakologi Analyse av nevral aktivitet	Brain-computer interfaces Neurostimulation Neuroimaging Neural sensors Neuropharmacology Analyzing neural activity

Vedlegg 5: Kobling til Forskningsrådets budsjettforslag 2028

Her følger en konkret oversikt over hvordan behovet for en styrking av særlig faglig fortrinn, uutløst potensial og utbedring av svakheter og mangler er koblet til Forskningsrådets satsingsforslag 2028.

Bygge kritisk masse i dype teknologier. Vi har pekt på små eller fragmenterte miljøer, rekrutteringsutfordringer og kapasitetsmangler, særlig innen halvleder-, kvante- og bioteknologi. Dette følges opp i satsingsforslaget *Kritiske dype teknologier for kunnskapsgjennombrudd, omstilling og konkurransekraft* gjennom langsiktige investeringer i fremragende forskning, forskertalenter, forskningsinfrastruktur og verifisering innen blant annet avanserte materialer, halvlederteknologi, syntetisk biologi, nevroteknologi og romteknologi for å gi flere kunnskapsgjennombrudd og forkorte veien fra forskning til nye teknologier, produkter, tjenester og virksomheter.

Utnytte den norske styrkeposisjonen innen nevroteknologi. Vi har identifisert nevroteknologi som et område der Norge har et særskilt faglig utgangspunkt, men behov for bedre kobling mellom nevrovitenskap, teknologi, klinikk og næringsliv. Dette følges opp i satsingsforslaget *Nevroteknologi – verdiskaping bygd på sterk norsk nevroforskning,* gjennom forslaget om fem nasjonale konsortier, et nasjonalt nettverk, translasjons- og innovasjonsløp og integrering av etikk, personvern og brukermedvirkning som skal gi fremragende forskning, standarder, data, talentutvikling og næringsutvikling.

Styrke romforskning og utnyttelsen av internasjonale medlemskap. Vi har pekt på norske fortrinn innen jordobservasjon, sol-jord-fysikk og arktiske anvendelser, men også lavt samlet volum og svak europeisk prosjektaktivitet. Dette følges opp i satsingsforslaget *Romforskning og -innovasjon for framtiden* gjennom økt finansiering av grunnleggende forskning, norsk deltakelse i ESA-prosjekter, følgeforskning til EISCAT og Nordic Optical Telescope, og tiltak som kobler forskning, entreprenører og industri for å sikre økt bruk av romrelaterte data og teknologi i alle samfunnssektorer. Verdikjedeutvikling og nord/Arktisk er har særlig handlings- og mulighetsrom.

Koble sivile teknologimiljøer tettere til forsvarsindustrien. Vi viser til sterke norske miljøer innen blant annet autonome systemer, sensorer, samband, materialer og undervannsteknologier, men også mangelfulle koblinger mellom forskningskapasiteten og forsvarsindustrielle behov. Dette følges opp i satsingsforslaget *Teknologiløft i forsvarsindustrien* gjennom en utfordringsdrevet verdikjedesatsing som skal koble forskningsinstitusjoner, oppstartsbedrifter og SMB-er med forsvarsindustriens behov og Forsvarets operative utfordringer for å gi økt innovasjonstakt, styrket nasjonal beredskap og forsvarsevne samt industriell konkurransekraft.

Styrke og sikre kritiske undervannsteknologier
Vi viser til sterke miljøer knyttet til utvikling og bruk av undervannsteknologier. Norge har en betydelig avhengighet av aktiviteter i og under vann, der undervannsteknologier har en avgjørende betydning for forskning, næringsaktivitet og helhetlig forvaltning. Behovet for å utvikle og implementere overvåking og sikring av kritisk undervannsinfrastruktur som for eksempel kommunikasjonskabler, strømkabler, rørledninger, olje- og gassinstallasjoner og energiinfrastrukturer mot hybride maritime trusler er omtalt. Dette følges opp i

satsningsforslag *Energisikkerhet og robust energisystem*, gjennom å utvikle helhetlig kunnskap om sårbarheter, avhengigheter og risiko i energisystemet, og om hvordan disse kan reduseres. Satsingen vil bidra til utvikling av ny teknologi og nye løsninger for drift og styring av energisystemet, og langsiktig kompetansebygging. Det følges også opp i satsningsforslag *Et forsknings- og innovasjonsløft for forsvarsevne, sikkerhet og beredskap* gjennom å fremme verifisering og overføring av kunnskap og resultater mellom sivil og forsvarsrettet forskning, særlig innen kritiske teknologier og løsninger med både sivile og militære anvendelser.

Etablere sammenhengende løp fra forskning til operativ bruk. Vi har identifisert test-, demonstrasjons- og kvalifiseringskapasitet som en gjennomgående mangel, særlig for autonome systemer, sensorer, digitale teknologier og flerbruksteknologi. Dette følges opp i satsingsforslaget *Et forsknings- og innovasjonsløft for forsvarsevne, sikkerhet og beredskap* gjennom langsiktig kompetansebygging i nasjonalt forankrede forskningsmiljøer, forskerrekruttering og sikkerhetsklarert kompetanse for å styrke samarbeidet mellom kunnskapssektoren, forsvarssektoren og næringslivet, fremme overføring av sivil forskning og kritisk teknologi til forsvarsformål og sikre kapasitet til rask oppskalering. Forslaget omfatter også mobilisering til Horisont Europa, EDF, EUDIS, AGILE og NATO-relaterte initiativer.

Styrke overgangen fra forskningsgjennombrudd til nyskaping, kommersialisering og bruk. Vi har pekt på et vedvarende gap mellom forskningsinnsats og evnen til å omsette forskningsresultater og muliggjørende teknologier til innovasjon, samfunnsnytte og konkurransekraft. Dette følges opp i satsingsforslaget *Fra forskningsgjennombrudd til nyskaping og kommersialisering* gjennom en samlet styrking av virkemidler for forskningsbasert innovasjon, TTO-funksjoner, kvalifisering og verifisering og et nytt entreprenørskapsstipend for yngre forskere. Forslaget utfyller satsingen på kritiske dype teknologier ved å bygge bro fra fremragende forskning og tidlig teknologiutvikling til modning, investorklare prosjekter, nye forskningsbaserte virksomheter og anvendelse i næringsliv og offentlig sektor.

Styrke offentlig sektors kapasitet til å utvikle, implementere og skalere forsknings- og teknologibaserte løsninger. Vi har vist at teknologisk handlingsevne også avhenger av koblingen mellom forskningsmiljøer og behovseiere, tilgang til data og digital infrastruktur og evnen til å prøve ut, dokumentere, implementere og spre løsninger. Dette følges opp i satsingsforslaget *Forskning og innovasjon for en omstillingsdyktig offentlig sektor* gjennom tre utfordringsdrevne forsknings-, innovasjons-, implementerings- og skaleringsløp, strategisk bruk av innovative offentlige anskaffelser, kapasitets- og kompetansebygging og sterkere kobling til nordiske og europeiske programmer.

Bygge forsknings-, innovasjons- og implementeringskapasitet for sammenhengende, personelleffektive og bærekraftige helse- og omsorgstjenester. Rapporten peker på faglige fortrinn og uutløst potensial i skjæringsflatene mellom KI, bioteknologi, sensorteknologi, robotikk, nevroteknologi, helsedata og kliniske miljøer. Dette følges opp i satsingsforslaget *Helse- og omsorgstjenester som er sammenhengende, personelleffektive og bærekraftige* gjennom tre til fem utfordringsrettede forsknings-, innovasjons- og implementeringsløp med varighet på inntil fem år. Forslaget kombinerer forskning, teknologiutvikling, nye arbeidsformer, innovative offentlige anskaffelser, implementering og skalering.

Styrke energisikkerhet og digital robusthet. Vi vurderer energiteknologi som et norsk styrkeområde, samtidig peker vi på økende digital risiko, avhengigheter i forsyningskjeder og behov for realistiske testarenaer. Dette følges opp i satsingsforslaget *Energisikkerhet og robust energisystem* gjennom forskning på sårbarheter og avhengigheter, fysisk sikring,

cybersikkerhet, systemrisiko og teknologi for overvåking, styring og gjenoppretting. Forslaget omfatter også testing og demonstrasjon under realistiske forhold og langsiktig kompetansebygging. Se også omtale over om å styrke og sikre kritiske undervannsteknologier.

Videreutvikle energiteknologi som norsk styrkeområde og redusere strategiske avhengigheter. Vi har vurdert energiteknologi som et område med sterke norske forskningsmiljøer og betydelig internasjonal relevans, men også med behov for å opprettholde kompetanse, øke innovasjonstakten og håndtere leverandør-, råvare- og infrastrukturavhengigheter. Dette følges opp i satsingsforslaget *Energiomstilling for grønn konkurransekraft* gjennom en helhetlig styrking av strategisk forskning, teknologiutvikling og innovasjon, tettere kobling mellom forskning og næringsliv og sterkere samspill med europeiske programmer. Satsingen skal bidra til raskere energiomstilling, lavere kostnader, økt energisikkerhet og styrket konkurransekraft i norsk næringsliv.

Bygge nasjonal kunnskaps- og kompetanseberedskap for kjernekraft som strategisk energialternativ. Vi har pekt på behovet for å opprettholde og utvikle energifaglig kompetanse, håndtere langsiktige teknologiavhengigheter og sikre et kunnskapsgrunnlag som gjør Norge i stand til å vurdere nye energiteknologier. Dette følges opp i satsingsforslaget *Nasjonalt kompetanse- og forskningsløft for kjernekraft som strategisk energialternativ*, gjennom et samlet program for kompetansebygging, forskning og internasjonalt samarbeid. Forslaget omfatter forskning på teknologi, sikkerhet, avfallshåndtering, energisystemintegrasjon og samfunnsmessige konsekvenser, og skal samtidig bygge utdannings- og regulatorisk kapasitet og gjøre norske forsknings- og industrimiljøer bedre i stand til å delta i nordisk og europeisk samarbeid.

Sikre sammenhengende og langsiktig finansiert forsknings- og datainfrastruktur. Vi har pekt på at teknologisk handlingsevne forutsetter tilgang til moderne laboratorier, testfasiliteter, data, beregningskapasitet og kompetent støttepersonell, og at flere teknologiområder er sårbare for usikker drift, fragmentert finansiering og avhengighet av internasjonale infrastrukturer. Dette følges opp i satsingsforslaget *Forskningsinfrastruktur for framtidens kunnskapssamfunn* gjennom styrket finansiering av INFRASTRUKTUR-ordningen, et nasjonalt løft for forskningsdata og infrastruktur for datahåndtering og sikring av norsk deltakelse i internasjonalt infrastruktursamarbeid. Den foreslåtte ordningen for langsiktig drift konkretiserer oppfølgingen gjennom utvidet drift og delt finansieringsansvar, med støtte til blant annet kuratering, kvalitetsheving, FAIR- og KI-klargjøring, standardisering, sikkerhet, interoperabilitet og nødvendig faglig og teknisk kompetanse. Innenfor havdata (der undervannsteknologier er svært viktige) er behovet for bedre datadeling, koordinering mellom forskning, forvaltning og næringsliv og sterkere norsk deltakelse i europeiske og globale observasjonssystemer viktig, som også omtalt i satsningsforslaget *Hav og kyst – kunnskap og løsninger for nye tider*.

Koble material-, produksjons-, bio- og energiteknologi i sirkulære verdikjeder. Vi har identifisert uutløst potensial i koblingen mellom avanserte materialer, produksjons- og resirkuleringsteknologier (upcycling og kaskadeprinsipp), industriell bioteknologi, energiteknologi og data, og pekt på behov for mer sammenhengende løp fra kunnskapsutvikling til pilotering, skalering og bruk. Dette følges opp i satsingsforslaget *Industrielle symbioser for sirkulær økonomi, bærekraftig fôr og energieffektiv omstilling,* gjennom forskning og utvikling på tvers av de nasjonale samfunnsoppdragene. Forslaget skal utvikle og skalere industrielle symbioser som utnytter materialer, energi, vann, restråstoffer og spillvarme bedre, styrker bærekraftig fôrproduksjon og bidrar til nye sirkulære verdikjeder og økt konkurransekraft.

Styrke samfunnets evne til å ta i bruk forskning gjennom langsiktig kompetanse- og kapasitetsbygging. Vi har understreket at teknologisk handlingsevne ikke bare avhenger av teknologiområdene isolert, men også av varig forskningskapasitet, samspill mellom forskning og offentlig sektor og evne til å omsette kunnskap i politikk, tjenester og praksis. Dette følges indirekte opp i satsingsforslaget *Ingen barn og unge utenfor!* Forslaget bygger kapasitet i forskningsmiljøene og offentlig sektor, styrker bruken av forskning og utvikler et mer samlet kunnskapsgrunnlag på tvers av sektorer. Koblingen til teknologisk handlingsevne er tverrgående og ligger særlig i kunnskapsberedskap, ikke i utvikling av et bestemt teknologiområde.

Styrke internasjonal tilgang og norsk påvirkning. Vi viser at Norge er avhengig av europeiske infrastrukturer, programmer og verdikjeder innen blant annet halvledere, kunstig intelligens, kvanteteknologi, romteknologi og digitale teknologier. I tillegg til et eget satsingsforslag på infrastruktur følges dette opp flere av de nevnte forslagene gjennom finansiering av norsk deltakelse i ESA, Horisont Europa, konkurranseevnefondet, EDF, EUDIS og andre internasjonale programmer.